

Euroopan unionin virallinen lehti

L 124

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

52. vuosikerta

20. toukokuuta 2009

Sisältö

I EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen on pakollista

ASETUKSET

Komission asetus (EY) N:o 410/2009, annettu 19 päivänä toukokuuta 2009, kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 1

★ **Komission asetus (EY) N:o 411/2009, annettu 18 päivänä toukokuuta 2009, sellaisten kolmansien maiden ja niiden alueiden, vyöhykkeiden tai erillisalueiden luettelon vahvistamisesta, joista saa tuoda yhteisöön tai kuljettaa yhteisön kautta siipikarjaa ja siipikarjatuotteita, sekä eläinlääkärintodistuksia koskevista vaatimuksista annetun asetuksen (EY) N:o 798/2008 muuttamisesta ⁽¹⁾** 3

DIREKTIIVIT

★ **Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/39/EY, annettu 6 päivänä toukokuuta 2009, erityisravinnoksi tarkoitetuista elintarvikkeista (uudelleenlaadittu) ⁽¹⁾** 21

★ **Neuvoston direktiivi 2009/13/EY, annettu 16 päivänä helmikuuta 2009, Euroopan yhteisön kansallisten varustamoyhdistysten keskusjärjestön (ECSA) ja Euroopan kuljetustyöntekijöiden liiton (ETF) merityötä koskevasta yleissopimuksesta, 2006, tekemän sopimuksen täytäntöönpanosta ja direktiivin 1999/63/EY muuttamisesta** 30

Hinta: 18 EUR

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

(jatkuu kääntöpuolella)

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyypillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyypillä ja merkitty tähdellä.

- II EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen ei ole pakollista

PÄÄTÖKSET

Neuvosto

2009/392/EY:

- ★ Neuvoston päätös, tehty 27 päivänä marraskuuta 2008, Bulgarian tasavallan ja Romanian osallistumisesta niiden Euroopan unioniin liittymisen johdosta sopimuspuolina Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Sveitsin valaliiton väliseen henkilöiden vapaasta liikkuvuudesta tehtyyn sopimukseen liitettävän pöytäkirjan tekemisestä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden puolesta 51

Bulgarian tasavallan ja Romanian osallistumisesta niiden Euroopan unioniin liittymisen johdosta sopimuspuolina Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Sveitsin valaliiton väliseen henkilöiden vapaasta liikkuvuudesta tehtyyn sopimukseen liitettävä pöytäkirja 53

2009/393/EY:

- ★ Neuvoston päätös, tehty 18 päivänä toukokuuta 2009, yhteisön puolesta kansainvälisessä vilja-neuvostossa omaksuttavasta kannasta viljojen kauppaa koskevan vuoden 1995 yleissopimuksen voimassaolon jatkamiseen 63

2009/394/EY:

- ★ Neuvoston päätös, tehty 18 päivänä toukokuuta 2009, yhteisön puolesta kansainvälisessä sokerineuvostossa omaksuttavasta kannasta vuoden 1992 kansainvälisen sokerisopimuksen voimassaolon jatkamiseen 64

Komissio

2009/395/EY:

- ★ Komission päätös, tehty 14 päivänä toukokuuta 2009, temefossia sisältävien biosidituotteiden markkinoille saattamisesta välttämättömiin käyttötarkoituksiin Ranskan merentakaisissa departamenteissa (tiedoksiannettu numerolla K(2009) 3744) 65

I

(EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen on pakollista)

ASETUKSET

KOMISSIO ASETUS (EY) N:o 410/2009,

annettu 19 päivänä toukokuuta 2009,

kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22 päivänä lokakuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ⁽¹⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetusten (EY) N:o 2200/96, (EY) N:o 2201/96 ja (EY) N:o 1182/2007 soveltamissäännöistä hedelmä- ja vihannsalalla 21 päivänä joulukuuta 2007 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1580/2007 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 138 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

Asetuksessa (EY) N:o 1580/2007 säädetään Uruguayn kierroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten soveltamiseksi perusteista, joiden mukaan komissio vahvistaa kolmansista maista tapahtuvan tuonnin kiinteät arvot mainitun asetuksen liitteessä XV olevassa A osassa luetelluille tuotteille ja ajanjaksoille,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1580/2007 138 artiklassa tarkoitetut kiinteät tuontiarvot vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 20 päivänä toukokuuta 2009.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 19 päivänä toukokuuta 2009.

Komission puolesta

Jean-Luc DEMARTY

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 350, 31.12.2007, s. 1.

LIITE

Kiinteät tuontiarvot tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmansien maiden koodi ⁽¹⁾	Kiinteä tuontiarvo
0702 00 00	JO	73,9
	MA	42,7
	MK	72,5
	TN	101,3
	TR	88,0
	ZZ	75,7
0707 00 05	EG	127,4
	MA	32,7
	TR	136,7
	ZZ	98,9
0709 90 70	TR	122,7
	ZZ	122,7
0805 10 20	EG	41,7
	IL	57,6
	MA	42,7
	TN	49,2
	TR	107,8
	US	49,3
	ZA	56,7
	ZZ	57,9
0805 50 10	AR	67,3
	TR	48,0
	ZA	53,8
	ZZ	56,4
0808 10 80	AR	98,0
	BR	73,4
	CL	82,5
	CN	90,9
	MK	42,0
	NZ	99,4
	US	124,4
	UY	71,7
	ZA	83,2
	ZZ	85,1

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 1833/2006 (EUVL L 354, 14.12.2006, s. 19) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "ZZ" tarkoittaa "muuta alkuperää".

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 411/2009,**annettu 18 päivänä toukokuuta 2009,**

sellaisten kolmansien maiden ja niiden alueiden, vyöhykkeiden tai erillisalueiden luettelon vahvistamisesta, joista saa tuoda yhteisöön tai kuljettaa yhteisön kautta siipikarjaa ja siipikarjatuotteita, sekä eläinlääkärintodistuksia koskevista vaatimuksista annetun asetuksen (EY) N:o 798/2008 muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista yhteisön sisäisessä siipikarjan ja siitosmunien kaupassa ja tuonnissa kolmansista maista 15 päivänä lokakuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/539/ETY ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 22 artiklan 3 kohdan ja 24 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläinperäisten tuotteiden tuotantoon, jalostukseen, jakeluun ja yhteisön alueelle tuomiseen liittyvistä eläinten terveyttä koskevista säännöistä 16 päivänä joulukuuta 2002 annetun neuvoston direktiivin 2002/99/EY ⁽²⁾ ja erityisesti sen 9 artiklan 2 kohdan b alakohdan

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksessa (EY) N:o 798/2008 ⁽³⁾, säädetään eläinlääkärintodistuksia koskevista vaatimuksista, joita sovelletaan siipikarjan ja tiettyjen siipikarjatuotteiden tuontiin yhteisöön ja kuljetukseen yhteisön kautta. Siinä säädetään, että sen soveltamisalaan kuuluvia hyödykkeitä, jäljempänä 'hyödykkeet', saa tuoda yhteisöön ja kuljettaa sen kautta ainoastaan sellaisista kolmansista maista ja niiden alueilta, vyöhykkeiltä tai erillisalueilta, jotka ovat taudista vapaita ja jotka on lueteltu kyseisen asetuksen liitteessä I olevan 1 osan taulukossa. Eläinlääkärintodistusten mallit esitetään kyseisen liitteen 2 osassa. Asetuksessa (EY) N:o 798/2008 säädetään lisäksi, että jos tutkiminen, näytteenotto ja testaus tiettyjen tautien varalta on edellytyksenä hyödykkeiden tuonnille yhteisöön, nämä toimenpiteet on suoritettava kyseisen asetuksen liitteen III mukaisesti.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 798/2008 7 artiklassa säädetään, että hyödykkeitä saa tuoda yhteisöön ainoastaan, jos kyseinen kolmas maa ilmoittaa komissiolle Newcastle'n taudin tai korkeapatogeenisen lintuinfluenssan (HPAI) primääritautipesäkkeistä ja toimittaa virusisolaatteja lintuinfluenssaa ja Newcastle'n tautia tutkivalle yhteisön vertailulaboratoriolle.
- (3) Jos kolmannen maan alueella tai joillakin sen vyöhykkeillä tai erillisalueilla havaitaan lintuinfluenssan taudin-

purkaus, kyseisen kolmannen maan toimivaltainen viranomainen ei voi enää antaa todistusta, että sen asetuksen (EY) N:o 798/2008 liitteessä I olevassa 1 osassa luetellut alueet, vyöhykkeet tai erillisalueet olisivat kyseisestä taudista vapaita.

- (4) Eläinten terveyden edistämiseksi ja matalapatogeenisen lintuinfluenssan (LPAI) ehkäisemiseksi ja seuraamiseksi yhteisön tasolla on aiheellista, että tämän sairauden primääritautipesäkkeistä ilmoitetaan komissiolle. Sen vuoksi asetuksen (EY) N:o 798/2008 7 artiklaa olisi muutettava.
- (5) Kanada on osoittanut kykenevänsä reagoimaan LPAI:n taudinpurkauksiin alueellaan sijaitsevilla siipikarjatiloiilla ja ehkäisemään menestyksekkäästi tartunnan leviämistä.
- (6) Kanada on lisäksi toimittanut komissiolle yksityiskohtaiset tiedot epidemiologisesta tilanteesta ja toteuttamistaan taudintorjuntatoimenpiteistä samoin kuin kuvauksen alueista, joihin kohdistuu virallisia rajoituksia LPAI:n puhkeamisen vuoksi.
- (7) Kansanterveyden ja eläinten terveyden suojelemiseksi toteutettavia toimenpiteitä elävien eläinten ja eläintuotteiden kaupassa koskevan Euroopan yhteisön ja Kanadan hallituksen välisen sopimuksen tekemisestä 14 päivänä joulukuuta 1998 tehdyllä neuvoston päätöksellä 1999/201/EY ⁽⁴⁾ hyväksyttiin kyseinen sopimus, jonka mukaan kumpikin osapuoli tunnustaa toisen osapuolen eläinten terveyttä koskevan toimenpiteen vastaavuuden, jos jälkimmäinen osoittaa puolueettomasti, että sen toimenpide vastaa tarkoituksenmukaisen suojan tasoa.
- (8) Kyseinen sopimus ja Kanadassa käyttöön otettu taudintorjuntajärjestelmä huomioon ottaen on aiheellista soveltaa vaihtoehtoisia todistuksen antamista koskevia säännöksiä untuvikkoihin ja siitosmuniin, jotka ovat peräisin muilta alueilta kuin niiltä, joihin kohdistuu LPAI:n vuoksi virallisia rajoituksia. Muiden kuin sileälastaisten lintujen untuvikkoja ja muun siipikarjan kuin sileälastaisten lintujen siitosmunia koskevia eläinlääkärintodistuksen malleja olisi näin ollen muutettava, jotta Kanadan osalta voidaan ottaa käyttöön vaihtoehtoiset todistuksen antamista koskevat säännökset tulevien LPAI:n taudinpurkausten yhteydessä.

⁽¹⁾ EYVL L 303, 31.10.1990, s. 6.

⁽²⁾ EYVL L 18, 23.1.2003, s. 11.

⁽³⁾ EUVL L 226, 23.8.2008, s. 1.

⁽⁴⁾ EYVL L 71, 18.3.1999, s. 1.

- (9) Maailman eläintautijärjestö (OIE) on vastikään antanut suosituksia tietyistä hyödykkeiden käsittelymenettelyistä taudinaiheuttajien inaktivoimiseksi. Munatuotteita koskevaa eläinlääkärintodistuksen mallia olisi tämän vuoksi muutettava näiden suositusten ottamiseksi huomioon.
- (10) Sen vuoksi asetuksen (EY) N:o 798/2008 liitteessä I olevaa 2 osaa olisi muutettava.
- (11) Eläinten terveyden kannalta merkityksellisen salmonellan alalajin testausmenetelmää olisi lisäksi muutettava, jotta kolmannet maat voisivat käyttää OIE:n suosittelemia laboratoriomenetelmiä. Sen vuoksi asetuksen (EY) N:o 798/2008 liitettä III olisi muutettava.
- (12) Siipikarjan, sileälastaisten lintujen ja luonnonvaraisten riistalintujen erikseen määritellyistä taudinaiheuttajista vapaiden munien, lihan, jauhelihan ja mekaanisesti erotetun lihan sekä munien ja munatuotteiden kuljetusta/varastointia koskevassa eläinlääkärintodistuksen mallissa olisi lisäksi oikaistava yksi alaviite. Sen vuoksi asetuksen (EY) N:o 798/2008 liitettä XI olisi muutettava.
- (13) On lisäksi aiheellista säätää siirtymäkaudesta, jotta jäsenvaltiot ja toimiala voivat toteuttaa tarvittavat toimenpiteet sovellettavan eläinlääkärintodistuksen noudattamiseksi.
- (14) Sen vuoksi asetusta (EY) N:o 798/2008 olisi muutettava.
- (15) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat elintarvikkeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 798/2008 seuraavasti:

1) Korvataan 7 artiklan a ja b alakohta seuraavasti:

- a) ilmoittaa komissiolle tautitilanteesta 24 tunnin kuluessa LPAI:n, HPAI:n tai Newcastle'n taudin primääritautipesäkkeiden vahvistuksesta;
- b) toimittaa virusisolaatteja HPAI:n ja Newcastle'n taudin primääritautipesäkkeistä ilman aiheutonta viivytystä lintuinfluenssaa ja Newcastle'n tautia tutkivalle yhteisön vertailulaboratoriolle (*); tällaisia virusisolaatteja ei kuitenkaan vaadita tuotaessa munia, munatuotteita tai erikseen määritellyistä taudinaiheuttajista vapaita munia kolmansista maista tai niiden alueilta, vyöhykkeiltä tai erillisalueilta, joilta tällaisten hyödykkeiden tuonti yhteisöön on sallittu;

(*) Veterinary Laboratories Agency, New Haw, Weybridge, Surrey KT 153NB, Yhdistynyt kuningaskunta."

2) Muutetaan liitteet I, III ja XI tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Hyödykkeitä, joista on annettu asiaankuuluvat eläinlääkärintodistukset asetuksen (EY) N:o 798/2008 mukaisesti ennen tällä asetuksella käyttöön otettuja muutoksia, saa edelleen tuoda yhteisöön tai kuljettaa yhteisön kautta 15 päivään heinäkuuta 2009 saakka.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 18 päivänä toukokuuta 2009.

Komission puolesta

Androulla VASSILIOU

Komission jäsen

LIITE

Muutetaan liitteet I, III ja XI seuraavasti:

(1) Muutetaan liitteessä I oleva 2 osa seuraavasti:

- a) Korvataan muiden kuin sileälästaisten lintujen untuvikkoja koskeva eläinlääkärintodistuksen malli (DOC) seuraavasti:

"Muiden kuin sileälästäisten lintujen untuvikkoja koskeva eläinlääkärintodistuksen malli (DOC)

MAA

Eläinlääkärin todistus EU:iin vientiä varten

Osa I: Lähetyksen tiedot	I.1. Lähettäjä Nimi		I.2. Todistuksen viitenumero		I.2.a		
	Osoite		I.3. Toimivaltainen keskusviranomainen				
	Tel.Nº		I.4. Toimivaltainen paikallishallintoviranomainen				
	I.5. Vastaanottaja Nimi		I.6.				
	Osoite						
	Postinro						
	Tel.Nº						
	I.7. Alkuperämaa	ISO-koodi	I.8. Alkuperäalue	Koodi	I.9. Määränpämaa	ISO-koodi	I.10.
	I.11. Alkuperäpaikka/kalastuspaikka		I.12.				
	Nimi		Hyväksyntänumero				
Osoite							
Nimi		Hyväksyntänumero					
Osoite							
Nimi		Hyväksyntänumero					
Osoite							
I.13. Lastauspaikka		I.14. Lähtöpäivä					
Osoite		Lähtöaika					
I.15. Kuljetusvälineet		I.16. EU:n saapumisrajatarkastusasema					
Lentokone ☐		Laiva ☐					
Maantieajoneuvo ☐		Junavaunu ☐					
Tunnistetiedot:		I.17. CITES-nro(t)					
Asiakirjaviitteet							
I.18. Tavarauksen kuvaus				I.19. Nimikenumero (CN-koodi)			
				I.20. Lukumäärä/paino			
I.21.				I.22. Pakkausten lukumäärä			
I.23. Sinetin nro ja kontin nro				I.24.			
I.25. Tavaralle annettu todistus seuraavaan tarkoitukseen							
Karjankasvatus ☐							
I.26.				I.27. EU:iin tuontia tai maahantuloa varten ☐			
I.28. Tavaroiden tunnistustiedot							
Laji (Tieteellinen nimi)			Rotu/Luokka		Määrä		

MAA

DOC (muiden kuin sileälästäisten lintujen untuvikot)

II		Terveystiedot	II.a Todistuksen viitenumero	II.b
II osa: Todistukset	II.1	Eläinten terveyttä koskeva vakuutus		
		Allekirjoittanut virkaeläinlääkäri todistaa, että tässä todistuksessa tarkoitetut untuvikot ⁽¹⁾		
	II.1.1	täyttävät direktiivin 90/539/ETY vaatimukset;		
	II.1.2	on haudottu		
	⁽²⁾⁽³⁾ joko	[alueella, jonka koodi on]		
	⁽³⁾⁽⁴⁾ tai	[erillisalueella (-alueilla)]		
		jos parvet, joista siitosmunat on saatu, on tuotu alkuperämaahan, -alueelle, -vyöhykkeelle tai -erillisalueelle, tuonnissa noudatettiin eläinlääkinnällisiä edellytyksiä, jotka ovat vähintään yhtä tiukkoja kuin direktiivissä 90/539/ETY sekä mahdollisissa sitä täydentävissä päätöksissä säädetyt edellytykset;		
	II.1.3	tulevat		
	⁽²⁾⁽³⁾ joko	[alueelta, jonka koodi on]		
	⁽³⁾⁽⁴⁾ tai	[erillisalueelta (-alueilta)]		
		a) joka (jotka) tämän todistuksen antamispäivänä oli vapaa (olivat vapaita) Newcastle taudista, siten kuin asetuksessa (EY) N:o 798/2008 määritellään;		
		b) jolla (joilla) toteutetaan asetuksen (EY) N:o 798/2008 mukainen lintuinfluenssan valvontaohjelma;		
	II.1.4	tulevat		
	⁽²⁾⁽³⁾ joko	[alueelta, jonka koodi on]		
	⁽²⁾⁽³⁾⁽¹²⁾ tai	[alueelta, jonka koodi on, lukuun ottamatta alueita, joihin kohdistuu virallisia rajoituksia asetuksessa (EY) N:o 798/2008 määritellyn matalapatogeenisen lintuinfluenssan suhteen;]		
⁽³⁾⁽⁴⁾ tai	[erillisalueelta (-alueilta)]			
⁽³⁾ joko	[II.1.4.1 joka (jotka) tämän todistuksen antamispäivänä oli vapaa (olivat vapaita) korkeapatogeenisestä ja matalapatogeenisestä lintuinfluenssasta, siten kuin asetuksessa (EY) N:o 798/2008 määritellään;]			
⁽³⁾ tai	[II.1.4.1 joka (jotka) tämän todistuksen antamispäivänä oli vapaa (olivat vapaita) korkeapatogeenisestä lintuinfluenssasta, siten kuin asetuksessa (EY) N:o 798/2008 määritellään, ja			
	⁽³⁾ joko [a] untuvikot on saatu vanhempaispolvista, jotka on pidetty laitoksessa, jossa on 21 päivän kuluessa ennen niiden munien keräämistä, joista untuvikot on haudottu, toteutettu lintuinfluenssan valvontaa negatiivisin tuloksin;]			
	⁽³⁾ tai [a] untuvikot on saatu vanhempaispolvista, jotka on pidetty laitoksessa, jossa on 21 päivän kuluessa ennen niiden munien keräämistä, joista untuvikot on haudottu, tehty lintuinfluenssan osalta negatiivisin tuloksin testi viruksen toteamiseksi – testi perustui kustakin laitoksesta sattumanvaraisesti valittujen vähintään 60 linnun tai kaikkien lintujen, jos laitoksessa on vähemmän kuin 60 lintua, yhteisluostesta ja henkitorvesta tai nielusta otettuihin pyyhkäisyntäytteisiin;]			
	b) untuvikot tulevat laitoksesta,			
	— jonka ympäristössä ei ole 1 kilometrin säteellä esiintynyt matalapatogeenistä lintuinfluenssaa viimeksi kuluneiden 30 päivän aikana yhdessäkään laitoksessa;			
	— josta ei ole ollut epidemiologista yhteyttä sellaiseen laitokseen, jossa on todettu lintuinfluenssaa viimeksi kuluneiden 30 päivän aikana;]			
II.1.5	a) eivät ole saaneet rokotusta lintuinfluenssaa vastaan;			
	b) on saatu vanhempaispolvista,			
	⁽³⁾ joko [joita ei ole rokotettu lintuinfluenssaa vastaan;]			
	⁽³⁾ tai [jotka on rokotettu lintuinfluenssaa vastaan asetuksen (EY) N:o 798/2008 perustuvan rokotussuunnitelman mukaisesti käyttäen			
				
	(rokotteen (rokotteiden) nimi ja tyyppi)			
	 viikon ikäisinä;]			

II	Terveystiedot	II.a Todistuksen viitenumero	II.b
II.1.6	on haudottu I osan I.11 kohdassa mainitussa laitoksessa (laitoksissa), joka (jotka) on hyväksytty virallisesti vähintään direktiivin 90/539/ETY liitteessä II vahvistettuja vaatimuksia vastaavien vaatimusten mukaisesti ja a) jonka (joiden) hyväksyntää ei ole keskeytetty tai peruutettu; b) johon (joihin) ei lähettämisaikana kohdistunut rajoituksia eläinten terveyden vuoksi; c) jonka (joiden) ympäristössä ei ole 10 kilometrin säteellä, soveltuvin osin naapurimaan alue mukaan luettuna, esiintynyt korkeapatogeenistä lintuinfluenssaa tai Newcastle'n tautia vähintään viimeksi kuluneiden 30 päivän aikana;		
II.1.7	on haudottu munista, jotka ovat peräisin parvista, a) jotka oli välittömästi ennen yhteisöön tuontia pidetty vähintään kuuden viikon ajan virallisesti hyväksytyissä laitoksissa, joiden hyväksyntää ei ollut keskeytetty tai peruutettu sillä hetkellä, kun siitosmunat lähetettiin hautomoon; b) joihin ei lähettämisaikana kohdistunut rajoituksia eläinten terveyden vuoksi; c) joiden osalta on toteutettu seuraavat taudinvalvontaohjelmat: (³) joko [<i>Salmonella pullorum</i>, <i>S. gallinarum</i> ja <i>Mycoplasma gallisepticum</i> (kanat);] (³) tai [<i>Salmonella arizonae</i>, <i>S. pullorum</i> ja <i>S. gallinarum</i>, <i>Mycoplasma meleagridis</i> ja <i>M. gallisepticum</i> (kalkkunat);] (³) tai [<i>Salmonella pullorum</i> ja <i>S. gallinarum</i> (helmikanat, viiräiset, fasaanit, peltopyyt ja ankat);] direktiivin 90/539/ETY liitteessä II olevan III luvun mukaisesti, eikä niiden ole havaittu olevan näiden taudinaiheuttajien tartuttamia eikä tällaista tartuntaa ole perusteita epäillä; (³) joko [d) joita ei ole rokotettu Newcastle'n tautia vastaan;] (³) tai [d) jotka on rokotettu Newcastle'n tautia vastaan seuraavalla rokotteella: (rokotteessa (rokotteissa) käytetyn Newcastle'n taudin viruskannan nimi ja tyyppi (elävä tai inaktivoitu)) viikon ikäisinä;] (⁵) ja/tai [e) jotka on rokotettu virallisesti hyväksytyillä rokotteilla (päivämäärä) seuraavaa tautia vastaan (toistetaan tarvittaessa);]		
II.1.8	on haudottu munista, a) jotka oli merkitty ennen hautomoon lähettämistä toimivaltaisen viranomaisen ohjeiden mukaisesti; b) jotka oli desinfioitu toimivaltaisen viranomaisen ohjeiden mukaisesti;		
II.1.9	on haudottu (päivämäärät);		
(⁵) II.1.10	on rokotettu virallisesti hyväksytyillä rokotteilla (päivämäärä) seuraavaa tautia vastaan: (toistetaan tarvittaessa);]		
II.1.11	on tutkittu lähettämisaikana, eikä niissä ole havaittu minkään taudin klinisiä oireita eikä perusteita epäillä mitään tautia;		
II.1.12	eivät ole olleet kosketuksissa sellaiseen siipikarjaan, joka ei täytä tämän todistuksen vaatimuksia, tai luonnonvaraisiin lintuihin.		
II.2.	Kansanterveyttä koskevat lisätakeet		
(⁶) II.2.1	Asetuksen (EY) N:o 2160/2003 10 artiklassa tarkoitettua salmonellan valvontaohjelmaa sekä mikrobilääkkeiden ja rokotteiden käyttöä koskevia asetuksen (EY) N:o 1177/2006 erityisvaatimuksia on sovellettu alkuperäiseen vanhempaispolveen, ja kyseinen vanhempaispolvi on testattu kansanterveyden kannalta merkittävien salmonellan serotyyppien havaitsemiseksi. Viimeisen näytteenoton päivämäärä sellaisen vanhempaispolven osalta, josta tutkimustulos on tiedossa:		

II	Terveystiedot	II.a Todistuksen viitenumero	II.b
	Kaikkien vanhempaispolven osalta tehtyjen tutkimusten tulos:		
	(3) (7) <i>joko</i> [positiivinen.]		
	(3) (7) <i>tai</i> [negatiivinen.]		
	Mikrobilääkkeiden ja rokotteiden käyttöä koskevia asetuksen (EY) N:o 1177/2006 erityisvaatimuksia on sovellettu untuvikkoihin.		
	Muiden kuin salmonellan valvontaohjelmaan liittyvien syiden osalta,		
	(3) <i>joko</i> [mikrobilääkkeitä ei ole annettu untuvikoille (mukaan luettuna in ovo -rokote);]		
	(3) (8) <i>tai</i> [seuraavia mikrobilääkkeitä on annettu untuvikoille (mukaan luettuna in ovo -rokote):]		
(6) [II.2.2]	Jalostukseen tarkoitettujen untuvikkojen osalta ei havaittu <i>Salmonella</i> enteritidis- tai <i>Salmonella</i> typhimurium -tartuntaa II.2.1 kohdassa tarkoitetussa valvontaohjelmassa.]		
II.3.	Eläinten terveyttä koskevat lisätakeet		
	Allekirjoittanut virkaeläinlääkäri todistaa lisäksi, että		
(9) [II.3.1]	jos lähetys on tarkoitettu jäsenvaltioon, jonka asema on vahvistettu direktiivin 90/539/ETY 12 artiklan 2 kohdan mukaisesti, tässä todistuksessa tarkoitetut untuvikot on saatu siitosmunista, jotka ovat peräisin parvista,		
	(3) <i>joko</i> [joita ei ole rokotettu Newcastlel tautia vastaan;]		
	(3) <i>tai</i> [jotka on rokotettu inaktivoitulla rokotteella Newcastlel tautia vastaan;]		
	(3) <i>tai</i> [jotka on rokotettu Newcastlel tautia vastaan elävällä rokotteella vähintään 60 päivää ennen munien keruupäivää;]		
(5) [II.3.2]	seuraavat lisätakeet, jotka määräjäsenvaltio on vahvistanut direktiivin 90/539/ETY 13 ja/tai 14 artiklan mukaisesti, täyttyvät:]		
(9) [II.3.3]	jos määräjäsenvaltiona on Suomi tai Ruotsi, siitos- tai tuotantosiiipikarjaparviin tarkoitetut untuvikot ovat lähtöisin parvista, jotka on testattu negatiivisin tuloksin komission päätöksessä 2003/644/EY vahvistettujen sääntöjen mukaisesti.]		
II.4.	Terveyttä koskevat lisävaatimukset		
	Allekirjoittanut virkaeläinlääkäri todistaa lisäksi, että		
(10) [II.4.1]	vaikka niiden rokotteiden käyttöä Newcastlel tautia vastaan, jotka eivät täytä asetuksen (EY) N:o 798/2008 liitteessä VI olevan II kohdan erityisiä vaatimuksia, ei ole kielletty		
	(2) (3) <i>joko</i> [alueella, jonka koodi on]		
	(3) (4) <i>tai</i> [erillisalueella (-alueilla)]		
	siitossiiipikarja(a), josta untuvikot on saatu,		
	a) ei ole rokotettu tällaisilla rokotteilla vähintään 12 viimeksi kuluneen kuukauden aikana;		
	b) tulee parvesta tai parvista, jolle/joille on virallisessa laboratoriossa aikaisintaan 14 päivää ennen lähetystä tehty Newcastlel taudin varalta viruseristystesti, joka perustuu kustakin parvesta sattumanvaraisesti valittujen vähintään 60 linnun yhteissuolesta otettuihin pyyhkäisy-näytteisiin ja jossa ei todettu lintujen paramyoksoviruksia, joiden aivojen sisäinen patogeenisuusindeksi (ICPI) on yli 0,4;		
	c) ei ole lähetystä edeltävien 60 päivän aikana ollut kosketuksissa sellaiseen siipikarjaan, joka ei täytä a ja b alakohdan vaatimuksia;		
	d) on pidetty b alakohdassa tarkoitetun 14 päivän ajan eristyksissä virallisessa valvonnassa alkuperälaitoksessa;		
(10) [II.4.2]	siitosmunat, joista untuvikot on haudottu, eivät ole olleet kosketuksissa hautomossa tai kuljetuksen aikana muniin tai siipikarjaan, jotka eivät täytä edellä mainittuja vaatimuksia.]		
(11) II.5.	Eläinten kuljetustodistus		
	Allekirjoittanut virkaeläinlääkäri todistaa lisäksi, että		
II.5.1	tässä todistuksessa tarkoitetut untuvikot kuljetetaan kertakäyttöisissä laatikoissa, joita käytetään ensimmäisen kerran ja		
	a) joissa on vain samasta laitoksesta tulevia, samanlaisia, -luokkaisia ja -tyyppisiä untuvikkoja;		

II Terveystiedot	II.a Todistuksen viitenumero	II.b
b) joissa on seuraavat tiedot: — lähetysmaan tai lähetyspaikkana olevan alueen, vyöhykkeen tai erillisalueen nimi, — kyseisen siipikarjan laji, — untuvikkojen lukumäärä, — tuotantoluokka ja -tyyppi, johon ne on tarkoitettu, — tuotantolaitoksen nimi, osoite ja hyväksyntänumero, — alkuperälaitoksen hyväksyntänumero — määräjäsenvaltio; c) jotka on suljettu toimivaltaisen viranomaisen antamien ohjeiden mukaisesti siten, että sisällön vaihtaminen ei ole mahdollista. Edellä mainittujen laatikoiden kuljetuksessa käytetyt kontit ja ajoneuvot on puhdistettu ja desinfioitu ennen lastausta toimivaltaisen viranomaisen antamien ohjeiden mukaisesti. Huomautukset I osa: — Kohta I.8: ilmoitetaan alkuperävyöhykkeen tai tarvittaessa alkuperäpaikkana olevan erillisalueen koodi sellaisena kuin se on määritelty asetuksen (EY) N:o 798/2008 liitteessä I olevan 1 osan sarakkeessa 2. — Kohta I.11: hautomojen ja siitoslaitoksen nimi, osoite ja hyväksyntänumero. — Kohta I.15: ilmoitetaan junanvaunujen ja kuorma-autojen rekisterinumero(t) ja laivojen nimet sekä lentojen numerot, jos ne ovat tiedossa. Jos kuljetus tapahtuu konteissa tai kuljetuslaatikoissa, konttien tai kuljetuslaatikoiden kokonaismäärä sekä niiden rekisterinumero ja sinetin mahdollinen sarjanumero on mainittava I.23 kohdassa. — Kohta I.19: käytetään Maailman tullijärjestön harmonoidun järjestelmän asianmukaista HS-nimikettä: 01.05 tai 01.06.39. — Kohta I.28: (luokka): valitaan jokin seuraavista: puhdas linja / isovanhempaispolvi / vanhempaispolvi / munivat naaraslinnut / broilerit / muu. II osa: (¹) "Untuvikot" sellaisina kuin ne on määritelty asetuksessa (EY) N:o 798/2008. (²) Aluekoodi sellaisena kuin se on esitetty asetuksen (EY) N:o 798/2008 liitteessä I olevan 1 osan sarakkeessa 2. (³) Tarpeeton yliviivataan (⁴) Lisätään erillisalueen (-alueiden) nimi (nimet). (⁵) Yliviivataan tarvittaessa. (⁶) Näitä takeita sovelletaan ainoastaan lajiin <i>Gallus gallus</i> kuuluviin untuvikkoihin. (⁷) Jos jokin tuloksista oli positiivinen seuraavien serotyyppien osalta parven elinaikana, merkitään se positiiviseksi: — siitossiipikarjaparvet: <i>Salmonella</i> Hadar, <i>Salmonella</i> Virchow ja <i>Salmonella</i> Infantis; — tuotantossiipikarjaparvet: <i>Salmonella</i> Enteritidis ja <i>Salmonella</i> Typhimurium. (⁸) Tarpeeton yliviivataan: ilmoitetaan käytetyn mikrobilääkkeen nimi ja tehoaine. (⁹) Yliviivataan, jos lähetystä ei ole tarkoitettu Suomeen tai Ruotsiin. (¹⁰) Näitä takeita edellytetään ainoastaan niistä maista tai niiltä alueilta, vyöhykkeiltä tai erillisalueilta tulevalta siipikarjalta, joihin sovelletaan asetuksen (EY) N:o 798/2008 13 artiklan 1 kohtaa. (¹¹) On huomattava, että neuvoston asetuksen (EY) N:o 1/2005 mukaisesti jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset tarkistavat eläimet todentaakseen, ovatko ne kuljetuskuntoisia yhteisöön tulon jälkeen. Jos vaatimukset eivät täyty, eläimet on purettava kuormasta ja on toteutettava lisätoimenpiteitä. (¹²) Tämä vaihtoehto koskee vain Kanadaa. Tämä todistus on voimassa 10 päivää.		
Virkaeläinlääkäri Nimi (suuraakkosin): Päiväys: Leima:" Pätevyys ja virka-asema: Allekirjoitus:		

b) Korvataan muun siipikarjan kuin sileälästaisten lintujen siitosmunia koskeva eläinlääkärintodistuksen malli (HEP) seuraavasti:

"Muun siipikarjan kuin sileälästaisten lintujen siitosmunia koskeva eläinlääkärintodistuksen malli (HEP)"

MAA		Eläinlääkärin todistus EU:iin vientiä varten		
Osa I: Lähetysten tiedot	I.1. Lähettäjä Nimi	I.2. Todistuksen viitenumero	I.2.a	
	Osoite	I.3. Toimivaltainen keskusviranomainen		
	Tel.N°	I.4. Toimivaltainen paikallishallintoviranomainen		
	I.5. Vastaanottaja Nimi	I.6.		
	Osoite			
	Postinro			
	Tel.N°			
	I.7. Alkuperämaa	ISO-koodi	I.8. Alkuperäalue	Koodi
	I.9. Määränpäämaa	ISO-koodi	I.10.	
	I.11. Alkuperäpaikka/kalastuspaikka	I.12.		
Nimi	Hyväksyntänumero			
Osoite				
Nimi	Hyväksyntänumero			
Osoite				
Nimi	Hyväksyntänumero			
Osoite				
I.13. Lastauspaikka	I.14. Lähtöpäivä			
Osoite	Lähtöaika			
I.15. Kuljetusvälineet	I.16. EU:n saapumisrajatarkastusasema			
Lentokone ☐	Laiva ☐	Junavaunu ☐		
Maantieajoneuvo ☐	Muut ☐			
Tunnistetiedot:	I.17. CITES-nro(t)			
Asiakirjaviitteet				
I.18. Tavarankuvaus	I.19. Nimikenumero (CN-koodi)			
	04.07			
	I.20. Lukumäärä / paino			
I.21.	I.22. Pakkausten lukumäärä			
I.23. Sinetin nro ja kontin nro	I.24.			
I.25. Tavaralle annettu todistus seuraavaan tarkoitukseen				
Karjankasvatus ☐				
I.26.	I.27. EU:iin tuontia tai maahantuloa varten ☐			
I.28. Tavaroiden tunnistustiedot				
Laji (Tieteellinen nimi)	Rotu/Luokka	Tunnistusjärjestelmä	Tunnistenumero	
			Määrä	

MAA

HEP (muun siipikarjan kuin sileälastaisten lintujen siitosmunat)

II		Terveystiedot	II.a Todistuksen viitenumero	II.b
II osa: Todistukset	II.1	Eläinten terveyttä koskeva vakuutus		
		Allekirjoittanut virkaeläinlääkäri todistaa, että tässä todistuksessa tarkoitetut siitosmunat ⁽¹⁾		
	II.1.1	täyttävät direktiivin 90/539/ETY vaatimukset;		
	II.1.2	tulevat parvista, joita on pidetty		
	⁽²⁾ ⁽³⁾ joko	[alueella, jonka koodi on;]		
	⁽³⁾ ⁽⁴⁾ tai	[erillisalueella (-alueilla);]		
		vähintään kolmen kuukauden ajan. Jos parvet, joista siitosmunat on saatu, on tuotu alkuperämaahan, alueelle, -vyöhykkeelle tai -erillis- alueelle, tuonnissa noudatettiin eläinlääkinnällisiä edellytyksiä, jotka ovat vähintään yhtä tiukkoja kuin direktiivissä 90/539/ETY sekä mahdollisissa sitä täydentävissä päätöksissä säädetyt edellytykset;		
	II.1.3	tulevat		
	⁽²⁾ ⁽³⁾ joko	[alueelta, jonka koodi on;]		
	⁽³⁾ ⁽⁴⁾ tai	[erillisalueelta (-alueilta);]		
		a) joka (jotka) tämän todistuksen antamispäivänä oli vapaa (olivat vapaita) Newcastlel taudista, siten kuin asetuksessa (EY) N:o 798/ 2008 määritellään;		
		b) jolla (joilla) toteutetaan asetuksen (EY) N:o 798/2008 mukainen lintuinfluenssan valvontaohjelma;		
	II.1.4	tulevat		
	⁽²⁾ ⁽³⁾ joko	[alueelta, jonka koodi on;]		
	⁽²⁾ ⁽³⁾ ⁽¹⁰⁾ tai	[alueelta, jonka koodi on , lukuun ottamatta alueita, joihin kohdistuu virallisia rajoituksia asetuk- sessa (EY) N:o 798/2008 määritellyn matalapatogeenisen lintuinfluenssan suhteen;]		
⁽³⁾ ⁽⁴⁾ tai	[erillisalueelta (-alueilta);]			
⁽³⁾ joko	[II.1.4.1 joka (jotka) tämän todistuksen antamispäivänä oli vapaa (olivat vapaita) korkeapatogeenisestä ja matalapatogeenisestä lintuinf- luenssasta, siten kuin asetuksessa (EY) N:o 798/2008 määritellään;]			
⁽³⁾ tai	[II.1.4.1 joka (jotka) tämän todistuksen antamispäivänä oli vapaa (olivat vapaita) korkeapatogeenisestä lintuinfluenssasta, siten kuin asetuksessa (EY) N:o 798/2008 määritellään, ja			
⁽³⁾ joko	[a) siitosmunat on saatu vanhempaispolvista, jotka on pidetty laitoksessa, jossa on 21 päivän kuluessa ennen munien kerää- mistä toteutettu lintuinfluenssan valvontaa negatiivisin tuloksin;]			
⁽³⁾ tai	[a) siitosmunat on saatu vanhempaispolvista, jotka on pidetty laitoksessa, jossa on 21 päivän kuluessa ennen munien kerää- mistä tehty lintuinfluenssan osalta negatiivisin tuloksin testi viruksen toteamiseksi – testi perustui kustakin laitoksesta sattumanvaraisesti valittujen vähintään 60 linnun tai kaikkien lintujen, jos laitoksessa on vähemmän kuin 60 lintua, yhteis- suolesta ja henkitorvesta tai nielusta otettuihin pyyhkäisyinäytteisiin;]			
	b) siitosmunat tulevat laitoksesta,			
	— jonka ympäristössä ei ole 1 kilometrin säteellä esiintynyt matalapatogeenistä lintuinfluenssaa viimeksi kuluneiden 30 päivän aikana yhdessäkään laitoksessa;			
	— josta ei ole ollut epidemiologista yhteyttä sellaiseen laitokseen, jossa on todettu lintuinfluenssaa viimeksi kuluneiden 30 päivän aikana;]			
II.1.5	on saatu vanhempaispolvista,			
⁽³⁾ joko	[joita ei ole rokotettu lintuinfluenssaa vastaan;]			
⁽³⁾ tai	[jotka on rokotettu lintuinfluenssaa vastaan asetukseen (EY) N:o 798/2008 perustuvan rokotussuunnitelman mukaisesti käyttäen (rokotteen (rokotteiden) nimi ja tyyppi)) viikon ikäisinä;]			

II	Terveystiedot	II.a Todistuksen viitenumero	II.b
II.1.6	tulevat parvista,		
a)	jotka on tutkittu tämän todistuksen antamispäivänä, eikä niissä ole havaittu minkään taudin kliinisiä oireita eikä perusteita epäillä mitään tautia;		
b)	jotka on pidetty vähintään kuuden viikon ajan välittömästi ennen tuontia yhteisöön I osan I.11 kohdassa mainitussa laitoksessa (laitoksissa), joka (jotka) on hyväksytty virallisesti vähintään direktiivin 90/539/ETY liitteessä II vahvistettuja vaatimuksia vastaavien vaatimusten mukaisesti ja		
	— jonka (joiden) hyväksyntää ei ole keskeytetty tai peruutettu;		
	— johon (joihin) ei kohdistu rajoituksia eläinten terveyden vuoksi;		
	— jonka (joiden) ympäristössä ei ole 10 kilometrin säteellä, soveltuvin osin naapurimaan alue mukaan luettuna, esiintynyt korkeapatogeenistä lintuinfluenssaa tai Newcastlel tautia vähintään viimeksi kuluneiden 30 päivän aikana;		
c)	jotka eivät ole b alakohdassa mainittuna ajanjaksona olleet kosketuksissa siipikarjaan, joka ei täytä tämän todistuksen vaatimuksia, tai luonnonvaraisiin lintuihin;		
d)	joiden osalta on toteutettu seuraavat taudinvalvontaohjelmat:		
(³) joko	[<i>Salmonella pullorum</i> , <i>S. gallinarum</i> ja <i>Mycoplasma gallisepticum</i> (kanat);]		
(³) tai	[<i>Salmonella arizonae</i> , <i>S. pullorum</i> ja <i>S. gallinarum</i> , <i>Mycoplasma meleagridis</i> ja <i>M. gallisepticum</i>		
(³) tai	[<i>Salmonella pullorum</i> ja <i>S. gallinarum</i> (helmikanat, viiräiset, fasaanit, peltopyyt ja ankat);]		
	direktiivin 90/539/ETY liitteessä II olevan III luvun mukaisesti, eikä lintujen ole havaittu olevan näiden taudinaiheuttajien tartuttamia eikä tällaista tartuntaa ole perusteita epäillä;		
(³) joko	[e) joita ei ole rokotettu Newcastlel tautia vastaan;]		
(³) tai	[e) jotka on rokotettu Newcastlel tautia vastaan seuraavalla rokotteella:		
	 (rokotteessa (rokotteissa) käytetyn Newcastlel taudin viruskannan nimi ja tyyppi (elävä tai inaktivoitu)) viikon ikäisinä;]		
(³) ja/tai	[f) jotka on rokotettu virallisesti hyväksytyillä rokotteilla		
	 (päivämäärä) seuraavaa tautia vastaan (toistetaan tarvittaessa);		
(⁹) II.1.7	on merkitty todistuksen I.28 kohdan mukaisesti seuraavalla värillisellä musteella (musteen väri);		
II.1.8	on desinfioitu antamieni ohjeiden mukaisesti käyttäen (tuotteen ja tehoaineen nimi) (minuutin ajan);		
II.1.9	on kerätty ja välisenä aikana (päivämäärät);		
II.1.10	on tutkittu tämän todistuksen antamispäivänä, eikä niissä ole havaittu minkään taudin kliinisiä oireita eikä perusteita epäillä mitään tautia.		
II.2.	Kansanterveyttä koskevat lisätakeet		
(⁵) II.2.1	Asetuksen (EY) N:o 2160/2003 10 artiklassa tarkoitettua salmonellan valvontaohjelmaa sekä mikrobilääkkeiden ja rokotteiden käyttöä koskevia asetuksen (EY) N:o 1177/2006 erityisvaatimuksia on sovellettu alkuperäiseen vanhempaispolveen, ja kyseinen vanhempaispolvi on testattu kansanterveyden kannalta merkittävien salmonellan serotyyppien havaitsemiseksi.		
	Viimeisen näytteenoton päivämäärä sellaisen vanhempaispolven osalta, josta tutkimustulos on tiedossa:		

II	Terveystiedot	II.a Todistuksen viitenumero	II.b
	Kaikkien vanhempaispolven osalta tehtyjen tutkimusten tulos:		
	(3) (6) <i>joko</i> [positiivinen.]		
	(3) (6) <i>tai</i> [negatiivinen.]		
(5)	[II.2.2 <i>Salmonella</i> enteritidis- tai <i>Salmonella</i> typhimurium -tartuntaa ei havaittu II.2.1 kohdassa tarkoitetussa valvontaohjelmassa.]		
II.3.	Eläinten terveyttä koskevat lisätakeet		
	Allekirjoittanut virkaeläinlääkäri todistaa lisäksi, että		
(7)	[II.3.1 jos lähetys on tarkoitettu jäsenvaltioon, jonka asema on vahvistettu direktiivin 90/539/ETY 12 artiklan 2 kohdan mukaisesti, tässä todistuksessa tarkoitetut siitosmunat ovat peräisin siipikarjasta,		
(3)	<i>tai</i> [joka on rokotettu inaktivoidulla rokotteella Newcastlel tautia vastaan;]		
(3)	<i>tai</i> [joka on rokotettu Newcastlel tautia vastaan elävällä rokotteella vähintään 60 päivää ennen munien keräämispäivää;]		
(8)	[II.3.2 seuraavat lisätakeet, jotka määräjäsenvaltio on vahvistanut direktiivin 90/539/ETY 13 ja/tai 14 artiklan mukaisesti, täyttyvät:		
			
(7)	[II.3.3 jos määräjäsenvaltiona on Suomi tai Ruotsi, siitosmunat ovat peräisin parvista, jotka on testattu negatiivisin tuloksin komission päätöksessä 2003/644/EY vahvistettujen sääntöjen mukaisesti.]		
II.4.	Terveyttä koskevat lisävaatimukset		
	Allekirjoittanut virkaeläinlääkäri todistaa lisäksi, että		
(8)	[II.4.1 vaikka niiden rokotteiden käyttöä Newcastlel tautia vastaan, jotka eivät täytä asetuksen (EY) N:o 798/2008 liitteessä VI olevan II kohdan erityisiä vaatimuksia, ei ole kielletty		
(2) (3)	<i>joko</i> [alueella, jonka koodi on;]		
(3) (4)	<i>tai</i> [erillisialueella (-alueilla);]		
	siipikarja(a), josta siitosmunat ovat peräisin,		
	a) ei ole rokotettu tällaisilla rokotteilla vähintään 12 viimeksi kuluneen kuukauden aikana;		
	b) tulee parvesta tai parvista, jolle/joille on virallisessa laboratoriossa aikaisintaan 14 päivää ennen lähetystä tehty Newcastlel taudin varalta viruseristystesti, joka perustuu kustakin asianomaisesta parvesta sattumanvaraisesti valittujen vähintään 60 linnun yhteisluokasta otettuihin pyyhkäisyäytteisiin ja jossa ei todettu lintujen paramyxovirusia, joiden aivojen sisäinen patogeenisuusindeksi (ICPI) on yli 0,4;		
	c) ei ole lähetystä edeltävien 60 päivän aikana ollut kosketuksissa sellaiseen siipikarjaan, joka ei täytä a ja b alakohdan vaatimuksia;		
	d) on pidetty b alakohdassa tarkoitetun 14 päivän ajan eristyksissä virallisessa valvonnassa alkuperälaitoksessa.]		
II.5.	Eläinten kuljetustodistus		
	Allekirjoittanut virkaeläinlääkäri todistaa lisäksi, että		
II.5.1	siitosmunat kuljetetaan täysin puhtaissa kertakäyttöisissä ensimmäistä kertaa käytössä olevissa laatikoissa,		
	a) joissa on vain samasta laitoksesta tulevia, samanlaisia, -luokkaisia ja -tyyppisiä siitosmunia;		

II Terveystiedot	II.a Todistuksen viitenumero	II.b
b) joissa on seuraavat tiedot: — sana "haudottavaksi", — lähetysmaan tai lähetyspaikkana olevan alueen, vyöhykkeen tai erillisalueen nimi, — kyseisen siipikarjan laji, — munien lukumäärä, — tuotantoluokka ja -tyyppi, johon ne on tarkoitettu, — tuotantolaitoksen nimi, osoite ja hyväksyntänumero, — alkuperälaitoksen hyväksyntänumero, — määräjäsenvaltio; c) jotka on suljettu toimivaltaisen viranomaisen antamien ohjeiden mukaisesti siten, että sisällön vaihtaminen ei ole mahdollista. II.5.2 Edellä mainittujen laatikoiden kuljetuksessa käytetyt kontit ja ajoneuvot on puhdistettu ja desinfioitu ennen lastausta toimivaltaisen viranomaisen antamien ohjeiden mukaisesti.		
Huomautukset I osa: — Kohta I.8: ilmoitetaan alkuperävyöhykkeen tai tarvittaessa alkuperäpaikkana olevan erillisalueen koodi sellaisena kuin se on määritelty asetuksen (EY) N:o 798/2008 liitteessä I olevan 1 osan sarakkeessa 2. — Kohta I.11: siitoslaitoksen nimi, osoite ja hyväksyntänumero. — Kohta I.15: ilmoitetaan junanvaunujen ja kuorma-autojen rekisterinumero(t) ja laivojen nimet sekä lentojen numerot, jos ne ovat tiedossa. Jos kuljetus tapahtuu konteissa tai kuljetuslaatikoissa, konttien tai kuljetuslaatikoiden kokonaismäärä sekä niiden rekisterinumerot ja sinetin mahdollinen sarjanumero on mainittava I.23 kohdassa. — Kohta I.28 (luokka): valitaan jokin seuraavista: puhdas linja / isovanhempaispolvi / vanhempaispolvi / munivat kanat / kalkkunoiden munat kulutusta varten / muu; (tunnistusjärjestelmä ja tunnistusnumero): ilmoitetaan munien merkintä.. II osa: (1) Koskee siipikarjan siitosmunia sellaisina kuin ne on määritelty asetuksessa (EY) N:o 798/2008 sileälästäisiä lintuja lukuun ottamatta. (2) Aluekoodi sellaisena kuin se on esitetty asetuksen (EY) N:o 798/2008 liitteessä I olevan 1 osan sarakkeessa 2. (3) Tarpeeton yliviivataan. (4) Lisätään erillisalueen (-alueiden) nimi (nimet). (5) Sovelletaan lajiin <i>Gallus gallus</i> kuuluvaan siipikarjaan (6) Jos jokin tuloksista oli positiivinen seuraavien serotyyppien osalta vanhempaispolven elinaikana, merkitään se positiiviseksi: <i>Salmonella</i> Infantis, <i>Salmonella</i> Virchow ja <i>Salmonella</i> Hadar. (7) Yliviivataan, jos lähetystä ei ole tarkoitettu Suomeen tai Ruotsiin. (8) Tarpeeton yliviivataan. (9) Kun munat lähetetään, kaikkien munien on oltava merkitty komission asetuksen (ETY) N:o 1868/77 mukaisesti. Merkintä on tehtävä pysyvällä mustalla musteella, ja sen on sisällettävä siitoslaitoksen hyväksyntänumero. Merkinnän on oltava selvästi luettavissa vähintään yhdellä yhteisön virallisella kielellä. (10) Tämä vaihtoehto koskee vain Kanadaa. Tämä todistus on voimassa 10 päivää.		
Virkaeläinlääkäri Nimi (suuraakkosin): Päiväys: Leima:" Pätevyys ja virka-asema: Allekirjoitus:		

c) Korvataan munatuotteita koskeva eläinlääkärintodistuksen malli (EP) seuraavasti:

"Munatuotteita koskeva eläinlääkärintodistuksen malli (EP)

MAA

Eläinlääkärin todistus EU:iin vientiä varten

Osa I: Lähetysten tiedot	I.1. Lähettäjä Nimi		I.2. Todistuksen viitenumero		I.2.a	
	Osoite		I.3. Toimivaltainen keskusviranomainen			
	Tel.N°		I.4. Toimivaltainen paikallishallintoviranomainen			
	I.5. Vastaanottaja Nimi		I.6.			
	Osoite					
	Postinro					
	Tel.N°					
	I.7. Alkuperämaa	ISO-koodi	I.8. Alkuperäalue	Koodi	I.9. Määränpäämaa	ISO-koodi
	I.10.					
	I.11. Alkuperäpaikka/kalastuspaikka Nimi		Hyväksyntänumero			
Osoite		I.12.				
I.13. Lastauspaikka		I.14. Lähtöpäivä				
I.15. Kuljetusvälineet Lentokone ☐ Laiva ☐ Junavaunu ☐ Maantieajoneuvo ☐ Muu ☐		I.16. EU:n saapumisrajatarkastusasema				
Tunnistetiedot: Asiakirjaviitteet		I.17.				
I.18. Tavarauksen kuvaus		I.19. Nimikenumero (CN-koodi)				
		I.20. Lukumäärä / paino				
I.21. Lämpötila Huoneenlämpö ☐ Jäähdytetty ☐ Pakastettu ☐		I.22. Pakkausten lukumäärä				
I.23. Sinetin nro ja kontin nro		I.24. Pakkausten tyyppi				
I.25. Tavaralle annettu todistus seuraavaan tarkoitukseen Ihmisravinnoksi ☐						
I.26.		I.27. EU:iin tuontia tai maahantuloa varten ☐				
I.28. Tavaroiden tunnistustiedot Laji (Tieteellinen nimi) Hyödykkeen luonne Laitosten hyväksyntänumero Valmistuslaitos Kylmävarasto Pakkausten lukumäärä Nettopaino						

MAA

EP (munatuotteet)

II. Eläinten terveyttä koskeva vakuutus		II.a Todistuksen viitenumero	II.b
II osa: Todistukset	II.1 Eläinten terveyttä koskeva vakuutus		
	Allekirjoittanut virkaeläinlääkäri todistaa, että tässä todistuksessa kuvatut munatuotteet on tuotettu munista, jotka ovat peräisin laitoksesta, joka todistuksen antamispäivänä oli vapaa korkeapatogeenisesta lintuinfluenssasta, siten kuin asetuksessa (EY) N:o 798/2008 määritellään, ja		
	joko		
	(¹) II.1.1	[jonka ympäristössä ei ole 10 kilometrin säteellä, soveltuvin osin naapurimaan alue mukaan luettuna, esiintynyt korkeapatogeenistä lintuinfluenssaa tai Newcastle'n tautia vähintään viimeksi kuluneiden 30 päivän aikana.]	
	tai		
	(¹) II.1.1	munatuotteet on käsitelty seuraavasti:	
	(¹) joko	[nestemäinen valkuainen on käsitelty:	
	(¹) joko	[55,6 °C:ssa 870 sekunnin ajan.]	
	(¹) tai	[56,7 °C:ssa 232 sekunnin ajan.]	
	(¹) tai	[10-prosenttisesti suolattu keltuainen on käsitelty 62,2 °C:ssa 138 sekunnin ajan.]	
	(¹) tai	[kuivattu valkuainen on käsitelty seuraavasti:	
	(¹) joko	[67 °C:ssa 20 tunnin ajan.]	
	(¹) tai	[54,4 °C:ssa 513 tunnin ajan.]	
	II.2 Kansanterveyttä koskeva vakuutus		
	Allekirjoittanut virkaeläinlääkäri / virallinen tarkastaja vakuuttaa olevansa tietoinen asetusten (EY) N:o 178/2002, 852/2004 ja 853/2004 asianomaisista säännöksistä ja todistaa, että tässä todistuksessa tarkoitetut munatuotteet on saatu kyseisten vaatimusten mukaisesti ja erityisesti että		
II.2.1	ne tulevat laitoksesta (laitoksista), jossa (joissa) sovelletaan HACCP-periaatteisiin perustuvaa menettelyä asetuksen (EY) N:o 852/2004 mukaisesti;		
II.2.2	ne on tuotettu raaka-aineesta, joka täyttää asetuksen (EY) N:o 853/2004 liitteessä III olevan X jakson II luvun II kohdan vaatimukset;		
II.2.3	ne on valmistettu asetuksen (EY) N:o 853/2004 liitteessä III olevan X jakson II luvun III kohdan hygieniavaatimuksia noudattaen;		
II.2.4	ne täyttävät asetuksen (EY) N:o 853/2004 liitteessä III olevan X jakson II luvun IV kohdan analyttiset ominaisuudet sekä elintarvikkeiden mikrobiologisista vaatimuksista annetussa asetuksessa (EY) N:o 2073/2005 säädetyt asianomaiset vaatimukset;		
II.2.5	ne on merkitty tunnistusmerkillä asetuksen (EY) N:o 853/2004 liitteessä II olevan I jakson sekä liitteessä III olevan X jakson II luvun V kohdan mukaisesti;		
II.2.6	direktiivin 96/23/EY ja erityisesti sen 29 artiklan mukaisesti esitettyssä jäämien valvontaa koskevassa suunnitelmassa annetut eläviä eläimiä ja niistä saatavia tuotteita koskevat takeet täyttyvät.		
Huomautukset			
I osa:			
— Kohta I.8: ilmoitetaan alkuperävyöhykkeen tai tarvittaessa alkuperäpaikkana olevan erillisalueen koodi sellaisena kuin se on määritelty asetuksen (EY) N:o 798/2008 liitteessä I olevan 1 osan sarakeessa 2.			
— Kohta I.11: lähettäneen laitoksen nimi, osoite ja hyväksyntänumero.			
— Kohta I.15: ilmoitetaan junanvaunujen ja kuorma-autojen rekisterinumero(t) ja laivojen nimet sekä lentojen numerot, jos ne ovat tiedossa. Jos kuljetus tapahtuu konteissa tai kuljetuslaatikoissa, konttien tai kuljetuslaatikoiden kokonaismäärä sekä niiden rekisterinumerot ja sinetin mahdollinen sarjanumero on mainittava I.23 kohdassa.			
— Kohta I.19: käytetään Maailman tullijärjestön harmonoidun järjestelmän asianmukaista HS-nimikettä: 04.08 tai 21.06.10.			
— Kohta I.28: hyödykkeen luonne: ilmoitetaan munapitoisuus prosentteina.			
II osa:			
(¹) Tarpeeton yliviivataan.			
Virkaeläinlääkäri tai virallinen tarkastaja:			
Nimi (suuraakkosin):		Pätevyys ja virka-asema:	
Päiväys:		Allekirjoitus:	
Leima:"			

(2) Korvataan liitteessä III olevan I osan 4 kohta seuraavasti:

”4. *Salmonella arizonae*

— Direktiivin 90/539/ETY liitteessä II oleva III luku, tai

— maaeläinten diagnostisia testejä ja rokotteita käsittelevä Maailman eläintautijärjestön (OIE) käsikirja.”

(3) Korvataan liite XI seuraavasti:

"LIITE XI

(18 artiklan 2 kohdan mukaisesti)

Siipikarjan, sileälästäisten lintujen ja luonnonvaraisten riistalintujen erikseen määritellyistä taudinaiheuttajista vapaiden munien, lihan, jauhelihan ja mekaanisesti erotetun lihan sekä munien ja munatuotteiden kuljetusta/varastointia koskeva eläinlääkärintodistuksen malli

MAA

Eläinlääkärin todistus EU:iin vientiä varten

Osa I: Lähetyksen tiedot	I.1. Lähettäjä Nimi		I.2. Todistuksen viitenumero		I.2.a			
	Osoite		I.3. Toimivaltainen keskusviranomainen					
	Tel.N°		I.4. Toimivaltainen paikallishallintoviranomainen					
	I.5. Vastaanottaja Nimi		I.6. Lähetyksestä vastaava henkilö EU:ssa Nimi					
	Osoite		Osoite					
	Postinro		Postinro					
	Tel.N°		Tel.N°					
	I.7. Alkuperämaa	ISO-koodi	I.8. Alkuperäalue	Koodi	I.9. Määränpäämaa	ISO-koodi	I.10. Määränpääalue	Koodi
	I.11. Alkuperäpaikka/kalastuspaikka Nimi Osoite				I.12. Määräpaikka Tullivarasto ☐ Elintarvikemuonitusvarasto ☐ Nimi Osoite Postinro			
	I.13. Lastauspaikka				I.14. Lähtöpäivä			
I.15. Kuljetusvälineet Lentokone ☐ Laiva ☐ Junavaunu ☐ Maantieajoneuvo ☐ Muu ☐ Tunnist tiedot: Asiakirjaviitteet				I.16. EU:n saapumisrajatarkastusasema				
I.18. Tavar an kuvaus				I.17.				
				I.19. Nimikenumero (CN-koodi)				
				I.20. Lukumäärä/paino				
I.21. Lämpötila Huoneenlämpö ☐ Jäähdytetty ☐ Pakastettu ☐				I.22. Pakkausten lukumäärä				
I.23. Sinetin nro ja kontin nro				I.24. Pakkausten tyyppi				
I.25. Tavaralle annettu todistus seuraavaan tarkoitukseen Ihmisravinnoksi ☐								
I.26. EU:n ulkopuoliseen maahan kauttakulkua varten ☐ Kolmas maa ISO-koodi				I.27.				
I.28. Tavaroiden tunnustiedot Laitosten hyväksyntänumero Laji (Tieteellinen nimi) Hyödykkeen luonne Käsittelytapa Teurastamo Valmistuslaitos Kylmävarasto Pakkausten lukumäärä Nettopaino								

MAA

Siipikarjan, sileälästaisten lintujen ja luonnonvaraisten riistalintujen erikseen määritellyistä taudinaiheuttajista vapaiden munien, lihan, jauhelihan ja mekaanisesti erotetun lihan sekä munien ja munatuotteiden kuljetus/varastointi

II osa: Todistukset	II	Terveystiedot	II.a Todistuksen viitenumero	II.b
	II.1	Terveyttä koskeva vakuutus Allekirjoittanut virkaeläinlääkäri vakuuttaa, että tässä todistuksessa tarkoitetut siipikarjan, sileälästaisten lintujen ja luonnonvaraisten riistalintujen erikseen määritellyistä taudinaiheuttajista vapaat munat, liha, jauheliha ja mekaanisesti erotettu liha sekä munat ja munatuotteet ⁽¹⁾		
	II.1.1	tulevat sellaisesta kolmannelle maasta tai sen alueelta, vyöhykkeeltä tai erillisalueelta, joka mainitaan asetuksen (EY) N:o 798/2008 liitteessä I olevassa 1 osassa, ja		
	⁽²⁾ II.1.2	täyttävät (täyttää) eläinten terveystodistuksessa mainitut asianomaiset eläinten terveysvaatimukset, jotka on vahvistettu asetuksen (EY) N:o 798/2008 liitteessä I olevissa todistusmalleissa.		
	Huomautukset			
	I osa:			
	— Kohta I.8: ilmoitetaan alkuperävyöhykkeen tai tarvittaessa alkuperäpaikkana olevan erillisalueen koodi sellaisena kuin se on määritelty asetuksen (EY) N:o 798/2008 liitteessä I olevan 1 osan sarakkeessa 2.			
	— Kohta I.11: lähettäneen laitoksen nimi, osoite ja hyväksyntänumero.			
	— Kohta I.15: ilmoitetaan junanvaunujen ja kuorma-autojen rekisterinumero(t) ja laivojen nimet sekä lentojen numerot, jos ne ovat tiedossa. Jos kuljetus tapahtuu konteissa tai kuljetuslaatikoissa, konttien tai kuljetuslaatikoiden kokonaismäärä sekä niiden rekisterinumerot ja sinetin mahdollinen sarjanumero on mainittava I.23 kohdassa.			
	— Kohta I.19: käytetään Maailman tullijärjestön harmonoidun järjestelmän asianmukaista HS-nimikettä: 02.07; 02.08.90; 04.07; 04.08 tai 21.06.10.			
	II osa:			
	⁽¹⁾ Siipikarjan, sileälästaisten lintujen ja luonnonvaraisten riistalintujen erikseen määritellyistä taudinaiheuttajista vapaat munat, liha, jauheliha ja mekaanisesti erotettu liha sekä munat ja munatuotteet sellaisina kuin ne on vahvistettu asetuksen (EY) N:o 798/2008 liitteessä I olevassa 1 osassa.			
	⁽²⁾ Kun kyseessä on erikseen määritellyistä taudinaiheuttajista vapaat munat [SPF], siipikarjanliha [POU], sileälästaisten lintujen liha [RAT], luonnonvaraisten lintujen liha [WGM], siipikarjan jauheliha ja mekaanisesti erotettu liha [POU-MI/MSM], sileälästaisten lintujen jauheliha ja mekaanisesti erotettu liha [RAT-MI/MSM], luonnonvaraisten riistalintujen jauheliha ja mekaanisesti erotettu liha [WGM-MI/MSM], munat [E] tai munatuotteet [EP].			
Virkaeläinlääkäri				
Nimi (suuraakkosin):			Pätevyys ja virka-asema:	
Päiväys:			Allekirjoitus:	
Leima:"				

DIREKTIIVIT

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2009/39/EY,

annettu 6 päivänä toukokuuta 2009,

erityisravinnoksi tarkoitetuista elintarvikkeista

(uudelleenlaadittu)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

sekä kyseisten valmisteiden merkinnöissä noudatettavien
säännösten antamista.

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja
erityisesti sen 95 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausun-
non ⁽¹⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä
menettelyä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Erityisravinnoksi tarkoitettuja elintarvikkeita koskevan jä-
senvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 3 päivänä
toukokuuta 1989 annettua neuvoston direktiiviä
89/398/ETY ⁽³⁾ on muutettu huomattavasti useita ker-
toja ⁽⁴⁾. Koska lisämuutoksia on tarkoitus vielä tehdä, di-
rektiivi olisi selkeyden vuoksi laadittava uudelleen.

(2) Se, että eroavuudet erityisravinnoksi tarkoitettuja elintar-
vikkeita koskevissa kansallisissa säännöksissä estävät näi-
den elintarvikkeiden vapaan liikkuvuuden, saattaa johtaa
eriarvoisten kilpailun edellytysten muodostumiseen ja si-
ten vaikuttaa suoraan sisämarkkinoiden toimintaan.

(3) Kansallisten säännösten lähentäminen edellyttää yhteisen
määritelmän laatimista ja niistä toimenpiteistä päättä-
mistä, joilla kuluttajia voidaan suojella edellä tarkoitettu-
jen tuotteiden luonnetta koskevilta petollisilta toimilta,

(4) Tässä direktiivissä tarkoitettut valmisteet ovat elintarvik-
keita, joiden koostumuksen ja valmistuksen on oltava
erityisesti suunniteltu vastaamaan niiden henkilöiden eri-
tyisiä ravitsemuksellisia tarpeita, joille ne pääasiassa on
tarkoitettu. Sen vuoksi saattaa olla tarpeen erityisen ravit-
semuksellisen tavoitteen toteuttamiseksi säätää poikkeuk-
sista elintarvikkeita koskeviin yleisiin tai erityisiin sään-
nöksiin.

(5) Jos erityisravinnoksi tarkoitettuja elintarvikkeita, joihin
sovelletaan erityissäännöksiä, voidaan tehokkaasti valvoa
yleisten, kaikkia elintarvikkeita koskevien valvontasään-
nösten nojalla, näin ei kuitenkaan ole laita aina niiden
elintarvikkeiden osalta, joista sellaisia erityissäännöksiä ei
ole annettu.

(6) Siten jälkimmäisessä tapauksessa tavallisin keinoin, joita
valvontaelimillä on käytettävissään, ei ehkä tietyissä ta-
pauksissa voida tarkastaa, onko elintarvikkeella todella
ne erityiset ravitsemukselliset ominaisuudet, jotka sillä
pitäisi olla. Sen vuoksi on tarpeen säätää siitä, että tar-
vittaessa henkilön, joka on vastuussa elintarvikkeen saat-
tamisesta markkinoille, tulisi avustaa valvontaelintä sen
suorittaessa tehtäviään.

(7) On syytä antaa tiettyihin elintarvikkeiden ryhmiin sovel-
lettavia erityissäännöksiä erityisdirektiivien avulla.

(8) Olisi tarpeen säätää menettelystä, joka mahdollistaa tek-
nologisista innovaatioista syntyneiden elintarvikkeiden
väliaikaisen saattamisen markkinoille alan tutkimustyön
tulosten hyödyntämiseksi kyseessä olevan erityisdirekti-
ivin muuttamiseen asti. Kuluttajien terveyden suojelemi-
seksi lupa markkinoille saattamiseen voidaan kuitenkin
antaa vasta Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen
kuulemisen jälkeen.

⁽¹⁾ EUVL C 211, 19.8.2008, s. 44.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 23. syyskuuta 2008 (ei
vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty
30. maaliskuuta 2009.

⁽³⁾ EYVL L 186, 30.6.1989, s. 27.

⁽⁴⁾ Ks. liitteessä II oleva A osa.

- (9) Koska ei ole selvää, onko riittävää perustetta antaa hiilihydraattiaineenvaihdunnan häiriöistä (diabetes) kärsiville henkilöille tarkoitettujen elintarvikkeiden ryhmää koskevia erityissäännöksiä, komissiolla olisi oltava mahdollisuus myöhemmin antaa tai ehdottaa asiaa koskevia säännöksiä Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaista kuultaan.
- (10) On edelleen mahdollista yhdenmukaistaa yhteisön tasolla muihin erityisravinnoksi tarkoitettuihin elintarvikkeiden ryhmiin sovellettavia sääntöjä kuluttajansuojelun ja tällaisten elintarvikkeiden vapaan liikkuvuuden edistämiseksi.
- (11) Niiden erityisdirektiivien laatiminen, joilla yhteisön säännösten peruseräkkeitä sovelletaan, sekä niiden muuttaminen ovat teknisiä täytäntöönpanotoimenpiteitä. Niiden antaminen tulisi menettelyn yksinkertaistamiseksi ja nopeuttamiseksi uskoa komission tehtäväksi.
- (12) Tämän säädöksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽¹⁾ mukaisesti.
- (13) Komissiolle olisi erityisesti siirrettävä toimivalta antaa eräitä erityisdirektiivejä, laatia luettelo aineista, joilla on erityisiä ravitsemuksellisia tarkoituksia, ja erityisravinnoksi tarkoitettuihin elintarvikkeisiin lisättävistä muista aineista, vahvistaa niihin sovellettavat puhtausvaatimukset ja tarvittaessa niiden käytön edellytykset, antaa säännöksiä, joiden nojalla tavanomaiseen kulutukseen tarkoitettuihin elintarvikkeisiin voidaan merkitä, että ne soveltuvat tiettyyn ravitsemukselliseen käyttöön, antaa erityissäännöksiä hiilihydraattiaineenvaihdunnan häiriöistä (diabetes) kärsiville henkilöille tarkoitetuista elintarvikkeista, antaa sääntöjä niiden käsitteiden käytöstä, jotka koskevat natrium- tai suolapitoisuuden vähentämistä tai näiden puuttumista tai gluteenittomuutta ja joita saadaan käyttää kuvaamaan kyseisiä tuotteita, sekä vahvistaa yksityiskohtaiset menettelytavat viitattaessa merkinnöissä, esillepanossa ja mainonnassa erityisruokavalioon tai ihmisryhmään. Koska nämä toimenpiteet ovat laajakantoisia ja niiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia, myös täydentämällä sitä uusilla muilla kuin keskeisillä osilla, ne on hyväksyttävä päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa säädettyä valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.
- (14) Kun valvonnan käsittävään sääntelymenettelyyn tavallisesti kuuluvia määräaikoja ei erittäin kiireellisissä tapauk-

ssa voida noudattaa, komission olisi voitava soveltaa päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 6 kohdassa säädettyä kiireellistä menettelyä hyväksyttäessä ja muutettaessa luettelo aineista, joilla on erityisiä ravitsemuksellisia tarkoituksia, ja erityisravinnoksi tarkoitettuihin elintarvikkeisiin lisättävistä muista aineista ja niihin sovellettavia puhtausvaatimuksia ja tarvittaessa niiden käytön edellytyksiä sekä hyväksyttäessä muutoksia tähän direktiiviin tai erityisdirektiiveihin, kun erityisravinnoksi tarkoitettu elintarvike todetaan ihmisten terveydelle vaaralliseksi, vaikka se on asiaa koskevan erityisdirektiivin mukainen.

- (15) Tähän direktiiviin lisätyt uudet osat koskevat ainoastaan komiteamenettelyitä. Sen vuoksi jäsenvaltioiden ei tarvitse saattaa niitä osaksi kansallista lainsäädäntöä.

- (16) Tämä direktiivi ei vaikuta liitteessä II olevassa B osassa mainittuihin jäsenvaltioita velvoittaviin määräaikoihin, joiden kuluessa jäsenvaltioiden on saatettava direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä ja sovellettava niitä,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

1. Tämä direktiivi koskee elintarvikkeita, jotka on tarkoitettu erityisravinnoksi.

2. Erityisravinnoksi tarkoitettut elintarvikkeet ovat elintarvikkeita, jotka erityisen koostumuksensa tai valmistusprosessinsa vuoksi voidaan selvästi erottaa tavanomaiseen kulutukseen tarkoitetuista elintarvikkeista ja jotka soveltuvat ilmoitettuihin ravitsemuksellisiin tarkoituksiin ja joita pidetään kaupan siten, että tällainen soveltuvuus ilmoitetaan.

3. Erityisravinnon on täytettävä ne erityiset ravitsemukselliset tarpeet, joita on

- a) henkilöillä, joiden ruoansulatus tai aineenvaihdunta on häiriintynyt; tai
- b) henkilöillä, jotka ovat erityisessä fysiologisessa tilassa ja sen vuoksi voivat erityisesti hyötyä elintarvikkeiden sisältämien tiettyjen aineiden nauttimisesta valvotusti; taikka
- c) terveillä vauvoilla tai pikkulapsilla.

2 artikla

1. Edellä 1 artiklan 3 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuja valmisteita voidaan käyttää ilmaisua "erityisruokavaliovalmiste".

⁽¹⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

2. Tavanomaiseen kulutukseen tarkoitettujen elintarvikkeiden merkinnöissä, esillepanossa ja mainonnassa on kiellettyä:

- a) käyttää ilmaisua "erityisruokavaliovalmiste" joko yksinään tai yhdessä muiden ilmaisujen kanssa kuvaamaan kyseisiä elintarvikkeita;
- b) käyttää muuta ilmaisua tai esillepanoa, joka on omiaan luomaan mielikuvan siitä, että kysymyksessä on 1 artiklassa tarkoitettu valmiste.

Jos tavanomaiseen kulutukseen tarkoitettut elintarvikkeet soveltuvat erityisravinnoksi, on kuitenkin mahdollista ilmaista tällainen soveltuvuus noudattaen säännöksiä, jotka komissio antaa.

Edellä tarkoitetuissa säännöksissä voidaan vahvistaa menettelytavat tällaisen soveltuvuuden ilmaisemiseksi.

Toisessa alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 15 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

3 artikla

1. Edellä 1 artiklassa tarkoitettujen valmisteiden luonteen ja koostumuksen on oltava sellaiset, että ne ovat sopivia sen erityisen ravitsemuksellisen tavoitteen kannalta, johon ne on tarkoitettu.

2. Edellä 1 artiklassa tarkoitettujen valmisteiden on myös oltava kaikkien niiden velvoittavien säännösten mukaisia, joita sovelletaan tavanomaiseen kulutukseen tarkoitettuihin elintarvikkeisiin, lukuun ottamatta muutoksia, jotka niihin on tehty sen varmistamiseksi, että ne ovat 1 artiklan määritelmien mukaisia.

4 artikla

1. Liitteessä I mainittuihin erityisravinnoksi tarkoitettujen elintarvikkeiden ryhmiin sovellettavat erityiset säännökset annetaan erityisdirektiiveillä.

Edellä tarkoitettut erityisdirektiivit voivat käsittää etenkin:

- a) valmisteen luonnetta tai koostumusta koskevat olennaiset vaatimukset;
- b) raaka-aineiden laatua koskevat säännökset;
- c) hygieniavaatimukset;
- d) edellä 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettut sallitut muutokset;
- e) lisäaineluettelon;

f) merkintöjä, esillepanoa ja mainontaa koskevat säännökset;

g) näytteenottomenettelyt ja analyysimenetelmät, jotka ovat tarpeen tarkastettaessa, että erityisdirektiivien vaatimuksia noudatetaan.

Edellä tarkoitettut erityisdirektiivit annetaan:

— perustamissopimuksen 95 artiklassa määrättyä menettelyä noudattaen, kun on kysymys e alakohdassa tarkoitetuista tapauksista,

— komission toimesta, kun on kysymys muissa alakohdissa tarkoitetuista tapauksista. Kyseiset toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 15 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

Säännökset, joilla saattaa olla kansanterveyden kannalta merkitystä, annetaan sen jälkeen kun Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaista on kuultu.

2. Erityisravinnoksi tarkoitettujen ja tieteellis-tekniseen kehitykseen perustuvien elintarvikkeiden nopean markkinoille saatamisen mahdollistamiseksi komissio voi Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaista kuultuaan antaa kahdeksi vuodeksi luvan sellaisen elintarvikkeen markkinoille saattamiseen, jonka koostumus ei ole liitteessä I tarkoitettujen, erityisravinnoksi tarkoitettujen elintarvikkeiden ryhmiä koskevien erityisdirektiivien mukainen. Kyseiset toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 15 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

Komissio voi tarvittaessa lisätä lupapäätökseen koostumuksen muutokseen liittyviä sääntöjä pakkausmerkinnöistä.

3. Komissio vahvistaa luettelon aineista, joilla on erityisiä ravitsemuksellisia tarkoituksia, kuten vitamiineista, kivennäissuoloista ja aminohapoista, sekä muista erityisravinnoksi tarkoitettuihin elintarvikkeisiin lisättävistä aineista, sekä niihin sovellettavat puhtausvaatimukset ja tarvittaessa niiden käytön edellytykset.

Kyseiset toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 15 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

Jos on kyse erittäin kiireellisestä tapauksesta, komissio voi käyttää 15 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua kiireellistä menettelyä.

5 artikla

Komissio antaa säännöt niiden käsitteiden käytöstä, jotka koskevat natrium- tai suolapitoisuuden (natriumkloridin, ruokasuolan) vähentämistä tai puuttumista tai gluteenittomuutta ja joita saadaan käyttää kuvaamaan 1 artiklassa tarkoitettuja valmisteita.

Kyseiset toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 15 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

6 artikla

Kuultuaan Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaista komissio esittää viimeistään 8 päivänä heinäkuuta 2002 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen hiilihydraattiaineenvaihdunnan häiriöistä (diabetes) kärsiville henkilöille tarkoitettuja elintarvikkeita koskevien erityissäännösten suotavuudesta.

Kertomuksessa tehtyjen päätelmien perusteella komissio joko

- a) valmistelee asianomaiset erityissäännökset; tai
- b) esittää perustamissopimuksen 95 artiklassa määrätyn menettelyn mukaisesti asianmukaiset ehdotukset tämän direktiivin muuttamiseksi.

Edellä a alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 15 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

7 artikla

Komissio voi vahvistaa yksityiskohtaiset menettelytavat viitattaessa merkinnöissä, esillepanossa ja mainonnassa erityisruokavaliioon tai ihmisryhmään, jolle 1 artiklassa tarkoitettu valmiste on tarkoitettu.

Kyseiset toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 15 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

8 artikla

1. Edellä 1 artiklassa tarkoitettuja valmisteita koskevissa merkinnöissä ja käytetyissä merkitsemistavoissa, esillepanossa ja mainonnassa näihin valmisteisiin ei saa liittää ihmisten sairauksien ehkäisemiseen, hoitamiseen ja parantamiseen liittyviä omi-

naisuuksia, eikä antaa ymmärtää, että niillä on sellaisia ominaisuuksia.

Poikkeuksellisissa ja selvästi määritellyissä tapauksissa voidaan säätää poikkeuksia siihen, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään. Kyseiset toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 15 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen. Poikkeukset voidaan pitää voimassa siihen saakka, kunnes edellä tarkoitettu menettely on saatettu loppuun.

2. Mitä 1 kohdassa säädetään, ei saa estää yksinomaan lääketieteeseen, ravitsemukseen tai farmasian ammattihenkilöstölle tarkoitettua hyödyllisen tiedon tai suositusten jakamista.

9 artikla

1. Myytäväksi tarkoitettujen elintarvikkeiden merkintöjä, esillepanoa ja mainontaa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20 päivänä maaliskuuta 2000 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2000/13/EY⁽¹⁾ sovelletaan tämän direktiivin 1 artiklassa tarkoitettuihin valmisteisiin tämän artiklan 2, 3 ja 4 kohdassa säädetyn edellytyksin.

2. Valmisteen myyntinimitykseen on liitettävä maininta sen erityisistä ravitsemuksellisista ominaisuuksista. Kuitenkin 1 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen valmisteiden osalta kyseisen viittauksen sijasta on viitattava käyttötarkoitukseen.

3. Niiden valmisteiden merkinnöissä, joiden osalta ei ole annettu erityisdirektiiviä 4 artiklan mukaisesti, on ilmoitettava myös:

- a) ne kvalitatiivista tai kvantitatiivista koostumusta koskevat erityistekijät taikka ne erityiset valmistusmenetelmät, joiden takia valmisteella on sen erityiset ravitsemukselliset ominaisuudet;
- b) energiasisältö ilmaistuna kilojouleina ja kilokaloreina sekä hiilihydraatin, proteiinin ja rasvan määrä kaupan olevan valmisteen 100 g:aa tai 100 ml:aa kohden ja tarvittaessa tiettyä kulutukseen ehdotettua annosmäärää kohden.

Jos kuitenkin energiasisältö on pienempi kuin 50 kilojoulea (12 kilokaloria) kaupan olevan valmisteen 100 g:aa tai 100 ml:aa kohden, kyseiset tarkemmat tiedot voidaan korvata joko ilmaisulla ”energiasisältö pienempi kuin 50 kilojoulea (12 kilokaloria) 100 g:aa kohden” tai ilmaisulla ”energiasisältö pienempi kuin 50 kilojoulea (12 kilokaloria) 100 ml:aa kohden”.

⁽¹⁾ EYVL L 109, 6.5.2000, s. 29.

4. Erityiset niitä valmisteita koskevat merkintävaatimukset, joihin sovelletaan erityisdirektiiviä, vahvistetaan mainitussa direktiivissä.

10 artikla

1. Edellä 1 artiklassa tarkoitettuja valmisteita saa pitää vähittäismyynnissä ainoastaan valmiiksi pakattuina, ja pakkauksen on peitettävä täydellisesti valmisteet.

2. Jäsenvaltiot voivat sallia vähittäismyyntiä koskevia poikkeuksia 1 kohdasta, jos valmistetta myytäessä siihen liitetään 9 artiklassa säädetty tarkemmat tiedot.

11 artikla

1. Niiden erityisravinnoiksi tarkoitettujen elintarvikkeiden, jotka eivät sisälly liitteessä I esitettyihin ryhmiin, tehokkaan virallisen valvonnan toteuttamiseksi on sovellettava seuraavia erityissäännöksiä:

- a) kun mainittu valmiste saatetaan ensimmäistä kertaa markkinoille, on valmistajan tai, jos valmiste on tehty kolmannessa maassa, maahantuojaan tehtävä ilmoitus sen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, jossa tuotetta saatetaan markkinoille, toimittamalla malli valmisteesta käytetystä merkinnästä;
- b) kun sama valmiste myöhemmin saatetaan markkinoille toisessa jäsenvaltiossa, on valmistajan tai vastaavasti maahantuojan toimitettava tämän jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle sama tieto ja lisäksi tieto ensimmäisen ilmoituksen vastaanottajasta;
- c) kun tarvittaessa toimivaltaisella viranomaisella on valtuudet vaatia valmistajaa tai vastaavasti maahantuojaan esittämään tieteelliset selvitykset ja tiedot sen perustelemiseksi, että valmiste on 1 artiklan 2 ja 3 kohdan mukainen, sekä tiedot, joista säädetään 9 artiklan 3 kohdan a alakohdassa. Jos nämä tiedot sisältyvät helposti saatavaan julkaisuun, riittää viittaus tähän julkaisuun.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle 1 kohdassa tarkoitettujen toimivaltaisten viranomaisten nimet ja muu tarvittava tieto niistä.

Komissio julkaisee nämä tiedot *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

3. Yksityiskohtaiset säännökset 2 kohdan soveltamisesta voidaan antaa 15 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen.

4. Joka kolmas vuosi ja ensimmäistä kertaa ennen 8 päivää heinäkuuta 2002 komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän artiklan täytäntöönpanosta.

12 artikla

1. Jäsenvaltiot eivät saa valmisteiden koostumuksen, valmistustietojen, esillepanon tai merkintöjen vuoksi kieltää tai rajoittaa 1 artiklassa tarkoitettujen, tämän direktiivin tai tarvittaessa sen soveltamiseksi annettujen direktiivien mukaisten valmisteiden kauppaa.

2. Mitä 1 kohdassa säädetään, ei vaikuta kansallisiin säännöksiin, joita sovelletaan siinä tapauksessa, että tämän direktiivin soveltamiseksi ei ole annettu direktiivejä.

13 artikla

1. Jos jäsenvaltio yksityiskohtaisin perustein toteaa, että erityisravinnoiksi tarkoitettu elintarvike, joka ei kuulu liitteessä I mainittuihin ryhmiin, ei ole 1 artiklan 2 ja 3 kohdan mukainen tai että se vaarantaa ihmisen terveyden, tämä jäsenvaltio voi, huolimatta tavaran vapaasta liikkuvuudesta yhdessä tai useamassa jäsenvaltiossa, väliaikaisesti keskeyttää tuon valmisteen kaupan taikka rajoittaa sitä omalla alueellaan. Sen on viipymättä ilmoitettava tästä komissiolle ja muille jäsenvaltioille sekä perusteltava päätöksensä.

2. Komissio tutkii niin pian kuin mahdollista asianomaisen jäsenvaltion esittämät perustelut, kuulee jäsenvaltioita 15 artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa komiteassa sekä antaa viipymättä lausuntonsa ja toteuttaa tarvittavat toimenpiteet.

3. Jos komissio katsoo, että kansallisesta toimenpiteestä on luovuttava tai sitä on muutettava, se päättää aiheellisista toimenpiteistä 15 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen.

14 artikla

1. Jos jäsenvaltio yksityiskohtaisin perustein toteaa erityisdirektiivin antamisen jälkeen saadun uuden tiedon tai olemassa olevan tiedon uudelleen arvioinnin perusteella, että erityisravinnoksi tarkoitettu elintarvike on ihmisten terveydelle vaaraksi, vaikka se on asianomaisen erityisdirektiivin mukainen, jäsenvaltio voi väliaikaisesti keskeyttää kysymyksessä olevien säännösten soveltamisen tai rajoittaa niiden soveltamista alueellaan. Sen on ilmoitettava tästä muille jäsenvaltioille ja komissiolle viipymättä sekä perusteltava päätöksensä.

2. Komissio tutkii niin pian kuin mahdollista asianomaisen jäsenvaltion esittämät perustelut, kuulee jäsenvaltioita 15 artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa komiteassa sekä antaa viipymättä lausuntonsa ja toteuttaa tarvittavat toimenpiteet.

3. Jos komission mielestä tämän direktiivin tai erityisdirektiivien muuttaminen on tarpeen 1 kohdassa tarkoitettujen vaikeuksien korjaamiseksi ja ihmisten terveyden suojaamiseksi, se hyväksyy nämä muutokset.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia, hyväksytään 15 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen. Jos on kyse erittäin kiireellisestä tapauksesta, komissio voi käyttää 15 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua kiireellistä menettelyä.

Jäsenvaltio, joka on toteuttanut suojatoimenpiteitä, voi tässä tapauksessa pitää ne voimassa, kunnes muutokset on hyväksytty.

15 artikla

1. Komissiota avustaa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 178/2002⁽¹⁾ 58 artiklalla perustettu elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevä pysyvä komitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa säädetyksi määrääjäksi vahvistetaan kolme kuukautta.

3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

4. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1, 2, 4 ja 6 kohtaa ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

16 artikla

Kumotaan direktiivi 89/398/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna liitteessä II olevassa A osassa mainituilla säädöksillä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioita velvoittavia liitteessä II olevassa B osassa asetettuja määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava mainitut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä ja sovellettava niitä.

Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä III olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

17 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

18 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 6 päivänä toukokuuta 2009.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

H.-G. PÖTTERING

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

J. KOHOUT

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 178/2002, annettu 28 päivänä tammikuuta 2002, elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä (EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1).

LIITE I

- A. Erityisravinnoksi tarkoitettujen elintarvikkeiden ryhmät, joiden osalta erityissäännökset annetaan erityisdirektiiveissä ⁽¹⁾:
1. äidinmaidonkorvikkeet ja vieroitusvalmisteet;
 2. imeväisille ja pikkulapsille tarkoitettut viljapohjaiset valmisruoat ja muut lastenruoat;
 3. laihdutukseen tarkoitettut vähäenergiset elintarvikkeet;
 4. erityisiin lääkinnällisiin tarkoituksiin tarkoitettut erityisruokavaliovalmisteet;
 5. elintarvikkeet, jotka on tarkoitettu erityisesti urheilijoille korvaamaan erittäin voimakkaan lihasponnistuksen aiheuttamaa kulutusta.
- B. Erityisravinnoksi tarkoitettujen elintarvikkeiden ryhmät, joita koskevat erityissäännökset annetaan erityisdirektiiveissä ⁽¹⁾ 6 artiklassa kuvatun menettelyn tulosten pohjalta:
- Hiilihydraattineenvaihdunnan häiriöistä (diabetes) kärsiville henkilöille tarkoitettut elintarvikkeet.
-

⁽¹⁾ Erityisdirektiivin ei katsota koskevan niitä tuotteita, jotka kyseistä direktiiviä annettaessa ovat jo markkinoilla.

LIITE II

A OSA

Kumottu direktiivi ja luettelo sen muutoksista
(16 artiklassa tarkoitetut)

Neuvoston direktiivi 89/398/ETY
(EYVL L 186, 30.6.1989, s. 27)

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 96/84/EY
(EYVL L 48, 19.2.1997, s. 20)

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 1999/41/EY
(EYVL L 172, 8.7.1999, s. 38)

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetetus (EY) N:o 1882/2003
(EUVL L 284, 31.10.2003, s. 1)

Ainoastaan liitteessä III
oleva 15 kohta

B OSA

Määräajat kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiselle ja soveltamiselle
(16 artiklassa tarkoitetut)

Direktiivi	Määräaika kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiselle	Direktiivin mukaisten valmisteiden kaupan salliminen	Valmisteiden, jotka eivät ole tämän direktiivin mukaisia, kaupan kieltäminen
89/398/ETY	—	16 päivä toukokuuta 1990 ⁽¹⁾	16 päivä toukokuuta 1991 ⁽¹⁾
96/84/EY	30 päivä syyskuuta 1997	—	—
1999/41/EY	8 päivä heinäkuuta 2000	8 päivä heinäkuuta 2000 ⁽²⁾	8 päivä tammikuuta 2001 ⁽²⁾

⁽¹⁾ Direktiivin 89/398/ETY 15 artiklan mukaisesti:

"1. Jäsenvaltioiden on muutettava lakejaan, asetuksiaan ja hallinnollisia määräyksiään siten, että:
— tämän direktiivin mukaisten valmisteiden kauppa sallitaan 16 päivästä toukokuuta 1990 alkaen,
— valmisteiden, jotka eivät ole tämän direktiivin mukaisia, kauppa kielletään 16 päivästä toukokuuta 1991 alkaen.
Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

2. Mitä 1 kohdassa säädetään, ei vaikuta kansallisiin säännöksiin, joita siinä tapauksessa, että erityisdirektiivejä ei ole, sovelletaan tiettyihin erityisravinnoiksi tarkoitettuihin elintarvikeryhmiin."

⁽²⁾ Direktiivin 1999/41/EY 2 artiklan mukaisesti:

"Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 8 päivänä heinäkuuta 2000. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Kyseisiä määräyksiä on sovellettava siten, että

— tämän direktiivin mukaisten tuotteiden kauppa sallitaan 8 päivään heinäkuuta 2000 mennessä, ja
— kielletään sellaisten tuotteiden kauppa, jotka eivät ole tämän direktiivin mukaisia, 8 päivään tammikuuta 2001 mennessä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään."

LIITE III

VASTAAVUUSTAULUKKO

Direktiivi 89/398/ETY	Tämä direktiivi
1 artiklan 1 kohta	1 artiklan 1 kohta
1 artiklan 2 kohdan a alakohta	1 artiklan 2 kohta
1 artiklan 2 kohdan b alakohta	1 artiklan 3 kohta
1 artiklan 2 kohdan b alakohdan i, ii ja iii alakohta	1 artiklan 3 kohdan a, b ja c alakohta
2 artiklan 1 kohta	2 artiklan 1 kohta
2 artiklan 2 kohta	2 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta
2 artiklan 3 kohta	2 artiklan 2 kohdan toinen ja kolmas alakohta
—	2 artiklan 2 kohdan neljäs alakohta
3 artikla	3 artikla
4 artiklan 1 kohta	4 artiklan 1 kohta
4 artiklan 1a kohta	4 artiklan 2 kohta
4 artiklan 2 kohta	4 artiklan 3 kohta
4 a artikla	5 artikla
4 b artikla	6 artikla
5 artikla	7 artikla
6 artikla	8 artikla
7 artikla	9 artikla
8 artikla	10 artikla
9 artiklan johdantolause	11 artiklan 1 kohdan johdantolause
9 artiklan 1, 2 ja 3 kohta	11 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohta
9 artiklan 4 kohdan ensimmäinen ja toinen virke	11 artiklan 2 kohta
9 artiklan 4 kohdan kolmas virke	11 artiklan 3 kohta
9 artiklan 5 kohta	11 artiklan 4 kohta
10 artikla	12 artikla
11 artikla	13 artikla
12 artikla	14 artikla
13 artiklan 1 ja 2 kohta	15 artiklan 1 ja 2 kohta
13 artiklan 3 kohta	—
—	15 artiklan 3 ja 4 kohta
14 ja 15 artikla	—
—	16 ja 17 artikla
16 artikla	18 artikla
Liite I	Liite I
Liite II	—
—	Liitteet II ja III

NEUVOSTON DIREKTIIVI 2009/13/EY,

annettu 16 päivänä helmikuuta 2009,

Euroopan yhteisön kansallisten varustamoyhdistysten keskusjärjestön (ECSA) ja Euroopan kuljetustyöntekijöiden liiton (ETF) merityötä koskevasta yleissopimuksesta, 2006, tekemän sopimuksen täytäntöönpanosta ja direktiivin 1999/63/EY muuttamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 139 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Työmarkkinaosapuolet voivat perustamissopimuksen 139 artiklan 2 kohdan mukaisesti pyytää yhteisesti, että heidän yhteisön tasolla tekemänsä sopimukset pannaan täytäntöön neuvoston komission ehdotuksesta tekemällä päätöksellä.
- (2) Kansainvälinen työjärjestö hyväksyi 23 päivänä helmikuuta 2006 merityötä koskevan yleissopimuksen, 2006, jonka avulla haluttiin laatia yksi yhtenäinen asiakirja, joka mahdollisuuksien mukaan sisältää kaikkien voimassa olevien kansainvälisten merityötä koskevien yleissopimusten ja suositusten ajanmukaiset määräykset sekä ne perusperiaatteet, jotka sisältyvät muihin kansainvälisiin työtä koskeviin yleissopimuksiin.
- (3) Komissio on kuullut työmarkkinaosapuolia perustamissopimuksen 138 artiklan 2 kohdan mukaisesti siitä, onko suositeltavaa kehittää nykyistä yhteisön säännöstöä siten, että sitä mukautetaan, kodifoidaan tai täydennetään merityötä koskevan yleissopimuksen, 2006, mukaisesti.
- (4) Euroopan yhteisön kansallisten varustamoyhdistysten keskusjärjestö (ECSA) ja Euroopan kuljetustyöntekijöiden liitto (ETF) ilmoittivat 29 päivänä syyskuuta 2006 komissiolle halustaan ryhtyä neuvotteluihin perustamissopimuksen 138 artiklan 4 kohdan mukaisesti.
- (5) Edellä mainitut järjestöt tekivät 19 päivänä toukokuuta 2008 sopimuksen merityötä koskevasta yleissopimuksesta, 2006, jäljempänä 'sopimus', tavoitteenaan varmistaa merenkulkualan tasavertaiset toimintaedellytykset kaikkialla maailmassa. Tässä sopimuksessa ja sen liitteessä pyydetään yhteisesti, että komissio panisi sopimuksen ja sen liitteen täytäntöön neuvoston komission ehdotuksesta tekemällä päätöksellä perustamissopimuksen 139 artiklan 2 kohdan mukaisesti.
- (6) Sopimusta sovelletaan missä tahansa jäsenvaltiossa rekisteröidyillä ja/tai minkä tahansa jäsenvaltion lipun alla purjehtivilla aluksilla työskenteleviin merenkulkijoihin.
- (7) Sopimuksella muutetaan Euroopan yhteisön kansallisten varustamoyhdistysten keskusjärjestön (ECSA) ja Euroopan unionin kuljetusalojen ammattiliiton (FST) Brysselissä 30 päivänä syyskuuta 1998 tekemää merenkulkijoiden työajan järjestämistä koskevaa eurooppalaista sopimusta.
- (8) Soveltuva väline sopimuksen täytäntöönpanoa varten on perustamissopimuksen 249 artiklan mukaisesti direktiivi.
- (9) Sopimus tulee voimaan samanaikaisesti kuin merityötä koskeva yleissopimus, 2006, ja työmarkkinaosapuolet toivovat, että direktiivin kansalliset täytäntöönpanotoimet eivät tulisi voimaan ennen mainitun yleissopimuksen voimaantuloa.
- (10) Sellaisten sopimuksessa käytettyjen käsitteiden osalta, joita ei ole siinä erityisesti määritelty, tässä direktiivissä jätetään jäsenvaltioiden tehtäväksi määritellä nämä käsitteet kansallisen lainsäädännön ja käytännön mukaisesti, kuten on tehty muissakin sosiaalipolitiikan alan direktiiveissä, joissa käytetään vastaavanlaisia käsitteitä, edellyttäen, että kyseisissä määritelmissä otetaan sopimuksen sisältö huomioon.
- (11) Komissio on laatinut direktiiviehdotuksensa yhteisön tason työmarkkinaosapuolten vuoropuhelun mukauttamisesta ja edistämisestä 20 päivänä toukokuuta 1998 antamansa tiedonannon mukaisesti ottaen huomioon allekirjoittaneiden osapuolten edustavuuden ja sopimuksen lauskeiden lainmukaisuuden.
- (12) Jäsenvaltiot voivat antaa direktiivin täytäntöönpanon työmarkkinaosapuolten tehtäväksi näiden yhteisestä pyynnöstä sillä edellytyksellä, että jäsenvaltiot toteuttavat kaikki tarvittavat toimenpiteet voidakseen jatkuvasti taata tässä direktiivissä säädettyjen tulosten saavuttamisen.
- (13) Tämän direktiivin säännökset eivät kuitenkaan saa rajoittaa minkään niitä tarkempien ja/tai paremman suojan merenkulkijoille tarjoavien, olemassa olevien yhteisön säännösten soveltamista, erityisesti niiden säännösten, jotka sisältyvät yhteisön lainsäädäntöön.

(14) On varmistettava, että noudatetaan toimenpiteistä työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantamisen edistämiseksi työssä 12 päivänä kesäkuuta 1989 annetussa neuvoston direktiivissä 89/391/ETY ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 5 artiklan 1 ja 3 kohdassa tarkoitettua yleistä periaatetta työnantajan vastuusta.

(15) Direktiiviä ei voida käyttää perusteena alentaa sen liitteenä olevassa sopimuksessa tarkoitetuilla aloilla toimivien työntekijöiden yleistä suojelun tasoa.

(16) Tässä direktiivissä ja sopimuksessa vahvistetaan vähimmäistasot. Jäsenvaltioille ja/tai työmarkkinaosapuolille on annettava mahdollisuus pitää voimassa tai ottaa käyttöön suotuisampia määräyksiä.

(17) Komissio on ilmoittanut asiasta Euroopan parlamentille sekä Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sosiaalipoliittikkaa koskevan sopimuksen täytäntöönpanosta 14 päivänä joulukuuta 1993 antamansa tiedonannon mukaisesti lähettämällä niille direktiiviehdotuksensa tekstin, jonka liitteenä on kyseinen sopimus.

(18) Tässä säädöksessä noudatetaan Euroopan unionin perusoikeuskirjaan sisältyviä perusoikeuksia ja periaatteita ja erityisesti perusoikeuskirjan 31 artiklaa, jossa säädetään, että jokaisella työntekijällä on oikeus sellaisiin työoloihin, jotka ovat hänen terveytensä, turvallisuutensa ja ihmisarvonsa mukaisia, ja oikeus enimmäistyöajan rajoitukseen sekä viikoittaisiin ja päivittäisiin lepojaksoihin ja palkalliseen vuosilomaan.

(19) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitteita, vaan ne voidaan toiminnan laajuuden tai vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.

(20) Paremmasta lainsäädännöstä tehdyn toimielinten välisen sopimuksen ⁽²⁾ 34 kohdan mukaisesti jäsenvaltioita kannustetaan laatimaan itseään varten ja yhteisön edun vuoksi omia taulukoitaan, joista ilmenee mahdollisuuk-

sien mukaan tämän direktiivin ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamista koskevien toimenpiteiden välinen vastaavuus, ja julkaisemaan ne.

(21) Euroopan yhteisön kansallisten varustamoyhdistysten keskusjärjestön (ECSA) ja Euroopan unionin kuljetusalojen ammattiliiton (FST) tekemästä, merenkulkijoiden työajan järjestämisestä koskevasta sopimuksesta 21 päivänä kesäkuuta 1999 annettua neuvoston direktiiviä 1999/63/EY ⁽³⁾, jonka liitteenä on eurooppalainen sopimus merenkulkijoiden työajan järjestämisestä, olisi näin ollen muutettava.

(22) Sopimuksen täytäntöönpanolla edistetään perustamissopimuksen 136 artiklassa tarkoitettujen tavoitteiden toteuttamista,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Tällä direktiivillä pannaan täytäntöön liitteessä esitetty merenkulkualan työmarkkinaosapuolten (Euroopan yhteisön kansallisten varustamoyhdistysten keskusjärjestö ECSA ja Euroopan kuljetustyöntekijöiden liitto ETF) 19 päivänä toukokuuta 2008 tekemä sopimus erityisesti koskevasta yleissopimuksesta, 2006.

2 artikla

Muutetaan direktiivin 1999/63/EY liite seuraavasti:

1) Lisätään 1 lausekkeeseen 3 kohta seuraavasti:

”3. Jos syntyy epätietoisuutta siitä, voidaanko jotakin henkilöryhmää pitää tässä sopimuksessa tarkoitettuina merenkulkijoina, asian ratkaisee kunkin jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen asiaankuuluvia laivanvarustajien ja merenkulkijoiden järjestöjä kuultuaan. Tältä osin otetaan asianmukaisella tavalla huomioon Kansainvälisen työjärjestön (merenkulkualaa koskevan) 94. yleiskokouksen päätöslauselma ammattiryhmiä koskevasta tiedosta.”

2) Korvataan 2 lausekkeen c ja d kohta seuraavasti:

”c) ’merenkulkijalla’ henkilöä, joka työsuhteessa tai muutoin toimii tai työskentelee jossakin ominaisuudessa aluksella, johon tätä sopimusta sovelletaan;

⁽¹⁾ EYVL L 183, 29.6.1989, s. 1.

⁽²⁾ EUVL C 321, 31.12.2003, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 167, 2.7.1999, s. 33.

- d) 'laivanvarustajalla' aluksen omistajaa tai muuta organisaatiota tai henkilöä, esimerkiksi laivanisäntää, edustajaa tai huoltovarustamoa, joka on ottanut vastuun aluksen toiminnasta ja joka on sen hyväksyessään sitoutunut vastaamaan tähän sopimukseen perustuvista laivanvarustajan velvollisuuksista ja vastuista riippumatta siitä, vastaako joistakin velvollisuuksista tai vastuista laivanvarustajan puolesta muu organisaatio tai henkilö."

3) Korvataan 6 lauseke seuraavasti:

- "1. Alle 18-vuotiaiden merenkulkijoiden yötyö on kiellettyä. Tässä lausekkeessa 'yö' määritellään kansallisen lain ja käytännön mukaisesti. Sen on kestävä vähintään 9 tuntia ja alettava viimeistään keskiyöllä ja päättyvä aikaisintaan kello 05.00.
2. Toimivaltainen viranomainen voi myöntää luvan poiketa ehdottomasta yötyön kiellosta edellyttäen, että
- a) se haittaa sellaista tietyille merenkulkijoille tarkoitettua vahvistettua koulutusohjelmaa, joka suoritetaan määrätyn aikataulun mukaisesti; tai
- b) tietty tehtävä tai määrätty koulutusohjelma edellyttää, että poikkeuksen piiriin kuuluvat merenkulkijat suorittavat työtehtävät yöllä, ja viranomainen asiaankuuluvia laivanvarustajien ja merenkulkijoiden järjestöjä kuultuaan toteaa, että työ ei vaaranna heidän terveyttään tai hyvinvointiaan.
3. Alle 18-vuotiaiden merenkulkijoiden ottaminen työsuhteeseen tai muuhun toimeen tai työhön on kiellettyä, jos työ saattaa vaarantaa heidän terveytensä tai turvallisuutensa. Tällaiset työt määritetään kansallisissa laeissa tai määräyksissä taikka toimivaltaisen viranomaisen toimesta sen jälkeen, kun asiaankuuluvia laivanvarustajien ja merenkulkijoiden järjestöjä on kuultu, asiaankuuluvien kansainvälisten standardien mukaisesti."

4) Korvataan 13 lauseke seuraavasti:

- "1. Merenkulkijat, joilta puuttuu lääkärintodistus siitä, että heidän terveydentilansa ei ole esteenä heidän tehtäviensä hoitamiseksi, eivät saa työskennellä aluksella.
2. Tästä voidaan poiketa ainoastaan tässä sopimuksessa määritellyissä tapauksissa.
3. Toimivaltaisen viranomaisen on edellytettävä, että merenkulkija, ennen kuin hän aloittaa työnsä aluksella, esit-

tää voimassa olevan lääkärintodistuksen siitä, että hänen terveydentilansa ei ole esteenä laivatyön tekemiselle.

4. Sen varmistamiseksi, että lääkärintodistus antaa asianmukaisen kuvan merenkulkijan terveydentilasta hänen tehtäviinsä nähden, toimivaltaisen viranomaisen on asiaankuuluvia laivanvarustajien ja merenkulkijoiden järjestöjä kuultuaan ja ottaen asianmukaisesti huomioon soveltuvat kansainväliset ohjeistot määritettävä lääkärintarkastuksen ja lääkärintodistuksen sisältö.
5. Tämä sopimus ei vaikuta kansainvälisen merenkulkijoiden koulutusta, pätevyyskirjoja ja vahdinpitoa koskevan vuodelta 1978 olevan yleissopimuksen (STCW-yleissopimus), sellaisena kuin se on muutettuna, soveltamiseen. Toimivaltaisen viranomaisen on hyväksyttävä STCW-yleissopimuksen vaatimusten mukainen terveystodistus tämän lausekkeen 1 ja 2 kohdan soveltamiseksi. Niiden merenkulkijoiden osalta, joita STCW-yleissopimus ei koske, on hyväksyttävä myös kyseisiä vaatimuksia sisältöään vastaavat lääkärintodistukset.
6. Lääkärintodistuksen voi antaa vain asianmukaisesti lailistettu pätevä lääkäri tai, jos kysymyksessä on ainoastaan näkökykyä koskeva todistus, pätevä henkilö, jonka antaman todistuksen toimivaltainen viranomainen hyväksyy. Lääkäreiden on lääkärintarkastuksia suorittaessaan oltava ammatillisesti riippumattomia.
7. Merenkulkijoille, joille ei ole myönnetty lääkärintodistusta tai joiden työkykyä on rajoitettu erityisesti ajan, tehtävien tai liikennealueen osalta, on annettava mahdollisuus uuteen, toisen riippumattoman lääkärin tai lääketieteellisen asiantuntijan suorittamaan lääkärintarkastukseen.
8. Jokaisessa lääkärintodistuksessa on erityisesti todettava, että
- a) asianomaisen merenkulkijan kuulo ja näkökyky ovat tyydyttävät samoin kuin värinäkö siinä tapauksessa, että merenkulkija palkataan tehtäviin, joissa viallinen värinäkö voi vaikuttaa työn suorittamiseen; ja
- b) merenkulkijalla ei ole sairautta tai vammaa, jota laivatyö pahentaisi tai jonka johdosta hän tulisi kykenemättömäksi työhön tai vaarantaisi muiden aluksella olevien henkilöiden terveyden.

9. Elleivät merenkulkijan työtehtävät tai STCW-yleissopimus edellytä lyhyempää voimassaoloaikaa,

a) merenkulkijan lääkärintodistus on voimassa enintään kaksi vuotta, paitsi jos merenkulkija on alle 18-vuotias, jolloin sen voimassaoloaika on enintään yksi vuosi;

b) merenkulkijan värinäköä koskeva todistus on voimassa enintään kuusi vuotta.

10. Pakottavissa tapauksissa toimivaltainen viranomainen voi antaa merenkulkijalle luvan työskennellä ilman voimassa olevaa lääkärintodistusta seuraavaan poikkeamissatamaan, jossa merenkulkija voi hankkia pätevän lääkärin antaman lääkärintodistuksen, edellyttäen, että

a) lupa on voimassa enintään kolme kuukautta; ja

b) asianomaisen merenkulkijan lääkärintodistus on äskettäin vanhentunut.

11. Jos todistuksen voimassaoloaika päättyy matkan aikana, todistus on kuitenkin voimassa seuraavaan poikkeamissatamaan, jossa merenkulkija voi saada pätevän lääkärin antaman lääkärintodistuksen, edellyttäen, että tällainen ajanjakso ei ylitä kolmea kuukautta.

12. Merenkulkijoilla, jotka työskentelevät vakituisesti kansainväliseen liikenteeseen käytettävillä aluksilla, on oltava ainakin englanninkielinen lääkärintodistus.

13. Terveystarkastuksen luonteesta ja lääkärintodistukseen sisällytettävistä tiedoista on kuultava asianomaisia laivanvarustajien ja merenkulkijoiden järjestöjä.

14. Kaikkien merenkulkijoiden on käytävä säännöllisesti terveystarkastuksissa. Vahdinpitäjät, joilla on lääkäritä saatu todistus yötyöstä aiheutuvista terveysongelmista, on siirrettävä mahdollisuuksien mukaan heille sopivaan päivätyöhön.

15. Edellä 13 ja 14 kohdassa tarkoitettun terveystarkastuksen on oltava ilmainen, ja lääkäriellä on sitä koskeva vaitiolovelvollisuus. Tällaiset terveystarkastukset voidaan tehdä kansallisen terveydenhoitojärjestelmän piirissä."

5) Korvataan 16 lauseke seuraavasti:

"Kaikilla merenkulkijoilla on oikeus palkalliseen vuosilomaan. Palkallisen vuosiloman pituuden on oltava vähintään 2,5 kalenteripäivää työssäkäyntikuukautta kohden ja samassa suhteessa kutakin vajaata työssäkäyntikuukautta kohden. Palkallista vähimmäisvuosilomaa ei voida korvata sen sijasta annettavalla rahamäärällä, paitsi työsuhteen päättyessä."

3 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat pitää voimassa tai antaa säännöksiä, jotka ovat edullisempia kuin tässä direktiivissä säädetty.

2. Tämän direktiivin täytäntöönpano ei ole missään tapauksessa riittävä peruste työntekijöiden suojelun yleisen tason alenemiselle direktiivin soveltamisalalla. Se ei rajoita jäsenvaltioiden ja/tai työmarkkinaosapuolten oikeutta antaa muuttuvien olosuhteiden perusteella lakeihin, asetuksiin tai sopimuksiin perustuvia säännöksiä tai määräyksiä, jotka ovat erilaisia kuin ne säännökset tai määräykset, jotka ovat voimassa direktiivin antamishetkellä, edellyttäen että tässä direktiivissä säädettyjä vähimmäisvaatimuksia noudatetaan.

3. Tämän direktiivin soveltaminen ja/tai tulkinta ei rajoita yhteisön tai jäsenvaltioiden sellaisten säännösten, toimintatapojen tai käytäntöjen soveltamista, joilla turvataan kyseessä oleville merenkulkijoille suotuisimmat olosuhteet.

4. Normin A4.2 5 kohdan b alakohdan määräykset eivät vaikuta direktiivin 89/391/ETY 5 artiklassa tarkoitettuun periaatteeseen työnantajan vastuusta.

4 artikla

Jäsenvaltiot päättävät siitä, mitä seuraamuksia sovelletaan, jos tähän direktiiviin perustuvia kansallisia säännöksiä rikotaan. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

5 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan tai varmistettava, että työmarkkinaosapuolet ovat sopimusteitse ottaneet käyttöön tarvittavat toimenpiteet, viimeistään 12 kuukauden kuluttua direktiivin voimaantulosta.

2. Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään. Niiden on viipymättä toimitettava kyseiset säännökset kirjallisina komissiolle.

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitettua kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

6 artikla

Sopimuksen johdanto-osassa mainitun olennaisen vastaavuuden periaatteen soveltaminen ei vaikuta jäsenvaltioiden tähän direktiiviin perustuviin velvoitteisiin.

7 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan merityötä koskevan yleissopimuksen, 2006, voimaantulopäivänä.

8 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 16 päivänä helmikuuta 2009.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

O. LIŠKA

LIITE

SOPIMUS

merityötä koskevasta yleissopimuksesta, 2006

JOHDANTO

ALLEKIRJOITTAJAOSAPUOLET

Kansainvälisen työjärjestön merityötä koskevassa yleissopimuksessa, 2006, jäljempänä 'yleissopimus', määrätään, että kunkin jäsenvaltion on huolehdittava siitä, että sen laeissa ja määräyksissä, jotka liittyvät tähän yleissopimukseen, noudatetaan perusoikeuksia, jotka koskevat yhdistymisvapautta ja kollektiivisen neuvotteluoikeuden tunnustamista, kaikkien pakkotyön muotojen poistamista, lapsityövoiman tosiasiallista poistamista sekä syrjinnän poistamista työmarkkinoilla ja ammatin harjoittamisen yhteydessä;

Yleissopimuksessa määrätään, että jokaisella merenkulkijalla on oikeus turvalliseen työympäristöön, jossa on otettu huomioon turvallisuutta koskevat määräykset, oikeudenmukaisiin työsuhteen ehtoihin, ihmisarvoisiin työ- ja elinoloihin, terveydensuojeluun ja sairaanhoitoon, merimiespalveluihin ja muihin sosiaalisen suojelun muotoihin;

Yleissopimuksessa määrätään, että kunkin jäsenvaltion on lainkäyttövaltansa rajoissa varmistettava, että kaikki johdanto-osan tätä kappaletta edeltävän kappaleen mukaiset merenkulkijoiden työhön ja sosiaaliturvaan liittyvät oikeudet pannaan täysimääräisesti täytäntöön yleissopimuksen määräysten mukaisesti. Ellei yleissopimuksessa toisin määrätä, täytäntöönpano voi tapahtua kansallisilla laeilla tai määräyksillä, sovellettavilla työehtosopimuksilla tai muilla toimenpiteillä taikka muutoin käytännössä;

Allekirjoittajaosapuolet haluavat kiinnittää erityistä huomiota merityötä koskevan yleissopimuksen sääntöihin ja ohjeistoon liittyvään muistioon, jossa vahvistetaan yleissopimuksen muoto ja rakenne;

Allekirjoittajaosapuolet ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen, jäljempänä 'perustamissopimus', ja erityisesti sen 137, 138 ja 139 artiklan;

Perustamissopimuksen 139 artiklan 2 kohdassa määrätään, että yhteisön tasolla tehdyt sopimukset pannaan täytäntöön allekirjoittajaosapuolten yhteisestä pyynnöstä neuvoston komission ehdotuksesta tekemällä päätöksellä;

Allekirjoittajaosapuolet esittävät tässä edellä mainitun pyynnön;

Asianmukainen väline sopimuksen täytäntöönpanoa varten on perustamissopimuksen 249 artiklassa tarkoitettu direktiivi, joka velvoittaa saavutettavaan tulokseen nähden jäsenvaltioita, mutta jättää kansallisten viranomaisten valittavaksi muodon ja keinot; yleissopimuksen VI artiklassa annetaan Kansainvälisen työjärjestön jäsenvaltioille mahdollisuus panna täytäntöön jäsenvaltioita tyydyttäviä toimenpiteitä, jotka vastaavat olennaisilta osiltaan yleissopimuksen normeja ja joiden tarkoituksena on yleissopimuksen yleisen tavoitteen ja tarkoituksen täysimääräinen toteutuminen ja mainittujen yleissopimuksen määräysten täytäntöönpano; sopimuksen täytäntöönpanon direktiivillä ja yleissopimuksen sisältämän "olennaisen vastavuuden" periaatteen on näin ollen tarkoitus antaa jäsenvaltioille mahdollisuus panna täytäntöön oikeudet ja periaatteet yleissopimuksen VI artiklan 3 ja 4 kohdassa määrättyllä tavalla,

OVAT SOPINEET SEURAAVAA:

MÄÄRITELMÄT JA SOVELTAMISALA

1. Ellei erikseen toisin määrätä, tässä sopimuksessa tarkoitetaan

a) 'toimivaltaisella viranomaisella' sitä jäsenvaltion nimeämää ministeriä, valtion virastoa tai muuta viranomaista, joka vastaa kyseisen määräyksen alaan liittyvien sääntöjen, määräysten tai muiden ohjeiden antamisesta ja täytäntöönpanosta;

- b) 'bruttovetoisuudella' aluksen mittausta koskevan, vuonna 1969 tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen liitteen I tai muun sitä uudemman yleissopimuksen mukaisen mittausjärjestelmän mukaan laskettua bruttovetoisuutta; jos aluksen bruttovetoisuus määräytyy Kansainvälisen merenkulkujärjestön hyväksymän väliaikaisen mittausjärjestelmän mukaisesti, bruttovetoisuus ilmoitetaan kansainvälisen mittakirjan (1969) Huomautuksia-sarakkeessa;
- c) 'merenkulkijalla' henkilöä, joka työsuhteessa tai muutoin toimii tai työskentelee jossakin ominaisuudessa aluksella, johon tätä sopimusta sovelletaan;
- d) 'merenkulkijan työsopimuksella' työsopimusta ja sen ehtoja;
- e) 'aluksella' alusta, joka purjehtii muualla kuin yksinomaan sisävesillä tai niihin liittyvillä tai suojatuilla vesialueilla tai alueilla, joilla sovelletaan satamasäännöksiä;
- f) 'laivanvarustajalla' aluksen omistajaa tai muuta organisaatiota tai henkilöä, esimerkiksi laivanisäntää, edustajaa tai huoltovarustamoja, joka on ottanut vastuun aluksen toiminnasta ja joka on sen hyväksyessään sitoutunut vastaamaan tähän sopimukseen perustuvista laivanvarustajan velvollisuuksista ja vastuista riippumatta siitä, vastaako joistakin velvollisuuksista ja vastuista laivanvarustajan puolesta muu organisaatio tai henkilö.

2. Tätä sopimusta sovelletaan kaikkiin merenkulkijoihin, ellei erikseen toisin määrätä.

3. Jos syntyy epätietoisuutta siitä, voidaanko jotakin henkilöryhmää pitää tässä sopimuksessa tarkoitettuina merenkulkijoina, asian ratkaisee kunkin jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen asiaankuuluvia laivanvarustajien ja merenkulkijoiden järjestöjä kuultuaan. Tältä osin otetaan asianmukaisella tavalla huomioon Kansainvälisen työjärjestön (merenkulkualaa koskevan) 94. yleiskokouksen päätöslauselma ammattiryhmiä koskevasta tiedosta.

4. Ellei erikseen toisin määrätä, tätä sopimusta sovelletaan kaikkiin yksityisessä tai julkisessa omistuksessa oleviin aluksiin, joita vakituisesti käytetään kaupalliseen toimintaan, ei kuitenkaan kalastusta tai vastaavaa toimintaa harjoittaviin aluksiin ja perinteisesti rakennettuihin aluksiin kuten dhow-aluksiin ja džonkkeihin. Sopimusta ei sovelleta sota-aluksiin eikä laivaston tukialuksiin.

5. Jos syntyy epätietoisuutta siitä, sovelletaanko tätä sopimusta johonkin alukseen tai tiettyyn alusluokkaan, asian ratkaisee kunkin jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen asiaankuuluvia laivanvarustajien ja merenkulkijoiden järjestöjä kuultuaan.

SÄÄNNÖT JA NORMIT

1 OSASTO

ALUKSELLA TYÖSKENTELEVIÄ MERENKULKIJOITA KOSKEVAT VÄHIMMÄISVAATIMUKSET

Sääntö 1.1 – Vähimmäisikä

- 1. Kenenkään, joka ei ole saavuttanut vähimmäisikää, ei tule työsuhteessa tai muutoin toimia tai työskennellä aluksella.
- 2. Vähimmäisikärajaa voidaan korottaa tässä sopimuksessa määritellyissä tapauksissa.

Normi A1.1 – Vähimmäisikä

Vähimmäisikää säännellään 21 päivänä kesäkuuta 1999 annetulla neuvoston direktiivillä 1999/63/EY (muutettava), joka koskee eurooppalaista sopimusta merenkulkijoiden työajan järjestämisestä (muutettava tämän sopimuksen liitteen A mukaisesti).

Sääntö 1.2 – Lääkärintodistus

Lääkärintodistuksia säännellään 21 päivänä kesäkuuta 1999 annetulla neuvoston direktiivillä 1999/63/EY (muutettava), joka koskee eurooppalaista sopimusta merenkulkijoiden työajan järjestämisestä (muutettava tämän sopimuksen liitteen A mukaisesti).

Sääntö 1.3 – Koulutus ja pätevyys

1. Merenkulkijan ei kuulu työskennellä aluksella, mikäli hänellä ei ole koulutusta tai todistusta pätevyydestä tai mikäli hän ei muutoin ole pätevä suorittamaan tehtäviään.
2. Merenkulkijan, joka ei ole hyväksyttävästi suorittanut merenkulkijan turvallisuuskoulutusta, ei tule työskennellä aluksella.
3. Kansainvälisen merenkulkujärjestön hyväksymien pakollisten asiakirjojen mukaisen koulutuksen ja todistuksen katsotaan täyttävän tämän säännön 1 ja 2 kappaleessa asetetut vaatimukset.

2 OSASTO

TYÖSUHTEEN EHDOT

Sääntö 2.1 – Merenkulkijoiden työsopimus

1. Merenkulkijoiden työsuhteen ehdot on määriteltävä tai niihin on viitattava selvässä kirjallisessa sopimuksessa, joka on tämän sopimuksen normien mukainen, oikeudellisesti sitova ja täytäntöönpanokelpoinen.
2. Merenkulkijoiden on saatava hyväksyä työsopimuksensa olosuhteissa, joissa heillä on mahdollisuus perehtyä siihen, kysyä sen ehtoista sekä vapaasti päättää niiden hyväksymisestä ennen allekirjoittamista.
3. Merenkulkijoiden työsopimusten tulee olla sovellettavien työehtosopimuksien mukaisia jäsenvaltion kansallisen lain ja käytännön mukaisesti.

Normi A2.1 – Merenkulkijoiden työsopimus

1. Kunkin jäsenvaltion on hyväksyttävä lakeja tai määräyksiä, jotka edellyttävät, että sen lipun alla purjehtivilla aluksilla noudatetaan seuraavia vaatimuksia:
 - a) aluksilla työskentelevillä merenkulkijoilla on merenkulkijan työsopimus, jonka sekä merenkulkija että laivanvarustaja tai laivanvarustajan edustaja ovat allekirjoittaneet (tai, elleivät he ole työsuhteessa, osoitus sopimus- tai muusta vastaavasta järjestelystä) ja joka edellyttää, että aluksella olevilla merenkulkijoilla on ihmisarvoiset työ- ja elinolot tämän sopimuksen edellyttämällä tavalla;
 - b) työsopimuksen solmiville merenkulkijoille annetaan mahdollisuus perehtyä työsopimukseensa ja kysyä sen ehtoista ennen sen allekirjoittamista sekä muita tarvittavia mahdollisuuksia, joilla varmistetaan, että merenkulkijat ovat vapaaehtoisesti hyväksyneet työsopimuksensa ja ovat tietoisia siitä johtuvista oikeuksistaan ja velvollisuuksistaan;
 - c) sekä merenkulkija että laivanvarustaja, joita asia koskee, saavat työsopimuksen allekirjoitetun alkuperäiskappaleen;
 - d) huolehditaan siitä, että aluksella olevat merenkulkijat ja aluksen päällikkö voivat aina aluksella ollessaan saada helposti tietoa työsuhteensa ehtoista ja että nämä tiedot samoin kuin työsopimuksien jäljennökset voidaan antaa tarkasteltaviksi toimivaltaisten viranomaisten virkamiehille, joihin kuuluvat myös aluksen poikkeamissatamien virkamiehet; ja
 - e) merenkulkijoille annetaan asiakirja, joka sisältää tiedot heidän työtehtävistään aluksella.
2. Jos merenkulkijoiden työsopimus perustuu kokonaan tai osittain työehtosopimukseen, aluksella on oltava siitä jäljennös. Jos merenkulkijoiden työsopimusta ja sovellettavaa työehtosopimusta ei ole englanniksi, aluksella on oltava englanninkielisinä versioina (paitsi jos kyseessä on alus, jota käytetään vain kotimaan liikenteessä):
 - a) tavanomainen työsopimuslomakkeen jäljennös; ja
 - b) työehtosopimuksen se osa, johon satamavaltiotarkastus kohdistuu.

3. Asiakirjassa, jota tämän normin 1 kappaleen e kohdassa tarkoitetaan, ei saa olla mainintaa merenkulkijoiden työn laadusta tai palkasta. Asiakirjan muoto, tiedot ja niiden kirjaamistapa on määriteltävä kansallisessa laissa.

4. Kunkin jäsenvaltion on hyväksyttävä lakeja ja määräyksiä, joissa määritellään sen kansallisen lainsäädännön mukainen merenkulkijan työsopimuksen sisältö. Merenkulkijan työsopimuksessa on kuitenkin aina ilmoitettava:

- a) merenkulkijan täydellinen nimi, syntymäaika tai ikä ja syntymäpaikka;
- b) laivanvarustajan nimi ja osoite;
- c) työsopimuksen tekopaikka ja -aika;
- d) työntekijän toimi;
- e) merenkulkijan palkka tai tarvittaessa peruste, jonka mukaan palkka määräytyy;
- f) palkallisen vuosiloman pituus tai tarvittaessa peruste, jonka mukaan loma määräytyy;
- g) työsopimuksen päättymisajankohta ja päättymisen ehdot, kuten
 - i) ehdot, joilla jompikumpi osapuoli voi irtisanoa toistaiseksi voimassa olevan sopimuksen, ja irtisanomisaika, joka ei saa olla lyhyempi laivanvarustajalle kuin merenkulkijalle;
 - ii) määräaikaisen työsopimuksen päättymispäivä; ja
 - iii) missä satamassa määrättyä matkaa varten tehty työsopimus päättyy ja ajankohta, jolloin merenkulkija satamaan saapumisen jälkeen vapautuu työstään;
- h) ne terveydensuojeluun ja sosiaaliturvaan liittyvät etuudet, joista laivanvarustaja vastaa;
- i) merenkulkijan oikeus kotimatkaan;
- j) mahdollisesti sovellettava työehtosopimus; ja
- k) muut kansallisen lain mahdollisesti edellyttämät tiedot.

5. Kunkin jäsenvaltion on hyväksyttävä lakeja tai määräyksiä, jotka määrittelevät sen irtisanomisajan vähimmäispituuden, jonka kuluessa laivanvarustaja ja merenkulkija voivat irtisanoa työsopimuksen ennen aikaisesti. Irtisanomisajan vähimmäispituutta määriteltäessä on kuultava laivanvarustajien ja merenkulkijoiden järjestöjä, mutta irtisanomisaika ei saa olla seitsemää päivää lyhyempi.

6. Tietyissä kansallisissa laeissa tai määräyksissä tai sovellettavassa työehtosopimuksessa määritellyissä tapauksissa voidaan sallia lyhyempi irtisanomisaika tai työsuhteen päättäminen ilman irtisanomisaikaa. Tällaisia olosuhteita määriteltäessä kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että merenkulkija voi inhimillisistä tai muista pakottavista syistä tarvittaessa irtisanoa työsopimuksensa määrättyä irtisanomisaikaa lyhyemmässä ajassa tai ilman irtisanomisaikaa ilman, että hänelle aiheutuu siitä seuraamuksia.

Sääntö 2.3 – Työ- ja lepoajat

Merenkulkijoiden työ- ja lepoaikoja säännellään 21 päivänä kesäkuuta 1999 annetulla neuvoston direktiivillä 1999/63/EY (muutettava), joka koskee eurooppalaista sopimusta merenkulkijoiden työajan järjestämisestä (muutettava tämän sopimuksen liitteen A mukaisesti).

Sääntö 2.4 – Lomaoikeus

1. Kunkin jäsenvaltion tulee edellyttää, että sen lipun alla purjehtivilla aluksilla työskenteleville merenkulkijoille annetaan palkallinen vuosiloma sopivin ehdoin siten kuin tässä sopimuksessa ja 21 päivänä kesäkuuta 1999 annetussa neuvoston direktiivissä 1999/63/EY (muutettava), joka koskee eurooppalaista sopimusta merenkulkijoiden työajan järjestämisestä (muutettava tämän sopimuksen liitteen A mukaisesti), edellytetään.
2. Merenkulkijoilla tulee olla oikeus terveytensä ja hyvinvointinsa edistämiseksi käydä maissa edellyttäen, että heidän työtehtävänsä sen sallivat.

Sääntö 2.5 – Kotimatka

1. Merenkulkijoilla tulee olla oikeus maksuttomaan kotimatkaan.
2. Kunkin jäsenvaltion tulee edellyttää, että sen lipun alla purjehtivat alukset antavat asiaankuuluvat vakuudet, joilla varmistetaan merenkulkijoiden kotimatka-oikeuden toteutuminen.

Normi A2.5 – Kotimatka

1. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että sen lipun alla purjehtivilla aluksilla olevilla merenkulkijoilla on oikeus kotimatkaan,
 - a) jos merenkulkijan työsopimus päättyy hänen ollessaan ulkomailla;
 - b) jos merenkulkijan työsopimus päättyy siitä syystä, että
 - i) laivanvarustaja sanoo sen irti; tai
 - ii) merenkulkija sanoo sen irti perustelluista syistä; ja
 - c) jos merenkulkija ei enää pysty suoriutumaan työsopimuksensa mukaisista tehtävistään tai hänen ei vallitsevista olosuhteista johtuen voida odottaa suoriutuvan niistä.
2. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että sen laeissa, määräyksissä tai muissa säädöksissä taikka työehtosopimuksissa määritellään
 - a) olosuhteet, joissa merenkulkija on oikeutettu tämän normin 1 kappaleen b ja c kohdan mukaiseen kotimatkaan;
 - b) sen meripalveluajan enimmäispituus, jonka jälkeen merenkulkija on oikeutettu kotimatkaan; kyseinen aika ei saa olla pidempi kuin 12 kuukautta; ja
 - c) täsmällisesti ne kotimatkasta aiheutuvat kustannukset, joista laivanvarustaja vastaa, kuten määräpaikkaan matkustamisesta ja matkustustavasta aiheutuvat kulut sekä muut kustannukset ja järjestelyt, joista laivanvarustaja vastaa.
3. Kunkin jäsenvaltion on edellytettävä, että merenkulkijat eivät työtä aloittaessaan joudu etukäteen maksamaan laivanvarustajille kotiin lähettämistä johtuvia kustannuksia ja että näitä kustannuksia ei voida periä merenkulkijan palkasta tai muista etuuksista, ellei merenkulkijan ole kansallisten lakien, määräyksien tai muiden toimenpiteiden taikka voimassa olevien työehtosopimusten mukaisesti todettu vakavasti laiminlyöneen työsuhteeseen perustuvat velvoitteensa.
4. Kansallisilla laeilla ja määräyksillä ei saa rajoittaa laivanvarustajan oikeutta periä kotimatkasta aiheutuneita kustannuksia edellyttäen, että oikeus perustuu kolmannen osapuolen kanssa tehtyyn sopimukseen.
5. Jos laivanvarustaja ei voi järjestää tai maksaa kotimatkaan oikeutettujen merenkulkijoiden kotimatkaa,

- a) sen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen, jonka lipun alla alus purjehtii, on järjestettävä asianomaisen merenkulkijan kotimatka; jos se ei voi tätä järjestää, voi valtio, josta merenkulkija lähtee kotiin, tai valtio, jonka kansalainen merenkulkija on, järjestää kotimatkan ja periä kustannukset siltä jäsenvaltiolta, jonka lipun alla alus purjehtii;
- b) jäsenvaltio, jonka lipun alla alus purjehtii, saa periä merenkulkijan kotimatkasta aiheutuneet kustannukset laivanvarustajalta;
- c) kotimatkasta aiheutuneita kustannuksia ei saa missään tapauksessa periä merenkulkijalta, ellei kysymys ole tämän normin 3 kappaleessa tarkoitetusta tilanteesta.

6. Jäsenvaltio, joka on maksanut kotimatkasta aiheutuneet kustannukset, voi ottaen huomioon asiaan liittyvät kansainväliset asiakirjat, kuten vuodelta 1999 olevan kansainvälisen alusten takavarikkoa koskevan yleissopimuksen, pidättää asianomaisen laivanvarustajan alukset tai vaatia niiden pidättämistä, kunnes kyseinen määrä on maksettu takaisin tämän normin 5 kappaleen mukaisesti.

7. Kunkin jäsenvaltion on avustettava niiden merenkulkijoiden kotimatkaa, jotka työskentelevät sen satamissa käyvillä tai sen sisä- tai aluevesien kautta purjehtivilla aluksilla, sekä edistettävä sitä, että heidän tilalleen palkataan toisia merenkulkijoita.

8. Jäsenvaltiolla ei ole oikeutta evätä kenenkään merenkulkijan kotimatka-oikeutta syistä, jotka johtuvat laivanvarustajan taloudellisista olosuhteista tai siitä, että laivanvarustaja on kyvytön tai haluton palkkaamaan merenkulkijan tilalle toista merenkulkijaa.

9. Kunkin jäsenvaltion on edellytettävä, että sen lipun alla purjehtivilla aluksilla on merenkulkijoiden käytettävissä kopiot kansallisista kotimatka-oikeutta koskevista määräyksistä asiaankuuluvina kieliversioina.

Sääntö 2.6 – Merenkulkijan oikeus korvaukseen aluksen menetyksen tai haaksirikkoutumisen johdosta

Merenkulkijoilla tulee olla oikeus riittävään korvaukseen vammasta, menetyksestä tai työttömyydestä, joka johtuu aluksen menetyksestä tai haaksirikosta.

Normi A2.6 – Merenkulkijan oikeus korvaukseen aluksen menetyksen tai haaksirikkoutumisen johdosta

1. Kunkin jäsenvaltion on laadittava säännöt, joilla varmistetaan, että laivanvarustaja aina aluksen menetyksen tai haaksirikkoutumisen johdosta maksaa jokaiselle aluksella olevalle merenkulkijalle korvauksen menetyksen tai haaksirikon aiheuttamasta työttömyydestä.

2. Tämän normin 1 kappaleen määräykset eivät vaikuta muihin oikeuksiin, joita merenkulkijalla voi asianomaisen jäsenvaltion kansallisen lain nojalla olla aluksen menetykseen tai haaksirikkoon perustuvan menetyksen tai vammantoiminnan johdosta.

Sääntö 2.7 – Alusten miehitys

Alusten riittävää, turvallista ja tehokasta miehitystä säännellään 21 päivänä kesäkuuta 1999 annetulla neuvoston direktiivillä 1999/63/EY (muutettava), joka koskee eurooppalaista sopimusta merenkulkijoiden työajan järjestämisestä (muutettava tämän sopimuksen liitteen A mukaisesti).

Sääntö 2.8 – Merenkulkijoiden uran ja ammattitaidon sekä työllistymismahdollisuuksien edistäminen

Kullakin jäsenvaltiolla tulee olla kansallinen toimintaohjelma, jonka tarkoituksena on merenkulun työpaikkojen ja valtion alueella asuvien merenkulkijoiden uran, ammattitaidon ja työllistymismahdollisuuksien edistäminen.

Normi A2.8 – Merenkulkijoiden uran ja ammattitaidon sekä työllistymismahdollisuuksien edistäminen

1. Kullakin jäsenvaltiolla tulee olla kansallinen toimintaohjelma, jonka tarkoituksena on merenkulkijoiden uran, ammattitaidon ja työllistymismahdollisuuksien edistäminen vakaan ja ammattitaitoisen työvoiman saatavuuden turvaamiseksi merenkulkualalla.

2. Tämän normin 1 kappaleessa tarkoitetun toimintaohjelman tarkoituksena on oltava merenkulkijoiden ammattitaidon, pätevyyden ja työllistymismahdollisuuksien edistäminen.

3. Kunkin jäsenvaltion on asiaankuuluvia laivanvarustajien ja merenkulkijoiden järjestöjä kuultuaan määriteltävä merenkulkijoille, joiden tehtävät pääasiallisesti liittyvät aluksen turvallisuuteen ja navigointiin, tarkoitetun ammatinvalinnanohjauksen, ammatillisen koulutuksen ja täydennyskoulutuksen selkeät tavoitteet.

3 OSASTO

ASUINTILAT JA VIRKISTYSMAHDOLLISUUDET, RUOKA JA RUOKAHUOLTO

Normi A3.1 – Asuintilat ja virkistysmahdollisuudet

1. Aluksilla, jotka säännöllisesti liikennöivät satamissa, jotka ovat sääskien vaivaamia, on oltava asianmukaiset varusteet toimivaltaisen viranomaisen edellyttämällä tavalla.

2. Niille merenkulkijoille, joiden täytyy asua ja työskennellä aluksella, on järjestettävä heidän tarpeitaan vastaavat erityiset virkistys- ja vapaa-ajanviettomahdollisuudet, ottaen huomioon määräykset, jotka koskevat terveyden ja turvallisuuden suojelua ja tapaturmien torjuntaa.

3. Toimivaltaisen viranomaisen on edellytettävä, että aluksen päällikkö tarkastaa merenkulkijoiden asuintilat säännöllisin väliajoin tai määrää ne tarkastettaviksi, jotta varmistetaan niiden siisteys, asuinkelpoisuus ja hyvä kunto. Tarkastuksen tulos on merkittävä pöytäkirjaan, joka on voitava tarkastaa.

4. Aluksilla, joilla on otettava huomioon syrjimättömyyden periaatteen mukaisesti ne merenkulkijat, joilla on erilaiset uskonnolliset tai kulttuuriset tavat, toimivaltainen viranomainen voi laivanvarustajien ja merenkulkijoiden asianomaisten järjestöjä kuultuaan sallia, että tästä normista poiketaan joiltain osin, edellyttäen, ettei poikkeaminen johda olosuhteisiin, jotka olisivat huonommat kuin tätä normia sovellettaessa.

Sääntö 3.2 – Ruoka ja ruokahuolto

1. Kunkin jäsenvaltion tulee varmistaa, että sen lipun alla purjehtivilla aluksilla tarjottava ruoka ja juomavesi on laadullisesti hyvää ja ravitsevaa sekä vastaa määrällisesti aluksen tarpeita, kun otetaan huomioon erilaiset kulttuuriset ja uskonnolliset taustat.

2. Aluksella olevilla merenkulkijoilla on työsuhteensa kestäessä oltava oikeus maksuttomaan ruokaan.

3. Aluksen ruoanvalmistuksesta vastaavalla laivakokilla on oltava työnsä edellyttämä koulutus ja pätevyys.

Normi A3.2 – Ruoka ja ruokahuolto

1. Kunkin jäsenvaltion on hyväksyttävä lakeja ja määräyksiä tai muita toimenpiteitä, joilla määritellään ne vähimmäisvaatimukset, jotka koskevat sen lipun alla purjehtivilla aluksilla oleville merenkulkijoille tarkoitetun juomaveden ja ruoan määrää ja laatua sekä ruoanvalmistusta, ja sitouduttava edistämään tässä kappaleessa tarkoitettujen vähimmäisvaatimusten tunnetuksi tekemistä ja täytäntöönpanoa koulutuksen avulla.

2. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että sen lipun alla purjehtivilla aluksilla noudatetaan seuraavia vähimmäisvaatimuksia:

a) ruoka- ja juomavesivarastot ovat määränsä, ravintoarvonsa, laatunsa ja monipuolisuutensa osalta asianmukaisia ottaen huomioon aluksella olevien merenkulkijoiden määrä, heidän uskonnostaan ja kulttuuristaan johtuvat ruoalle asetettavat vaatimukset sekä matkan pituus ja luonne;

b) ruoanvalmistuksesta vastaava osasto on organisoitu ja varustettu siten, että merenkulkijoille tarkoitetut ateriat ovat terveellisiä, riittäviä ja monipuolisia ja että niiden valmistus- ja tarjoiluolosuhteet täyttävät hygieniavaatimukset; ja

c) ruoanvalmistuksesta vastaavan osaston henkilökunnalla on tehtäviensä edellyttämä asianmukainen koulutus tai ohjaus.

3. Laivanvarustajien on huolehdittava siitä, että laivakokkina työskentelevällä merenkulkijalla on tehtävänsä edellyttämä koulutus, pätevyys ja ammattitaito asianomaisten jäsenvaltion lainsäädännön ja määräysten edellyttämällä tavalla.

4. Tämän normin 3 kappaleen vaatimukset tarkoittavat toimivaltaisen viranomaisen hyväksymää tai tunnustamaa koulutusta, johon kuuluu käytännön ruoanlaitto, elintarvikehygieniä ja henkilökohtainen hygienia, elintarvikkeiden varastointi ja varaston valvonta, ympäristönsuojelu sekä ruokahuoltoon liittyvä terveellisyys ja turvallisuus.

5. Aluksilla, joiden määräysten mukaiseen miehistöön kuuluu vähemmän kuin kymmenen henkilöä ja joilla toimivaltainen viranomainen miehistön koosta tai aluksen käyttötavasta johtuen ei vaadi kokilta täydellistä laivakokin pätevyyttä, on edellytettävä, että jokainen, joka aluksen keittiössä joutuu tekemisiin ruoanvalmistuksen kanssa, on saanut asianmukaisen koulutuksen tai ohjausta elintarvikehygieniassa ja henkilökohtaisessa hygieniassa sekä elintarvikkeiden käsittelyssä ja varastoinnissa aluksella.

6. Toimivaltainen viranomainen voi poikkeuksellisten olosuhteiden niin vaatiessa sallia muunkin kuin täysin pätevän henkilön työskentelevän rajoitetun ajan laivakokkina tietyllä aluksella seuraavaan sopivaan poikkeamissatamaan asti tai enintään yhden kuukauden ajan, edellyttäen, että erivapauden saanut henkilö on saanut koulutuksen tai ohjausta elintarvikehygieniassa ja henkilökohtaisessa hygieniassa sekä elintarvikkeiden käsittelyssä ja varastoinnissa aluksella.

7. Toimivaltaisen viranomaisen on edellytettävä, että aluksen päällikkö tai hänen valtuuttamansa henkilö tekee aluksella säännöllisesti tarkastuksen ja laatii siitä asianmukaisen pöytäkirjan; tarkastuksen on katettava aluksen

a) ruoka- ja juomavesivarastot;

b) ruoan ja juomaveden varastointiin ja käsittelyyn käytetyt tilat ja laitteet; ja

c) ruoan valmistukseen ja tarjoiluun liittyvät keittiövälineet ja aluksen keittiö.

8. Laivakokkina ei saa työskennellä tai toimia merenkulkija, joka on alle 18-vuotias.

4 OSASTO

TERVEYDEN SUOJELU, SAIRAANHOITO JA MERIMIESPALVELUT

Sääntö 4.1 – Sairaanhoito aluksella ja maissa

1. Kunkin jäsenvaltion tulee huolehtia siitä, että kaikkien sen lipun alla purjehtivilla aluksilla olevien merenkulkijoiden terveyttä suojellaan asianmukaisesti ja että he aluksella työskennellessään voivat päästä nopeasti asianmukaiseen hoitoon.

2. Kunkin jäsenvaltion tulee huolehtia siitä, että sen alueella olevien aluksien merenkulkijat, jotka tarvitsevat välitöntä hoitoa, voivat käyttää jäsenvaltion maissa olevia sairaanhoitopalveluja.

3. Terveystensuojelua ja sairaanhoitoa koskevien määräysten mukaisten normien tarkoituksena on varmistaa, että aluksella olevien merenkulkijoiden terveydensuojelu ja sairaanhoito on mahdollisimman vertailukelpoinen maissa työskentelevien henkilöiden yleisesti käytettävissä olevan terveydensuojelun ja sairaanhoidon kanssa.

Normi A4.1 – Sairaanhoito aluksella ja maissa

1. Kunkin jäsenvaltion on annettava määräykset, joiden mukaisesti sen lipun alla purjehtivilla aluksilla työskentelevillä merenkulkijoilla on mahdollisuus terveydensuojeluun ja sairaanhoitoon, johon sisältyy perushammashuolto, ja joissa

a) varmistetaan, että merenkulkijoihin sovelletaan heidän tehtäviinsä liittyviä yleisiä työterveydensuojelua ja sairaanhoitoa koskevia määräyksiä samoin kuin niitä erityismääräyksiä, jotka liittyvät heidän aluksella tekemäänsä työhön;

b) varmistetaan, että merenkulkijoiden terveydensuojelu ja sairaanhoito on mahdollisimman vertailukelpoinen maissa työskentelevien henkilöiden yleisesti käytettävissä olevan terveydensuojelun ja sairaanhoidon kanssa ja että siihen sisältyy mahdollisuus saada viipymättä tarvittavat lääkkeet, hoidon edellyttämät lääkintävarusteet, diagnoosi ja hoito sekä lääketieteellistä asiantuntemusta;

c) annetaan merenkulkijoille oikeus käydä mahdollisuuksien mukaan viipymättä poikkeamissatamissa pätevän lääkärin tai hammaslääkärin vastaanotolla;

- d) terveydensuojelu ja sairaanhoito eivät rajoitu vain sairaiden tai loukkaantuneiden merenkulkijoiden hoitoon, vaan siihen kuuluu myös terveyden edistämistä ja terveysvalitusta sekä muita ennalta ehkäisemistä koskevia ohjelmia ja toimenpiteitä.
2. Toimivaltaisen viranomaisen on hyväksyttävä lääkärintodistuksen vakiomalli, jota aluksien päälliköt ja lääkintähenkilöstö käyttävät aluksella ja maissa. Todistus ja sen sisältämät tiedot ovat luottamuksellisia, eikä niitä saa käyttää muuhun kuin merenkulkijan hoidon edellyttämään tarkoitukseen.
3. Kunkin jäsenvaltion on hyväksyttävä lakeja ja määräyksiä, joissa määritellään sen lipun alla purjehtivien aluksien sairaanhoitoon, lääkintävarusteisiin ja lääkintäkoulutukseen liittyvät vaatimukset.
4. Kansallisissa laeissa ja määräyksissä on säädettävä seuraavista vähimmäisvaatimuksista:
- a) kaikilla aluksilla on oltava lääkekaappi, lääkintävarusteet ja lääkintäopas, jotka toimivaltainen viranomainen määrittelee yksityiskohtaisesti ja tarkastaa säännöllisesti; kansallisissa vaatimuksissa on otettava huomioon aluksen tyyppi, siellä olevien henkilöiden määrä ja matkan luonne, määränpää ja kesto sekä asiaankuuluvat kansalliset ja kansainväliset suositukset, jotka koskevat lääkinnällisiä standardeja;
- b) aluksilla, joilla on vähintään 100 henkilöä ja joita käytetään tavallisesti yli 72 tuntia kestäviin kansainvälisiin matkoihin, on oltava pätevä lääkäri, joka vastaa sairaanhoidosta; kansallisissa laeissa ja määräyksissä voidaan määritellä myös muita aluksia, joilla edellytetään olevan lääkäri, ottaen huomioon muun muassa matkan kesto, luonne ja olosuhteet sekä aluksella olevien merenkulkijoiden lukumäärä;
- c) aluksilla, joilla ei ole lääkäreitä, on oltava ainakin yksi merenkulkija, jonka säännöllisiin tehtäviin kuuluu sairaanhoito ja lääkkeiden jakelu, tai ainakin yksi ensiaputaitoinen merenkulkija; aluksen sairaanhoidosta vastaavien muiden henkilöiden kuin lääkärin edellytetään suorittaneen hyväksyttävästi kansainvälisen merenkulkijoiden koulutusta, pätevyyskirjoja ja vahdinpitoa koskevan, vuodelta 1978 olevan yleissopimuksen (STCW-yleissopimus), sellaisena kuin se on muutettuna, vaatimuksia vastaavan lääkintäkoulutuksen; ensiavun antamisesta vastaavien merenkulkijoiden edellytetään suorittaneen hyväksyttävästi STCW-yleissopimuksen vaatimuksia vastaavan ensiapukoulutuksen; kansallisissa laeissa tai määräyksissä on määriteltävä vaadittava hyväksytty koulutustaso, ottaen huomioon muun muassa matkan kesto, luonne ja olosuhteet sekä aluksella olevien merenkulkijoiden lukumäärä; ja
- d) toimivaltaisen viranomaisen on huolehdittava siitä, että merellä olevat alukset voivat käyttää olemassa olevaa järjestelmää, joka välittää lääkinnällisiä ohjeita ja asiantuntijapalvelua radion tai satelliitin välityksellä ympäri vuorokauden; radion tai satelliitin välityksellä saatujen, aluksen ja maissa olevien, lääkinnällisiä ohjeita antavien henkilöiden välisten viestien edelleen välittämisen on oltava maksutonta riippumatta siitä, minkä lipun alla kyseinen alus purjehtii.

Sääntö 4.2 – Laivanvarustajan vastuu

1. Kunkin jäsenvaltion tulee huolehtia siitä, että sen lipun alla purjehtivilla aluksilla työskentelevät merenkulkijat ovat oikeutettuja saamaan laivanvarustajalta aineellista apua ja tukea sellaisiin rahallisiin vaikeuksiin, jotka aiheutuvat merenkulkijan työsopimuksen voimassaoloaikana sattuneesta sairastumisesta, vammasta tai kuolemasta taikka kyseisen sopimuksen nojalla tehdystä työstä.
2. Tämä sääntö ei vaikuta merenkulkijan käytettävissä oleviin muihin oikeussuojakeinoihin.

Normi A4.2 – Laivanvarustajan vastuu

1. Kunkin jäsenvaltion on hyväksyttävä lakeja ja määräyksiä, joissa edellytetään, että sen lipun alla purjehtivien aluksien laivanvarustajat vastaavat kaikkien aluksilla työskentelevien merenkulkijoiden terveydensuojelusta ja sairaanhoidosta seuraavien vähimmäisvaatimusten mukaisesti:
- a) laivanvarustajan on vastattava kustannuksista, jotka johtuvat hänen aluksellaan työskentelevän merenkulkijan sairaudesta tai vammasta, joka sattuu merenkulkijan työn aloittamispäivän ja sen päivän välisenä aikana, jolloin hänen katsotaan palanneen kotiin, tai aiheutuu tuona aikana voimassa olleesta työsuhteesta;
- b) laivanvarustajan on huolehdittava korvauksen maksamisesta siinä tapauksessa, että merenkulkija kuolee tai tulee pitkäaikaisesti työkyvyttömäksi työtapaturman, sairauden tai työhön liittyvän vaaran johdosta, siten kuin ne on kansallisissa laeissa, merenkulkijan työsopimuksessa tai työehtosopimuksessa määritelty;

- c) laivanvarustajan on vastattava sairaanhoidosta johtuvista kustannuksista, joihin sisältyy lääketieteellinen hoito tarvittavine lääkkeineen, lääkintävälineet sekä muualla kuin kotona asumisesta aiheutuvat asuin- ja elinkustannukset siihen asti, kunnes sairas tai loukkaantunut merenkulkija on toipunut tai kunnes sairaus tai työkyvyttömyys on todettu pysyväksi; ja
- d) laivanvarustajan on vastattava hautauskustannuksista, jos merenkulkija työsuhteensa aikana kuolee aluksella tai maissa.
2. Kansallisilla laeilla tai määräyksillä voidaan rajoittaa laivanvarustajan vastuuta sairaanhoidosta ja asuin- ja elinkustannuksista koskemaan ajanjaksoa, joka ei saa olla lyhyempi kuin 16 viikkoa vamman syntymisestä tai sairauden alkamispäivästä lukien.
3. Jos sairaudesta tai vammasta seuraa työkyvyttömyys, laivanvarustajan on vastattava
- a) täyden palkan maksamisesta niin kauan, kun sairas tai loukkaantunut merenkulkija on aluksella tai kunnes tämä on palannut kotiin tässä sopimuksessa edellytetyn mukaisesti; ja
- b) täyden tai osapalkan maksamisesta kansallisten lakien tai määräysten tai työehtosopimuksen mukaisesti siitä ajankohdasta alkaen, jolloin merenkulkija palasi kotiin tai maihin, siihen asti, kunnes hän on toipunut tai kunnes hän on oikeutettu asianomaisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisiin rahallisiin etuuksiin, jos tämä ajankohta on aikaisempi.
4. Kansallisilla laeilla tai määräyksillä voidaan rajoittaa laivanvarustajan vastuuta täyden tai osapalkan maksamisesta merenkulkijalle, joka ei enää ole aluksella, koskemaan ajanjaksoa, joka ei saa olla lyhyempi kuin 16 viikkoa vamman syntymisestä tai sairauden alkamispäivästä lukien.
5. Kansallisilla laeilla tai määräyksillä laivanvarustajan vastuu voidaan sulkea kokonaan pois, kun
- a) vamma syntyi muualla kuin palveluksessa aluksella;
- b) vamma tai sairaus johtui sairaan, loukkaantuneen tai kuolleen merenkulkijan omasta tahallisesta laiminlyönnistä; ja
- c) sairaus tai vamma tarkoituksellisesti salattiin työsuhteen alkaessa.
6. Kansallisilla laeilla tai määräyksillä laivanvarustajan vastuuta sairaanhoidosta ja asuin-, elin- ja hautauskustannuksista voidaan rajoittaa siltä osin kuin se kuuluu julkisille viranomaisille.
7. Laivanvarustajan tai sen edustajan on huolehdittava alukselle jääneestä sairaan, loukkaantuneen tai kuolleen merenkulkijan omaisuudesta ja sen palauttamisesta merenkulkijalle tai tämän lähiomaiselle.

Sääntö 4.3 – Terveiden ja turvallisuuden suojele ja tapaturmien torjunta

1. Kunkin jäsenvaltion tulee huolehtia siitä, että sen lipun alla purjehtivilla aluksilla työskentelevien merenkulkijoiden työterveyttä suojellaan ja että aluksen työ-, asuin- ja harjoitteluolosuhteet ovat turvalliset ja hygieeniset.
2. Kunkin jäsenvaltion on laivanvarustajien ja merenkulkijoiden edustavia järjestöjä kuultuaan laadittava ja julkaistava kansalliset ohjeet, jotka koskevat työterveyttä ja -turvallisuutta sen lipun alla purjehtivilla aluksilla, ottaen huomioon kansainvälisten järjestöjen, kansallisten hallintojen ja merenkulkualan järjestöjen asiaan liittyvät suositukset, ohjeistot ja standardit.
3. Kunkin jäsenvaltion on asiaankuuluvat kansainväliset asiakirjat huomioon ottaen hyväksyttävä lakeja ja määräyksiä ja muita toimenpiteitä, jotka koskevat tässä sopimuksessa määritellyjä olosuhteita, ja vahvistettava ne säännöt, jotka koskevat työterveyden ja -turvallisuuden suojele ja tapaturmien torjuntaa sen lipun alla purjehtivilla aluksilla.

Normi A4.3 – Terveiden ja turvallisuuden suojele ja tapaturmien torjunta

1. Säännössä 4.3 olevassa 3 kappaleessa tarkoitetuissa laeissa, määräyksissä ja muissa toimenpiteissä on edellytettävä
 - a) työterveyttä ja -turvallisuutta koskevien toimintasuunnitelmien ja -ohjelmien, joihin sisältyy riskien arviointi, merenkulkijoiden koulutus ja opastus, hyväksymistä, tehokasta toteuttamista ja edistämistä jäsenvaltion lipun alla purjehtivilla aluksilla;
 - b) aluksella toteutettavia ohjelmia, joilla pyritään torjumaan työtapaturmia, vammoja ja sairauksia samoin kuin jatkuvasti edistämään työterveyttä ja -turvallisuutta ja joissa ovat mukana merenkulkijoiden edustajat ja kaikki muut henkilöt, joita näiden ohjelmien toteuttaminen koskettaa, ottaen huomioon ennalta ehkäisevät toimenpiteet, tekninen ja suunnitteluun liittyvä valvonta sekä yleisiä ja erityisiä työtehtäviä koskevien menettelyjen ja toimintaohjeiden uudistamistarve sekä henkilösuojainten käyttö; ja
 - c) määräyksiä, jotka koskevat vaarallisten olosuhteiden tarkastuksia, raportointia ja korjaamista sekä aluksella sattuneiden työtapaturmien tutkintaa ja raportointia.
2. Määräyksissä, joita tämän normin 1 kappaleessa tarkoitetaan,
 - a) on otettava huomioon ne asiaan liittyvät kansainväliset asiakirjat, jotka koskevat yleisesti työterveyden ja -turvallisuuden suojele samoin kuin erityisiä riskejä, ja keskityttävä kaikkiin seikkoihin, joilla on merkitystä merenkulkijan työhön liittyvien ja merenkulkualan työlle ominaisten työtapaturmien, vammojen ja sairauksien torjunnassa;
 - b) on todettava, että päälliköllä ja/tai tämän tehtävään määräämällä henkilöllä on erityinen vastuu työterveyden ja -turvallisuuden suojele aluksella koskevan toimintasuunnitelman noudattamisesta ja täytäntöönpanemisesta; ja
 - c) on todettava, että aluksen merenkulkijoiden nimeämällä tai valitsemalla työsuojeluvaltuutetulla on oikeus osallistua aluksen työsuojelutoimikunnan kokouksiin; alukselle, jossa työskentelee vähintään viisi merenkulkijaa, on perustettava mainittu komitea.
3. Säännössä 4.3 olevassa 3 kappaleessa tarkoitettuja lakeja, määräyksiä ja muita toimenpiteitä on tarkistettava säännöllisesti. Tällöin on kuultava laivanvarustajia ja merenkulkijoita edustavia järjestöjä. Tarvittaessa niitä on mukautettava tekniikan kehitykseen ja tutkimukseen, jotta helpotetaan työterveyden ja -turvallisuuden suojele koskevan toimintasuunnitelman ja -ohjelman jatkuvaa parantamista ja edistetään siten jäsenvaltion lipun alla purjehtivilla aluksilla olevien merenkulkijoiden työympäristön turvallisuutta.
4. Tämän sopimuksen vaatimukset voidaan täyttää siten, että noudatetaan niitä kansainvälisiä asiakirjoja, jotka koskevat aluksella olevan työpaikan vaaratekijöille altistumisen hyväksyttäviä tasoja, ja laaditaan ja pannaan täytäntöön aluksen työterveyden ja -turvallisuuden suojele koskevat toimintasuunnitelmat ja -ohjelmat.
5. Toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että
 - a) työssä sattuneet tapaturmat, vammat ja sairaudet ilmoitetaan asianmukaisesti;
 - b) kaikista tapaturmista ja sairauksista laaditaan kattavat tilastot, jotka säilytetään, analysoidaan ja julkaistaan ja joiden perusteella voidaan tarvittaessa tarkastella yleisiä suuntauksia ja havaittuja vaaroja; ja
 - c) kaikki työssä sattuneet tapaturmat tutkitaan.
6. Työterveyttä ja -turvallisuutta koskevat raportit ja selvitykset on laadittava ottaen huomioon merenkulkijoiden henkilötietojen suoja.
7. Toimivaltaisen viranomaisen on yhdessä laivanvarustajien ja merenkulkijoiden järjestöjen kanssa huolehdittava siitä, että merenkulkijoita informoidaan aluksella olevista erityisistä vaaroista esimerkiksi ilmoitustaululla olevilla virallisilla ilmoituksilla, joihin sisältyvät asiaankuuluvat ohjeet.

8. Toimivaltaisen viranomaisen on edellytettävä, että laivanvarustajat ottavat huomioon aluksiaan koskevat tilastot sekä toimivaltaisen viranomaisen pitämät yleiset tilastot laatiessaan työterveyden ja -turvallisuuden hallintaan liittyvää riskinarviointia.

Sääntö 4.4 – Merimiespalvelut maissa

Kunkin jäsenvaltion on huolehdittava siitä, että maissa mahdollisesti olevat merimiespalvelut ovat helposti saatavissa. Jäsenvaltion on lisäksi tuettava merimiespalvelujen järjestämistä tiettyihin satamiin siellä olevilla aluksilla työskenteleviä merenkulkijoita varten.

Normi A4.4 – Merimiespalvelut maissa

1. Kunkin jäsenvaltion, jonka alueella on merimiespalveluja, on edellytettävä, että ne ovat kaikkien merenkulkijoiden käytettävissä riippumatta kansallisuudesta, rodusta, ihonväristä, sukupuolesta, uskonnosta, poliittisista mielipiteistä, sosiaalisesta alkuperästä tai lipusta, jonka alla se alus, jolla he ovat työsuhteessa tai muutoin toimivat tai työskentelevät, purjehtii.

2. Kunkin jäsenvaltion on edistettävä merimiespalvelujen perustamista alueellaan oleviin tarkoituksenmukaisiin satamiin ja määriteltävä asiaankuuluvia laivanvarustajien ja merenkulkijoiden järjestöjä kuultuaan, mitkä satamat sopivat tähän tarkoitukseen.

3. Kunkin jäsenvaltion on edistettävä sellaisten merimiespalvelulautakuntien perustamista, jotka jatkuvasti valvovat, että merimiespalvelut vastaavat merenkulkijoiden tarpeissa tapahtuvia muutoksia, jotka johtuvat merenkulkualan teknisestä, operatiivisesta ja muusta kehityksestä.

5 OSASTO

MÄÄRÄYSTEN NOUDATTAMINEN JA TÄYTÄNTÖÖNPANON VALVONTA

Sääntö 5.1.5 – Valitusmenettely aluksella

1. Kunkin jäsenvaltion tulee edellyttää, että sen lipun alla purjehtivilla aluksilla voidaan nopeasti, tehokkaasti ja oikeudenmukaisesti käsitellä merenkulkijoiden valitukset, jotka koskevat väitettyä yleissopimuksen määräyksien vastaista menettelyä (merenkulkijoiden oikeudet mukaan luettuina).

2. Kunkin jäsenvaltion tulee rangaistuksen uhalla kieltää kaikenlainen vainoaminen, joka kohdistuu valituksen tehneeseen merenkulkijaan.

3. Tämä sääntö ei estä merenkulkijaa turvautumasta muihin oikeudellisiin keinoihin, joita hän pitää asianmukaisena.

Normi A5.1.5 – Valitusmenettely aluksella

1. Rajoittamatta muita oikeuksia, jotka perustuvat kansallisiin lakeihin tai määräyksiin tai työehtosopimuksiin, merenkulkijoilla on oikeus valittaa aluksella mistä tahansa väitetystä yleissopimuksen määräyksen vastaisesta menettelystä (merenkulkijoiden oikeudet mukaan luettuina).

2. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että sen laeissa tai määräyksissä säädetään valitusmenettelystä aluksella tavalla, joka vastaa säännön 5.1.5 vaatimuksia. Kyseisen menettelyn tarkoituksena on ratkaista valitus mahdollisimman alhaisella tasolla. Merenkulkijalla on kuitenkin kaikissa tapauksissa oltava oikeus valittaa suoraan päällikölle ja asianmukaisille ulkopuolisille viranomaisille silloin, kun hän katsoo sen tarpeelliseksi.

3. Valitusmenettely aluksella sisältää merenkulkijan oikeuden avustajaan tai edustajaan samoin kuin varotoimenpiteet, joiden tarkoituksena on estää valituksen tehneeseen merenkulkijaan kohdistuva vainoaminen. Vainoamisella tarkoitetaan jonkun henkilön vihamielisiä tekoja, jotka kohdistuvat merenkulkijaan, joka on tehnyt valituksen muutoin kuin ilmeisessä kiusaamis- tai vahingoittamistarkoituksessa.

4. Työsopimuksen jäljennöksen lisäksi merenkulkijoille on annettava kopio valitusmenettelyä aluksella koskevista ohjeista. Niihin kuuluu lippuvaltion sekä, jos se on eri, merenkulkijoiden asuinmaan toimivaltaisen viranomaisen yhteystiedot samoin kuin sen aluksella olevan henkilön nimi tai henkilöiden nimet, joka tai jotka voivat luottamuksellisesti antaa merenkulkijoille valitukseen liittyviä puolueettomia neuvoja ja muutoinkin avustaa heitä valitusmenettelyssä aluksella.

LOPPUSÄÄNNÖKSET

Tämän sopimuksen täytäntöönpanoa on tarkistettava, jos merityötä koskevan yleissopimuksen, 2006, säännöksiin tehdään muutoksia ja jos jompikumpi tämän sopimuksen osapuolista niin vaatii.

Työmarkkinaosapuolet tekevät tämän sopimuksen sillä edellytyksellä, että se ei tule voimaan ennen Kansainvälisen työjärjestön merityötä koskevan yleissopimuksen, 2006, voimaantuloa, joka tapahtuu 12 kuukauden kuluttua siitä, kun Kansainvälisen työjärjestön vähintään 30 jäsenvaltion, joiden kokonaisuus maailman alusten bruttovetoisuudesta on vähintään 33 prosenttia, ratifioinnit on rekisteröity Kansainvälisessä työtoimistossa.

Jäsenvaltiot ja/tai työmarkkinaosapuolet voivat pitää voimassa tai ottaa käyttöön tässä sopimuksessa merenkulkijoille asetettuja määräyksiä edullisempia määräyksiä.

Tämän sopimuksen soveltaminen ei rajoita voimassa olevan tiukemman ja/tai tarkemman yhteisöainsäädännön soveltamista.

Tämä sopimus ei vaikuta mihinkään lakiin, tapaan tai sopimukseen, jolla turvataan kyseessä oleville merenkulkijoille suotuisimmat olosuhteet. Tämän sopimuksen soveltaminen ei rajoita esimerkiksi toimenpiteistä työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantamisen edistämiseksi annetun neuvoston direktiivin 89/391/ETY, terveydelle ja turvallisuudelle asetettavista vähimmäisvaatimuksista aluksilla tapahtuvan sairaanhoidon parantamiseksi annetun neuvoston direktiivin 92/29/ETY eikä merenkulkijoiden työajan järjestämisestä koskevasta sopimuksesta annetun neuvoston direktiivin 1999/63/EY (muutettava tämän sopimuksen liitteen A mukaisesti) soveltamista.

Tämän sopimuksen täytäntöönpanoa ei voida käyttää oikeutettuna perusteena alentaa tämän sopimuksen alalla merenkulkijoille annettua yleistä suojan tasoa.

EUROOPAN KULJETUSTYÖNTEKIJÖIDEN LIITTO (ETF)

EUROOPAN YHTEISÖN KANSALLISTEN VARUSTAMOYHDISTYSTEN KESKUSJÄRJESTÖ (ECSA)

MERILIIKENTEEN ALAKOHTAISEN NEUVOTTELUKOMITEAN PUHEENJOHTAJA

BRYSSELISSÄ 19 PÄIVÄNÄ TOUKOKUUTA 2008.

LIITE A

MERENKULKIJOIDEN TYÖAJAN JÄRJESTÄMISESTÄ 30 PÄIVÄNÄ SYYSKUUTA 1998 TEHDYN SOPIMUKSEN MUUTOKSET

Työmarkkinaosapuolten keskusteluissa, jotka johtivat merityötä koskevasta yleissopimuksesta, 2006, tehtävään sopimukseen, tarkistettiin lisäksi 30 päivänä syyskuuta 1998 tehtyä merenkulkijoiden työajan järjestämistä koskevaa sopimusta sen varmistamiseksi, että kyseinen sopimus on vastaavien yleissopimuksen määräysten mukainen, ja tarvittavista muutoksista sopimiseksi.

Keskustelujen tuloksena työmarkkinaosapuolet ovat sopineet seuraavista muutoksista merenkulkijoiden työajan järjestämisestä koskevaan sopimukseen:

1. 1 lauseke

Lisätään uusi 3 kohta:

"3. Jos syntyy epätietoisuutta siitä, voidaanko jotakin henkilöryhmää pitää tässä sopimuksessa tarkoitettuina merenkulkijoina, asian ratkaisee kunkin jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen asiaankuuluvia laivanvarustajien ja merenkulkijoiden järjestöjä kuultuaan. Tältä osin otetaan asianmukaisella tavalla huomioon Kansainvälisen työjärjestön (merenkulkualaa koskevan) 94. yleiskokouksen päätöslauselma ammattiryhmiä koskevasta tiedosta."

2. 2 lausekkeen c kohta

Korvataan 2 lausekkeen c kohta seuraavasti:

"c) 'merenkulkijalla' henkilöä, joka työsuhteessa tai muutoin toimii tai työskentelee jossakin ominaisuudessa aluksella, johon tätä sopimusta sovelletaan;"

3. 2 lausekkeen d kohta

Korvataan 2 lausekkeen d kohta seuraavasti:

"d) 'laivanvarustajalla' aluksen omistajaa tai muuta organisaatiota tai henkilöä, esimerkiksi laivanisäntää, edustajaa tai huoltovarustamoja, joka on ottanut vastuun aluksen toiminnasta ja joka on sen hyväksyessään sitoutunut vastaamaan tähän sopimukseen perustuvista laivanvarustajan velvollisuuksista ja vastuista riippumatta siitä, vastaako joistakin velvollisuuksista tai vastuista laivanvarustajan puolesta muu organisaatio tai henkilö."

4. 6 lauseke

Korvataan 6 lauseke seuraavasti:

"1. Alle 18-vuotiaiden merenkulkijoiden yötyö on kiellettyä. Tässä lausekkeessa 'yö' määritellään kansallisen lain ja käytännön mukaisesti. Sen on kestettävä vähintään 9 tuntia ja alettava viimeistään keskiyöllä ja päättyttävä aikaisintaan kello 05.00.

2. Toimivaltainen viranomainen voi myöntää luvan poiketa ehdottomasta yötyön kiellosta edellyttäen, että

a) se haittaa sellaista tietyille merenkulkijoille tarkoitettua vahvistettua koulutusohjelmaa, joka suoritetaan määrätyn aikataulun mukaisesti; tai

b) tietty tehtävä tai määrätty koulutusohjelma edellyttää, että poikkeuksen piiriin kuuluvat merenkulkijat suorittavat työtehtävät yöllä, ja viranomainen asiaankuuluvia laivanvarustajien ja merenkulkijoiden järjestöjä kuultuaan toteaa, että työ ei vaaranna heidän terveyttään tai hyvinvointiaan.

3. Alle 18-vuotiaiden merenkulkijoiden ottaminen työsuhteeseen tai muuhun toimeen tai työhön on kiellettyä, jos työ saattaa vaarantaa heidän terveytensä tai turvallisuutensa. Tällaiset työt määritetään kansallisissa laeissa tai määräyksissä taikka toimivaltaisen viranomaisen toimesta sen jälkeen, kun asiaankuuluvia laivanvarustajien ja merenkulkijoiden järjestöjä on kuultu, asiaankuuluvien kansainvälisten standardien mukaisesti.”

5. 13 lauseke

Korvataan 13 lausekkeen 1 kohdan ensimmäinen virke seuraavasti:

- ”1. Merenkulkijat, joilta puuttuu lääkärintodistus siitä, että heidän terveydentilansa ei ole esteenä heidän tehtäviensä hoitamiselle, eivät saa työskennellä aluksella.
2. Tästä voidaan poiketa ainoastaan tässä sopimuksessa määritellyissä tapauksissa.
3. Toimivaltaisen viranomaisen on edellytettävä, että merenkulkija, ennen kuin hän aloittaa työnsä aluksella, esittää voimassa olevan lääkärintodistuksen siitä, että hänen terveydentilansa ei ole esteenä laivatyön tekemiselle.
4. Sen varmistamiseksi, että lääkärintodistus antaa asianmukaisen kuvan merenkulkijan terveydentilasta hänen tehtäviinsä nähden, toimivaltaisen viranomaisen on asiaankuuluvia laivanvarustajien ja merenkulkijoiden järjestöjä kuultuaan ja ottaen asianmukaisesti huomioon soveltuvat kansainväliset ohjeistot määritettävä lääkärintarkastuksen ja lääkärintodistuksen sisältö.
5. Tämä sopimus ei vaikuta kansainvälisen merenkulkijoiden koulutusta, pätevyyskirjoja ja vahdinpitoa koskevan vuodelta 1978 olevan yleissopimuksen (STCW-yleissopimus), sellaisena kuin se on muutettuna, soveltamiseen. Toimivaltaisen viranomaisen on hyväksyttävä STCW-yleissopimuksen vaatimusten mukainen terveystodistus tämän lausekkeen 1 ja 2 kohdan soveltamiseksi. Niiden merenkulkijoiden osalta, joita STCW-yleissopimus ei koske, on hyväksyttävä myös kyseisiä vaatimuksia sisällöltään vastaavat lääkärintodistukset.
6. Lääkärintodistuksen voi antaa vain asianmukaisesti laillistettu pätevä lääkäri tai, jos kysymyksessä on ainoastaan näkökykyä koskeva todistus, pätevä henkilö, jonka antaman todistuksen toimivaltainen viranomainen hyväksyy. Lääkäreiden on lääkärintarkastuksia suorittaessaan oltava ammatillisesti riippumattomia.
7. Merenkulkijoille, joille ei ole myönnetty lääkärintodistusta tai joiden työkykyä on rajoitettu erityisesti ajan, tehtävien tai liikennealueen osalta, on annettava mahdollisuus uuteen, toisen riippumattoman lääkärin tai lääketieteellisen asiantuntijan suorittamaan lääkärintarkastukseen.
8. Jokaisessa lääkärintodistuksessa on erityisesti todettava, että
 - a) asianomaisen merenkulkijan kuulo ja näkökyky ovat tyydyttävät samoin kuin värinäkö siinä tapauksessa, että merenkulkija palkataan tehtäviin, joissa viallinen värinäkö voi vaikuttaa työn suorittamiseen; ja
 - b) merenkulkijalla ei ole sairautta tai vammaa, jota laivatyö pahentaisi tai jonka johdosta hän tulisi kykenemättömäksi työhön tai vaarantaisi muiden aluksella olevien henkilöiden terveyden.
9. Elleivät merenkulkijan työtehtävät tai STCW-yleissopimus edellytä lyhyempää voimassaoloaikaa,
 - a) merenkulkijan lääkärintodistus on voimassa enintään kaksi vuotta, paitsi jos merenkulkija on alle 18-vuotias, jolloin sen voimassaoloaika on enintään yksi vuosi;
 - b) merenkulkijan värinäköä koskeva todistus on voimassa enintään kuusi vuotta.

10. Pakottavissa tapauksissa toimivaltainen viranomainen voi antaa merenkulkijalle luvan työskennellä ilman voimassa olevaa lääkärintodistusta seuraavaan poikkeamissatamaan, jossa merenkulkija voi hankkia pätevän lääkärin antaman lääkärintodistuksen, edellyttäen, että

a) lupa on voimassa enintään kolme kuukautta; ja

b) asianomaisen merenkulkijan lääkärintodistus on äskettäin vanhentunut.

11. Jos todistuksen voimassaoloaika päättyy matkan aikana, todistus on kuitenkin voimassa seuraavaan poikkeamissatamaan, jossa merenkulkija voi saada pätevän lääkärin antaman lääkärintodistuksen, edellyttäen, että tällainen ajanjakso ei ylitä kolmea kuukautta.

12. Merenkulkijoilla, jotka työskentelevät vakituisesti kansainväliseen liikenteeseen käytettävillä aluksilla, on oltava ainakin englanninkielinen lääkärintodistus.”

Seuraavat 13 lausekkeen 1 kohdan virkkeet sekä 13 lausekkeen 2 kohta numeroidaan kohdiksi 13–15.

6. 16 lauseke

Korvataan ensimmäinen virke seuraavasti:

”Kaikilla merenkulkijoilla on oikeus palkalliseen vuosilomaan. Palkallisen vuosiloman pituuden on oltava vähintään 2,5 kalenteripäivää työssäkäyntikuukautta kohden ja samassa suhteessa kutakin vajaata työssäkäyntikuukautta kohden.”

II

(EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen ei ole pakollista)

PÄÄTÖKSET

NEUVOSTO

NEUVOSTON PÄÄTÖS,

tehty 27 päivänä marraskuuta 2008,

Bulgarian tasavallan ja Romanian osallistumisesta niiden Euroopan unioniin liittymisen johdosta sopimuspuolina Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Sveitsin valaliiton väliseen henkilöiden vapaasta liikkuvuudesta tehtyyn sopimukseen liitettävän pöytäkirjan tekemisestä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden puolesta

(2009/392/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 310 artiklan yhdessä sen 300 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan toisen virkkeen ja 3 kohdan toisen alakohdan kanssa,

ottaa huomioon liittymissopimuksen liitteenä olevan liittymisasiakirjan ja erityisesti sen 6 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin puoltavan lausunnon,

sekä katsoo seuraavaa:

(2) Ennen pöytäkirjan tekemistä myöhempanä ajankohtana se allekirjoitettiin Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden puolesta 27 päivänä toukokuuta 2008 neuvoston 26 päivänä toukokuuta 2008 tekemän päätöksen mukaisesti.

(3) Pöytäkirja olisi tehtävä,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

Hyväksytään Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden puolesta pöytäkirja Bulgarian tasavallan ja Romanian osallistumisesta niiden Euroopan unioniin liittymisen johdosta sopimuspuolina Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Sveitsin valaliiton väliseen henkilöiden vapaasta liikkuvuudesta tehtyyn sopimukseen.

Pöytäkirjan teksti on tämän päätöksen liitteenä.

2 artikla

Neuvoston puheenjohtaja tekee pöytäkirjan 6 artiklassa tarkoitetun hyväksymisilmoituksen Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden puolesta.

(1) Komission saatua tarvittavat valtuudet 5 päivänä toukokuuta 2006 Sveitsin valaliiton kanssa on saatu päätökseen neuvottelut Bulgarian tasavallan ja Romanian osallistumisesta niiden Euroopan unioniin liittymisen johdosta sopimuspuolina Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Sveitsin valaliiton väliseen henkilöiden vapaasta liikkuvuudesta tehtyyn sopimukseen liitettävästä pöytäkirjasta.

3 artikla

Tämä päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Brysselissä 27 päivänä marraskuuta 2008.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

L. CHATEL

Bulgarian tasavallan ja Romanian osallistumisesta niiden Euroopan unioniin liittymisen johdosta sopimuspuolina Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Sveitsin valaliiton väliseen henkilöiden vapaasta liikkuvuudesta tehtyyn sopimukseen liitettävä

PÖYTÄKIRJA

EUROOPAN YHTEISÖ,

jota edustaa Euroopan unionin neuvosto, ja

BELGIAN KUNINGASKUNTA,

BULGARIAN TASAVALTA,

TŠEKin TASAVALTA,

TANSKAN KUNINGASKUNTA,

SAKSAN LIITTOTASAVALTA,

VIRON TASAVALTA,

IRLANTI,

HELLEENIEN TASAVALTA,

ESPANJAN KUNINGASKUNTA,

RANSKAN TASAVALTA,

ITALIAN TASAVALTA,

KYPROKSEN TASAVALTA,

LATVIAN TASAVALTA,

LIETTUAN TASAVALTA,

LUXEMBURGIN SUURHERTTUAKUNTA,

UNKARIN TASAVALTA,

MALTA,

ALANKOMAIDEN KUNINGASKUNTA,

ITÄVALLAN TASAVALTA,

PUOLAN TASAVALTA,

PORTUGALIN TASAVALTA,

ROMANIA,

SLOVENIAN TASAVALTA,

SLOVAKIAN TASAVALTA,

SUOMEN TASAVALTA,

RUOTSIN KUNINGASKUNTA,

ISON-BRITANNIAN JA POHJOIS-IRLANNIN YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA,

jäljempänä 'jäsenvaltiot', joita myös edustaa Euroopan unionin neuvosto,

sekä

SVEITSIN VALALIITTO, jäljempänä 'Sveitsi',

jäljempänä 'sopimuspuolet',

jotka

OTTAVAT HUOMIOON Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Sveitsin valaliiton välillä 21 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn sopimuksen henkilöiden vapaasta liikkuvuudesta, jäljempänä 'sopimus', joka tuli voimaan 1 päivänä kesäkuuta 2002,

OTTAVAT HUOMIOON Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Sveitsin valaliiton väliseen henkilöiden vapaasta liikkuvuudesta 21 päivänä kesäkuuta 1999 tehtyyn sopimukseen liitetyn, 26 päivänä lokakuuta 2004 tehdyn pöytäkirjan Tšekin tasavallan, Viron tasavallan, Kyproksen tasavallan, Latvian tasavallan, Liettuan tasavallan, Unkarin tasavallan, Maltan tasavallan, Puolan tasavallan, Slovenian tasavallan ja Slovakian tasavallan osallistumisesta, niiden Euroopan unioniin liittymisen nojalla, sopimuspuolina kyseiseen sopimukseen, jäljempänä 'vuoden 2004 pöytäkirja', joka tuli voimaan 1 päivänä huhtikuuta 2006,

OTTAVAT HUOMIOON Bulgarian tasavallan ja Romanian, jäljempänä 'uudet jäsenvaltiot', liittymisen Euroopan unioniin 1 päivänä tammikuuta 2007,

KATSOVAT, ETTÄ uusista jäsenvaltioista tulee sopimuksen sopimuspuolia,

KATSOVAT, ETTÄ Euroopan unionin neuvostolle annetaan liittymisasiakirjassa valtuudet tehdä jäsenvaltioiden puolesta pöytäkirja uusien jäsenvaltioiden liittymisestä sopimukseen,

OVAT SOPINEET SEURAAVAA:

1 artikla

1. Uusista jäsenvaltioista tulee sopimuksen sopimuspuolia.
2. Varsinaiseen sopimusosaan ja sen liitteeseen I tehdään seuraavat mukautukset:

2 artikla

Varsinaiseen sopimusosaan ja sen liitteeseen I tehdään seuraavat mukautukset:

- 1) Korvataan sopimuksen sopimuspuolten luettelo seuraavasti:

"EUROOPAN YHTEISÖ,
BELGIAN KUNINGASKUNTA,
BULGARIAN TASAVALTA,
TŠEKIN TASAVALTA,
TANSKAN KUNINGASKUNTA,
SAKSAN LIITTOTASAVALTA,
VIRON TASAVALTA,
IRLANTI,
HELLEENIEN TASAVALTA,
ESPANJAN KUNINGASKUNTA,
RANSKAN TASAVALTA,
ITALIAN TASAVALTA,

KYPROKSEN TASAVALTA,

LATVIAN TASAVALTA,

LIETTUAN TASAVALTA,

LUXEMBURGIN SUURHERTTUAKUNTA,

UNKARIN TASAVALTA,

MALTA,

ALANKOMAIDEN KUNINGASKUNTA,

ITÄVALLAN TASAVALTA,

PUOLAN TASAVALTA,

PORTUGALIN TASAVALTA,

ROMANIA,

SLOVENIAN TASAVALTA,

SLOVAKIAN TASAVALTA,

SUOMEN TASAVALTA,

RUOTSIN KUNINGASKUNTA,

ISON-BRITANNIAN JA POHJOIS-IRLANNIN YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA

sekä

SVEITSIN VALALIITTO,".

2) Muutetaan sopimuksen 10 artikla seuraavasti:

a) lisätään 1 a kohdan jälkeen kohta seuraavasti:

”1 b. Sveitsi voi jatkaa määrällisten rajoitusten soveltamista Sveitsissä palkkatyöntekijöinä ja itsenäisinä ammatinharjoittajina toimiviin Bulgarian tasavallan ja Romanian kansalaisiin kahden vuoden ajan Bulgarian tasavallan ja Romanian osallistumista sopimuspuolina tähän sopimukseen koskevan pöytäkirjan voimaantulosta lukien seuraavien kahden oleskelujakson osalta: yli neljä kuukautta mutta alle vuoden kestävät oleskelut ja vähintään vuoden kestävät oleskelut. Alle neljä kuukautta kestävään oleskeluun ei sovelleta määrällisiä rajoituksia.

Sekakomitea tarkastelee uusien jäsenvaltioiden kansalaisiin sovellettavan siirtymäkauden toimivuutta Sveitsin toimittaman kertomuksen pohjalta ennen edellä mainitun siirtymäkauden päättymistä. Tarkastelun päätyttyä ja viimeistään edellä mainitun siirtymäkauden lopussa Sveitsi ilmoittaa sekakomitealle, aikooko se jatkaa määrällisten rajoitusten soveltamista Sveitsissä palkkatyöntekijöinä työskenteleviin henkilöihin. Sveitsi voi jatkaa mainittuja toimenpiteitä viiden vuoden ajan edellä mainitun pöytäkirjan voimaantulosta. Siirtymäkausi päättyy ensimmäisessä alakohdassa määritellyn kaksivuotiskauden lopussa, jos tällaista ilmoitusta ei tehdä.

Tässä kohdassa määritellyn siirtymäkauden päättyessä kaikki Bulgarian tasavallan ja Romanian kansalaisiin sovellettavat määrälliset rajoitukset kumotaan. Näillä jäsenvaltioilla on oikeus soveltaa samoja määrällisiä rajoituksia Sveitsin kansalaisiin samoina ajanjaksoina.”;

b) lisätään 2 a kohdan jälkeen kohta seuraavasti:

”2 b. Sveitsi sekä Bulgarian tasavalta ja Romania voivat jatkaa niiden alueella työskentelevien toisen sopimuspuolen työntekijöiden osalta tavanomaisille työmarkkinoille yhdentyneiden työntekijöiden ensisijaisuuden sekä toisen sopimuspuolen kansalaisiin sovellettavien palkka- ja työolojen tarkastamista kahden vuoden ajan Bulgarian tasa-

vallan ja Romanian osallistumista sopimuspuolina tähän sopimukseen koskevan pöytäkirjan voimaantulosta lukien. Samoja tarkastuksia voidaan jatkaa niiden henkilöiden osalta, jotka tuottavat sopimuksen 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu tavoin palveluja seuraavilla neljällä alalla: puutarhanhoitopalvelut, rakennusala ja siihen liittyvät alat, turvatoimet, teollisuussiivous (NACE (*) koodit 01.41; 45.1–4; 74.60; 74.70). Edellä 1 b kohdassa sekä 2 b, 3 b ja 4 c kohdassa mainittuina siirtymäkausina Sveitsi asettaa työntekijät, jotka ovat uusien jäsenvaltioiden kansalaisia, työmarkkinoilleen pääsyssä etusijalle EU:n ja EFTAn ulkopuolisten maiden kansalaisiin nähden. Tavanomaisille työmarkkinoille yhdentyneiden työntekijöiden ensisijaisuuden tarkastamista ei sovelleta sellaisten palvelujen tarjoajiin, jotka on vapautettu sopimuspuolten välistä palvelujen tarjoamista koskevalla erityissopimuksella (mukaan lukien julkisten hankintojen alasta tehdyn sopimuksen palvelujen tarjoamista koskevat määräykset). Samalla ajanjaksolla voidaan säilyttää kelpoisuusvaatimukset alle neljän kuukauden oleskelun sallivien oleskelulupien (**) osalta ja niiden henkilöiden osalta, jotka tuottavat sopimuksen 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti palveluja edellä mainituilla neljällä alalla.

Sekakomitea tarkastelee tässä kohdassa käsiteltyjen siirtymätoimenpiteiden toimivuutta kunkin niitä toteuttavan sopimuspuolen laatiman kertomuksen pohjalta kahden vuoden kuluessa Bulgarian tasavallan ja Romanian osallistumista sopimuspuolina tähän sopimukseen koskevan pöytäkirjan voimaantulosta. Tarkastelun päätyttyä tai viimeistään kahden vuoden kuluttua edellä mainitun pöytäkirjan voimaantulosta tässä kohdassa määritellyt siirtymätoimenpiteet toteuttanut sopimuspuoli, joka on ilmoittanut sekakomitealle aikomuksestaan jatkaa siirtymätoimenpiteiden toteuttamista, voi edelleen jatkaa niiden toteuttamista viiden vuoden ajan edellä mainitun pöytäkirjan voimaantulosta. Siirtymäkausi päättyy ensimmäisessä alakohdassa määritellyn kaksivuotiskauden lopussa, jos tällaista ilmoitusta ei tehdä.

Tässä kohdassa määritellyn siirtymäkauden päättyessä kaikki rajoitukset, jotka tässä kohdassa on mainittu, kumotaan.

(*) NACE: Euroopan yhteisön tilastollisesta toimialaluokituksesta 9 päivänä lokakuuta 1990 annettu neuvoston asetusta (ETY) N:o 3037/90 (EYVL L 293, 24.10.1990, s. 1), asetusta sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna 29 päivänä syyskuuta 2003 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1882/2003 (EUVL L 284, 31.10.2003, s. 1).

(**) Työntekijät voivat hakea lyhytaikaisen oleskelun sallivia lupia tämän pöytäkirjan 3 b alakohdassa mainittujen kiintiöiden perusteella myös alle neljän kuukauden ajaksi.”;

c) lisätään 3 a kohdan jälkeen kohta seuraavasti:

”3 b. Bulgarian tasavallan ja Romanian osallistumista sopimuspuolina tähän sopimukseen koskevan pöytäkirjan tultua voimaan ja ennen 1 b kohdassa mainitun ajanjakson päättymistä Sveitsi varaa vuosittain (*pro rata temporis*-periaatteen mukaisesti) sen kolmansille maille varatusta kiintiöstä vähimmäismäärän uusia oleskelulupia (*) Sveitsissä palkkatyöntekijöinä ja itsenäisinä ammatinharjoittajina toimiville näiden uusien jäsenvaltioiden kansalaisille seuraavan aikataulun mukaisesti:

Ajanjakso	Vähintään vuoden voimassa olevien lupien määrä	Yli neljä kuukautta mutta alle vuoden voimassa olevien lupien määrä
Ensimmäisen vuoden loppuun	362	3 620
Toisen vuoden loppuun	523	4 987
Kolmannen vuoden loppuun	684	6 355
Neljännän vuoden loppuun	885	7 722
Viidennen vuoden loppuun	1 046	9 090

(*) Nämä luvat myönnetään niiden sopimuksen 10 artiklassa mainittujen kiintiöiden lisäksi, jotka on varattu palkkatyöntekijöinä tai itsenäisinä ammatinharjoittajina toimiville henkilöille, jotka ovat niiden jäsenvaltioiden kansalaisia, jotka olivat jäsenvaltioita sopimuksen allekirjoitushetkellä (21 päivänä kesäkuuta 1999), sekä niiden jäsenvaltioiden kansalaisia, joista tuli tämän sopimuksen sopimuspuolia vuoden 2004 pöytäkirjalla. Nämä luvat myönnetään myös Sveitsin ja uusien jäsenvaltioiden voimassa olevissa kahdenvälisissä harjoittelijanvaihtosopimuksissa myönnettyjen lupien lisäksi.”;

d) lisätään 4 b kohdan jälkeen kohta seuraavasti:

”4 c. Edellä 1 b kohdassa ja tässä kohdassa mainitun ajanjakson päättyessä Bulgarian tasavallan ja Romanian kansalaisiin sovelletaan tämän sopimuksen 10 artiklan 4 kohdan määräyksiä enintään kymmenen vuoden ajan näi-

den uusien jäsenvaltioiden osallistumista sopimuspuolina tähän sopimukseen koskevan pöytäkirjan voimaantulosta.

Jos Sveitsin tai jonkin siirtymätoimenpiteitä toteuttaneen uuden jäsenvaltion työmarkkinoilla on vakavia häiriöitä tai vakavien häiriöiden uhka, ne ilmoittavat niistä sekakomitealle ennen 2 b kohdan 2 alakohdassa tarkoitetun viisivuotisen siirtymäkauden päättymistä. Tässä tapauksessa ilmoituksen tehnyt maa voi jatkaa 1 b, 2 b ja 3 b kohdassa kuvattujen menettelyjen soveltamista omalla alueellaan työskenteleviin työntekijöihin seitsemän vuoden ajan edellä mainitun pöytäkirjan voimaantulosta. Tällaisessa tapauksessa 1 b kohdassa mainittu vuosittain myönnettävien oleskelulupien määrä on seuraava:

Ajanjakso	Vähintään vuoden voimassa olevien lupien määrä	Yli neljä kuukautta mutta alle vuoden voimassa olevien lupien määrä
Kuudennen vuoden loppuun	1 126	10 457
Seitsemännen vuoden loppuun	1 207	11 664”

e) lisätään 5 a kohdan jälkeen kohta seuraavasti:

”5 b. Tämän artiklan 1 b, 2 b, 3 b ja 4 c kohdan siirtymämääräyksiä ja erityisesti 2 b kohdan tavanomaisille työmarkkinoille yhdentyneiden työntekijöiden ensisijaisuutta sekä palkka- ja työolojen tarkastamista koskevia määräyksiä ei sovelleta palkkatyöntekijöihin ja itsenäisiin ammatinharjoittajiin, joilla on lupa harjoittaa taloudellista toimintaa sopimuspuolten alueella Bulgarian tasavallan ja Romanian osallistumista sopimuspuolina tähän sopimukseen koskevan pöytäkirjan voimaantuloajankohtana. Mainituilla henkilöillä on oikeus erityisesti ammatilliseen ja maantieteelliseen liikkuvuuteen.

Alle vuoden voimassa olevan oleskeluluvan haltijoilla on oikeus uusia oleskelulupansa, eivätkä määrälliset rajoitukset koske heitä. Vähintään vuoden voimassa olevan oleskeluluvan haltijoilla on ilman eri toimenpiteitä oikeus jatkaa oleskelulupansa voimassaoloa. Tällaisilla palkkatyöntekijöillä ja itsenäisillä ammatinharjoittajilla on näin ollen edellä mainitun pöytäkirjan voimaantulosta lukien sopimuksen perusmääräysten ja erityisesti sen 7 artiklan nojalla samat vapaata liikkuvuutta koskevat oikeudet kuin sopimuspuolten alueelle sijoittautuneilla henkilöillä.”.

- 3) Korvataan sopimuksen liitteessä I olevan 27 artiklan 2 kohdan viittaus 10 artiklan 2, 2 a, 4 a ja 4 b kohtaan viittauksella 10 artiklan 2, 2 a, 2 b, 4 a, 4 b ja 4 c kohtaan.

3 artikla

Poiketen siitä, mitä sopimuksen liitteessä I olevassa 25 artiklassa säädetään, sovelletaan tämän pöytäkirjan liitteessä 1 mainittuja siirtymäkausia.

4 artikla

1. Sopimuksen liite II muutetaan tämän pöytäkirjan liitteen 2 mukaisesti.
2. Sopimuksen liitteen III mukautuksista päättää sopimuksen 14 artiklalla perustettu sekakomitea.

5 artikla

1. Tämän pöytäkirjan liitteet 1 ja 2 ovat sen erottamaton osa.
2. Tämä pöytäkirja sekä vuoden 2004 pöytäkirja ovat erottamaton osa sopimusta.

6 artikla

1. Tämän pöytäkirjan ratifioivat tai hyväksyvät Euroopan unionin neuvosto jäsenvaltioiden ja Euroopan yhteisön puolesta ja Sveitsi omien menettelyjensä mukaisesti.

2. Euroopan unionin neuvosto ja Sveitsi ilmoittavat toisilleen näiden menettelyjen saattamisesta päätökseen.

7 artikla

Tämä pöytäkirja tulee voimaan viimeisen ratifiointia tai hyväksymistä koskevan ilmoituksen antamispäivää seuraavan kuukauden ensimmäisenä päivänä.

8 artikla

Tämä pöytäkirja on voimassa yhtä kauan ja samoin ehdoin kuin sopimus.

9 artikla

1. Tämä pöytäkirja ja sen liitteinä olevat julistukset on laadittu kahtena kappaleena bulgarian, englannin, espanjan, hollannin, italian, kreikan, latvian, liettuan, maltan, portugalin, puolan, ranskan, romanian, ruotsin, saksan, slovakian, sloveenin, suomen, tanskan, tšekin, unkarin ja viron kielellä, ja kukin teksti on yhtä todistusvoimainen.

2. Bulgarian ja romanian kielellä laadittu sopimus, sen liitteet ja pöytäkirjat sekä päätösasiakirja ovat yhtä todistusvoimaiset. Sopimuksen 14 artiklalla perustettu sekakomitea hyväksyy uusilla kielillä laadittavat todistusvoimaiset sopimustekstit.

Съставено в Брюксел, на двадесет и седми май две хиляди и осма година.

Hecho en Bruselas, el veintisiete de mayo de dos mil ocho.

V Bruselu dne dvacátého sedmého května dva tisíce osm.

Udfærdiget i Bruxelles den syvogtyvende maj to tusind og otte.

Geschehen zu Brüssel am siebenundzwanzigsten Mai zweitausendacht.

Kahe tuhande kaheksanda aasta maikuu kahekümne seitsmenda päeval Brüsselis.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις είκοσι εφτά Μαΐου δύο χιλιάδες οκτώ.

Done at Brussels on the twenty-seventh day of May in the year two thousand and eight.

Fait à Bruxelles, le vingt-sept mai deux mille huit.

Fatto a Bruxelles, addì ventisette maggio duemilaotto.

Briselē, divtūkstoš astotā gada divdesmit septītajā maijā.

Priimta du tūkstančiai aštuntų metų gegužės dvidešimt septintą dieną Briuselyje.

Kelt Brüsszelben, a kétezer-nyolcadik év május havának huszonhetedik napján.

Magħmul fi Brussell, fis-sebgha u ghoxrin jum ta' Mejju tas-sena elfejn u tmienja.

Gedaan te Brussel, de zevenentwintigste mei tweeduizend acht.

Sporządzono w Brukseli, dnia dwudziestego siódmego maja roku dwa tysiące ósmego.

Feito em Bruxelas, em vinte e sete de Maio de dois mil e oito.

Întocmit la Bruxelles, douăzeci și șapte mai două mii opt.

V Bruseli dňa dvadsiateho siedmeho mája dvetisícosem.

V Bruslju, dne sedemindvajsetega maja leta dva tisoč osem.

Tehty Brysselissä kahdentenäkymmenentenäseitsemäntenä päivänä toukokuuta vuonna kaksi-tuhattakahdeksan.

Som skedde i Bryssel den tjugosjunde maj tjugohundraåtta.

За държавите-членки
Por los Estados miembros
Za členské státy
For medlemsstaterne
Für die Mitgliedstaaten
Liikmesriikide nimel
Για τα κράτη μέλη
For the Member States
Pour les États membres
Per gli Stati membri
Dalībvalstu vārdā
Valstybių narių vardu
A tagállamok részéről
Għall-Istati Membri
Voor de lidstaten
W imieniu państw członkowskich
Pelos Estados-Membros
Pentru statele membre
Za členské štáty
Za države članice
Jäsenvaltioiden puolesta
På medlemsstaternas vägnar

За Европейската общност
Por la Comunidad Europea
Za Evropské společenství
For Det Europæiske Fællesskab
Für die Europäische Gemeinschaft
Euroopa Ühenduse nimel
Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
For the European Community
Pour la Communauté européenne
Per la Comunità europea
Eiropas Kopienas vārdā
Europos bendrijos vardu
Az Európai Közösség részéről
Għall-Komunità Ewropea
Voor de Europese Gemeenschap
W imieniu Wspólnoty Europejskiej
Pela Comunidade Europeia
Pentru Comunitatea Europeană
Za Európske spoločenstvo
Za Evropsko skupnost
Euroopan yhteisön puolesta
För Europeiska gemenskapen

Für die Schweizerische Eidgenossenschaft
Pour la Confédération suisse
Per la Confederazione svizzera

LIITE 1

Siirtymätoimenpiteet maanhankinnan ja vapaa-ajanasunnon hankinnan osalta**1. Bulgarian tasavalta**

Bulgarian tasavalta saa pitää voimassa viiden vuoden ajan tämän pöytäkirjan voimaantulosta pöytäkirjan allekirjoittamisajankohtana voimassa olevat lainsäädäntönsä rajoitukset, jotka koskevat Bulgarian ulkopuolella asuvien Sveitsin kansalaisten sekä Sveitsin lakien mukaan muodostettujen oikeushenkilöiden maanomistusoikeuksien hankintaa vapaa-ajanasuntoa varten.

Bulgariassa laillisesti oleskeleviin Sveitsin kansalaisiin ei sovelleta edellisen alakohdan määräyksiä eikä muita kuin Bulgarian kansalaisiin sovellettavia sääntöjä ja menettelyjä.

Bulgarian tasavalta saa pitää voimassa seitsemän vuoden ajan tämän pöytäkirjan voimaantulosta pöytäkirjan allekirjoittamisajankohtana voimassa olevat lainsäädäntönsä rajoitukset, jotka koskevat Sveitsin kansalaisten ja Sveitsin lakien mukaan muodostettujen oikeushenkilöiden maa- ja metsätalousmaan ja metsien hankintaa. Sveitsin kansalaisia ei saa missään tilanteessa maa- ja metsätalousmaan ja metsien hankinnassa kohdella epäedullisemmin kuin tämän pöytäkirjan allekirjoittamispäivänä eikä tiukemmin kuin kolmannen maan kansalaisia.

Itsenäisiin viljelijöihin, jotka ovat Sveitsin kansalaisia ja jotka haluavat sijoittautua Bulgarian tasavaltaan ja asua siellä, ei sovelleta edellisen alakohdan määräyksiä eikä muita kuin Bulgarian tasavallan kansalaisiin sovellettavia menettelyjä.

Näitä siirtymätoimenpiteitä koskeva yleinen uudelleentarkastelu tehdään kolmantena vuonna tämän pöytäkirjan voimaantulon jälkeen. Sekakomitea voi päättää ensimmäisessä alakohdassa mainitun siirtymäkauden lyhentämisestä tai sen päättämisestä.

2. Romania

Romania saa pitää voimassa viiden vuoden ajan tämän pöytäkirjan voimaantulosta pöytäkirjan allekirjoittamisajankohtana voimassa olevat lainsäädäntönsä rajoitukset, jotka koskevat Romanian ulkopuolella asuvien Sveitsin kansalaisten sekä sellaisten Sveitsin lakien mukaan muodostettujen yhtiöiden, jotka eivät ole asettautuneet Romaniaan tai joilla ei ole sivuliikettä tai edustustoa Romaniassa, maanomistusoikeuksien hankintaa vapaa-ajanasuntoa varten.

Romaniassa laillisesti oleskeleviin Sveitsin kansalaisiin ei sovelleta edellisen alakohdan määräyksiä eikä muita kuin Romanian kansalaisiin sovellettavia sääntöjä ja menettelyjä.

Romania saa pitää voimassa seitsemän vuoden ajan tämän pöytäkirjan voimaantulosta pöytäkirjan allekirjoittamisajankohtana voimassa olevat lainsäädäntönsä rajoitukset, jotka koskevat Sveitsin kansalaisten ja sellaisten Sveitsin lakien mukaan muodostettujen yhtiöiden maa- ja metsätalousmaan ja metsien hankintaa, jotka eivät ole asettautuneet Romaniaan tai joilla ei ole sivuliikettä tai edustustoa Romaniassa. Sveitsin kansalaisia ei saa missään tilanteessa maa- ja metsätalousmaan ja metsien hankinnassa kohdella epäedullisemmin kuin tämän pöytäkirjan allekirjoittamispäivänä eikä tiukemmin kuin kolmannen maan kansalaisia.

Itsenäisiin viljelijöihin, jotka ovat Sveitsin kansalaisia ja jotka haluavat sijoittautua Romaniaan ja asua siellä, ei sovelleta edellisen alakohdan määräyksiä eikä muita kuin Romanian kansalaisiin sovellettavia menettelyjä.

Näitä siirtymätoimenpiteitä koskeva yleinen uudelleentarkastelu tehdään kolmantena vuonna tämän pöytäkirjan voimaantulon jälkeen. Sekakomitea voi päättää ensimmäisessä alakohdassa mainitun siirtymäkauden lyhentämisestä tai sen päättämisestä.

LIITE 2

Muutetaan henkilöiden vapaasta liikkuvuudesta tehdyn, Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Sveitsin valaliiton välisen sopimuksen liite II seuraavasti:

- 1) Muutetaan sopimuksen liitteessä II olevan A osan 1 kohtaa otsikon "Tätä sopimusta sovellettaessa asetusta koskevat seuraavat mukautukset:" alla seuraavasti:

- a) lisätään liitteessä III olevaa A osaa koskevaan i kohtaan viimeisen merkinnän "Slovakia – Sveitsi" jälkeen seuraava:

"Bulgaria – Sveitsi

Ei mitään.

Romania – Sveitsi

Ei sopimusta.;"

- b) lisätään liitteessä III olevaa B osaa koskevaan j kohtaan viimeisen merkinnän "Slovakia – Sveitsi" jälkeen seuraava:

"Bulgaria – Sveitsi

Ei mitään.

Romania – Sveitsi

Ei sopimusta.;"

- 2) Lisätään otsikon "A osa: Säädökset, joihin viitataan" 1 kohdassa "Asetus (ETY) N:o 1408/71" tekstinkohdan "304 R 631: Asetus (EY) N:o 631/2004 ..." jälkeen seuraava:

"Tiettyjen asetusten ja päätösten mukauttamisesta tavaroiden vapaan liikkuvuuden, henkilöiden vapaan liikkuvuuden, yhtiöoikeuden, kilpailupolitiikan, maatalouden (eläinlääkintä- ja kasvinsuojelulainsäädäntö mukaan luettuna), liikenne-politiikan, verotuksen, tilastojen, energian, ympäristön, oikeus- ja sisäasioiden yhteistyön, tulliliiton, ulkosuhteiden, yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan sekä toimielinten aloilla Bulgarian ja Romanian liittymisen johdosta 20 päivänä marraskuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1791/2006 2 jakso (Henkilöiden vapaa liikkuvuus – sosi-aaliturva), siltä osin kuin sen säännökset koskevat tämän sopimuksen liitteessä II tarkoitettuja yhteisön säädöksiä."

- 3) Lisätään otsikon "A osa: Säädökset, joihin viitataan" 2 kohdassa "Asetus (ETY) N:o 574/72" tekstinkohdan "304 R 631: Asetus (EY) N:o 631/2004 ..." jälkeen seuraava:

"Tiettyjen asetusten ja päätösten mukauttamisesta tavaroiden vapaan liikkuvuuden, henkilöiden vapaan liikkuvuuden, yhtiöoikeuden, kilpailupolitiikan, maatalouden (eläinlääkintä- ja kasvinsuojelulainsäädäntö mukaan luettuna), liikenne-politiikan, verotuksen, tilastojen, energian, ympäristön, oikeus- ja sisäasioiden yhteistyön, tulliliiton, ulkosuhteiden, yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan sekä toimielinten aloilla Bulgarian ja Romanian liittymisen johdosta 20 päivänä marraskuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1791/2006 2 jakso (Henkilöiden vapaa liikkuvuus – sosi-aaliturva), siltä osin kuin sen säännökset koskevat tämän sopimuksen liitteessä II tarkoitettuja yhteisön säädöksiä."

- 4) Lisätään otsikon "B osa: Säädökset, jotka sopimuspuolten on otettava aiheellisella tavalla huomioon" kohtiin "4.18. 383 D 0117: Päätös N:o 117...", "4.27. 388 D 64: Päätös N:o 136 ..." ja "4.37. 393 D 825: Päätös N:o 150..." tekstinkohdan "12003 TN 02/02 A: Tšekin tasavallan, Viron tasavallan, ..." jälkeen sekä kohtaan "4.77: Päätös N:o 192..." seuraava:

"Tiettyjen asetusten ja päätösten mukauttamisesta tavaroiden vapaan liikkuvuuden, henkilöiden vapaan liikkuvuuden, yhtiöoikeuden, kilpailupolitiikan, maatalouden (eläinlääkintä- ja kasvinsuojelulainsäädäntö mukaan luettuna), liikenne-politiikan, verotuksen, tilastojen, energian, ympäristön, oikeus- ja sisäasioiden yhteistyön, tulliliiton, ulkosuhteiden, yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan sekä toimielinten aloilla Bulgarian ja Romanian liittymisen johdosta 20 päivänä marraskuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1791/2006 2 jakso (Henkilöiden vapaa liikkuvuus – sosi-aaliturva), siltä osin kuin sen säännökset koskevat tämän sopimuksen liitteessä II tarkoitettuja yhteisön säädöksiä."

- 5) Työntekijöihin, jotka ovat Bulgarian tasavallan ja Romanian kansalaisia, sovelletaan liitteeseen II liitetyn pöytäkirjan "Työttömyysvakuutus"-jakson 1 kohdassa mainittuja järjestelyjä seitsemannen tämän pöytäkirjan voimaantuloa seuraavan vuoden loppuun.

YHTEINEN JULISTUS SOPIMUKSEN LIITTEEN III MUKAUTTAMISESTA

Sopimuspuolet julistavat, että sopimuksen liitettä III mukautetaan sopimuksen sujuvan täytäntöönpanon varmistamiseksi mahdollisimman pian muun muassa direktiivin 2005/36/EY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2006/100/EY, sekä Sveitsin toimittamien uusien säädösten sisällyttämiseksi sopimukseen.

SVEITSIN JULISTUS ALLEKIRJOITUKSEN JÄLKEISISTÄ YKSIPUOLISISTA TOIMENPITEISTÄ

Sveitsi antaa uusien jäsenvaltioiden kansalaisille kansalliseen lainsäädäntöönsä perustuvan väliaikaisen pääsyn työmarkkinoilleen ennen tähän pöytäkirjaan sisältyvien siirtymäjärjestelyjen voimaantuloa. Tätä tarkoitusta varten Sveitsi perustaa pöytäkirjan allekirjoituspäivästä kiintiöt uusien jäsenvaltioiden kansalaisille sopimuksen 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja lyhytaikaisia ja pitkäaikaisia työlupia varten. Kiintiöt käsittävät 282 pitkäaikaista ja 1 006 lyhytaikaista lupaa vuodessa. Lisäksi Sveitsi ottaa vastaan 2 011 lyhytaikaista työntekijää vuodessa enintään neljän kuukauden ajaksi.

NEUVOSTON PÄÄTÖS,
tehty 18 päivänä toukokuuta 2009,
yhteisön puolesta kansainvälisessä viljaneuvostossa omaksuttavasta kannasta viljojen kauppaa
koskevan vuoden 1995 yleissopimuksen voimassaolon jatkamiseen

(2009/393/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 133 artiklan yhdessä sen 300 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan kanssa,

Ainoa artikla

Yhteisön kanta kansainvälisessä viljaneuvostossa on äänestää sen puolesta, että viljojen kauppaa koskevan vuoden 1995 yleissopimuksen voimassaoloa jatketaan kahdella vuodella.

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

Komissio valtuutetaan ilmaisemaan tämä kanta kansainvälisessä viljaneuvostossa.

sekä katsoo seuraavaa:

Tehty Brysselissä 18 päivänä toukokuuta 2009.

- (1) Yhteisö teki neuvoston päätöksellä 96/88/EY ⁽¹⁾ viljojen kauppaa koskevan vuoden 1995 yleissopimuksen, jonka voimassaoloa on säännöllisin väliajoin jatkettu kahdella vuodella. Viimeksi yleissopimuksen voimassaoloa jatkettiin kansainvälisen viljaneuvoston päätöksellä vuoden 2007 kesäkuussa, ja yleissopimus on voimassa 30 päivään kesäkuuta 2009 saakka. Sopimuksen voimassaolon jatkaminen edelleen on yhteisön edun mukaista. Komissio, joka edustaa yhteisöä kansainvälisessä viljaneuvostossa, olisi sen vuoksi valtuutettava äänestämään voimassaolon jatkamisen puolesta,

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

J. KOHOUT

⁽¹⁾ EYVL L 21, 27.1.1996, s. 47.

NEUVOSTON PÄÄTÖS,
tehty 18 päivänä toukokuuta 2009,
yhteisön puolesta kansainvälisessä sokerineuvostossa omaksuttavasta kannasta vuoden 1992
kansainvälisen sokerisopimuksen voimassaolon jatkamiseen
(2009/394/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 133 artiklan yhdessä sen 300 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan kanssa,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

Yhteisö teki neuvoston päätöksellä 92/580/ETY ⁽¹⁾ vuoden 1992 kansainvälisen sokerisopimuksen, joka tuli voimaan 1 päivänä tammikuuta 1993 ja oli voimassa kolmen vuoden ajan 31 päivään joulukuuta 1995 saakka. Sopimuksen voimassaoloa on sen jälkeen säännöllisin väliajoin jatkettu kahdella vuodella. Viimeksi sopimuksen voimassaoloa jatkettiin kansainvälisen sokerineuvoston päätöksellä vuoden 2007 toukokuussa, ja sopimus on voimassa 31 päivään joulukuuta 2009 saakka. Sopimuksen voimassaolon jatkaminen edelleen on yhteisön edun mukaista. Komissio, joka edustaa yhteisöä kansainvälisessä sokerineuvostossa, olisi sen vuoksi valtuutettava äänestämään sopimuksen voimassaolon jatkamisen puolesta,

Ainoa artikla

Yhteisön kanta kansainvälisessä sokerineuvostossa on äänestää sen puolesta, että vuoden 1992 kansainvälisen sokerisopimuksen voimassaoloa jatketaan kahdella vuodella.

Komissio valtuutetaan ilmaisemaan tämä kanta kansainvälisessä sokerineuvostossa.

Tehty Brysselissä 18 päivänä toukokuuta 2009

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
J. KOHOUT

⁽¹⁾ EYVL L 379, 23.12.1992, s. 15.

KOMISSIO

KOMISSIION PÄÄTÖS,

tehty 14 päivänä toukokuuta 2009,

temefossia sisältävien biosidituotteiden markkinoille saattamisesta välttämättömiin käyttötarkoituksiin Ranskan merentakaisissa departementeissa

(tiedoksiannettu numerolla K(2009) 3744)

(Ainoastaan ranskankielinen teksti on todistusvoimainen)

(2009/395/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon biosidituotteiden markkinoille saattamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/8/EY 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun kymmenvuotisen työohjelman toisesta vaiheesta 4 päivänä joulukuuta 2007 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1451/2007 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 5 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/8/EY ⁽²⁾, jäljempänä 'direktiivi', 16 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, että komissio aloittaa kymmenvuotisen työohjelman, jäljempänä 'uudelleen-tarkasteluohjelma', tutkiakseen järjestelmällisesti kaikki 14 päivänä toukokuuta 2000 jo markkinoilla olevat tehoaineet.
- (2) Temefossin on todettu olleen markkinoilla ennen 14 päivää toukokuuta 2000 biosidituotteissa käytettävänä tehoaineena muissa tarkoituksissa kuin niissä, jotka mainitaan direktiivin 98/8/EY 2 artiklan 2 kohdan c ja d alakohdassa. Mitään temefossia koskevaa aineistoa ei annettuun määräaikaan mennessä esitetty sen tueksi, että temefossi lisättäisiin direktiivin liitteeseen I, I A tai I B.
- (3) Komission asetuksen (EY) N:o 2032/2003 ⁽³⁾ 4 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti jäsenvaltioiden on peruutettava olemassa olevat temefossia sisältävien biosidituotteiden luvat tai rekisteröinnit 1 päivästä syyskuuta 2006. Asetuksen (EY) N:o 1451/2007, jäljempänä 'asetus', 4 artiklan 1 kohdan mukaan temefossia sisältäviä biosidituotteita ei saa enää saattaa markkinoille.

- (4) Asetuksen 5 artiklassa säädetään edellytyksistä, joilla jäsenvaltiot voivat hakea komissiolta poikkeuslupaa asetuksen 4 kohdan 1 alakohdan säännöksestä, ja tällaisen poikkeuslupan myöntämisen edellytyksistä.
- (5) Komissio antoi komission päätöksellä 2007/226/EY ⁽⁴⁾ tällaisen poikkeuslupan temefossia sisältävien biosidituotteiden käyttöön tartunnanlevittäjähyttysten torjunnassa Ranskan merentakaisissa departementeissa. Säädettiin, että poikkeuslupa on voimassa 14 päivään toukokuuta 2009 saakka.
- (6) Ranska on jättänyt komissiolle hakemuksen poikkeuslupan voimassaolon jatkamiseksi 14 päivään toukokuuta 2010, ja se on toimittanut tiedot, jotka osoittavat, että temefossin käyttöön on vielä tarvetta. Komissio saattoi Ranskan hakemuksen 13 päivänä helmikuuta 2009 julkisesti saataville sähköisessä muodossa. Hakemusta vastaan ei esitetty mitään huomautuksia 60 päivää kestäneen julkisen kuulemisen aikana.
- (7) Kun otetaan huomioon Ranskan merentakaisissa departementeissa esiintyvien hyttysten levittämien tautien esiintymisen laajuus ja vakavuus, on katsottava, että on asianmukaista jatkaa temefossin käytön sallimista tilanteissa, joissa käsittely muilla aineilla tai biosidituotteilla ei tehoa. Kyseisen aineen käytöstä poistamisen määräaika on aiheellista jatkaa, jotta mahdollistetaan aineen korvaaminen muilla soveltuvilla aineilla,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Poiketen asetuksen (EY) N:o 1451/2007 4 artiklan 1 kohdan säännöksistä Ranska saa sallia temefossia (EC-nro 222-191-1; CAS-nro 3383-96-8) sisältävien biosidituotteiden markkinoille saattamisen tartunnanlevittäjähyttysten torjuntaa varten Ranskan merentakaisissa departementeissa 14 päivään toukokuuta 2010 saakka.

⁽¹⁾ EUVL L 325, 11.12.2007, s. 3.⁽²⁾ EYVL L 123, 24.4.1998, s. 1.⁽³⁾ EUVL L 307, 24.11.2003, s. 1.⁽⁴⁾ EUVL L 97, 12.4.2007, s. 47.

2 artikla

1. Kun Ranska antaa luvan temefossia sisältävien biosidituotteiden markkinoille saattamiseen 1 artiklan mukaisesti, sen on varmistettava, että seuraavia ehtoja noudatetaan:

- a) käytön jatkaminen on mahdollista ainoastaan sillä ehdolla, että temefossia sisältävät tuotteet on hyväksytty välttämättömään käyttötarkoitukseen;
- b) käytön jatkaminen on sallittua ainoastaan, jos sillä ei ole ihmisten tai eläinten terveyteen tai ympäristöön vaikutuksia, joita ei voida hyväksyä;
- c) lupaa myönnettäessä määrätään kaikki tarvittavat toimenpiteet, joilla vähennetään riskejä;
- d) tällaiset 1 päivän syyskuuta 2006 jälkeen edelleen markkinoilla olevat biosidituotteet merkitään uudelleen sen takaa-miseksi, että merkinnät vastaavat rajoitettuja käyttöedellytyksiä;

- e) asianmukaisissa tapauksissa luvanhaltijat tai Ranskan valtio etsivät vaihtoehtoja tällaisia käyttötarkoituksia varten.

2. Ranskan on 14 päivään toukokuuta 2010 mennessä ilmoitettava komissiolle 1 kohdan soveltamisesta ja erityisesti kyseisen kohdan e alakohdan mukaisesti toteutetuista toimista.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu Ranskan tasavallalle.

Tehty Brysselissä 14 päivänä toukokuuta 2009.

Komission puolesta
Stavros DIMAS
Komission jäsen

SUOSITUKSET

KOMISSIO

KOMISSION SUOSITUS,

annettu 7 päivänä toukokuuta 2009,

kiinteän ja matkaviestintäverkon kohdeverkkomaksujen sääntelystä EU:ssa

(2009/396/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä 7 päivänä maaliskuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/21/EY⁽¹⁾ ("puitedirektiivi") ja erityisesti sen 19 artiklan 1 kohdan,

on kuullut viestintäkomiteaa,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Direktiivin 2002/21/EY 8 artiklan 3 kohdan mukaan kansallisten sääntelyviranomaisten on myötävaikutettava sisämarkkinoiden kehittymiseen muun muassa toimimalla keskenään ja komission kanssa yhteistyössä avoimesti, jotta varmistetaan yhdenmukaisen sääntelykäytännön kehittyminen. Direktiivin 2002/21/EY 7 artiklan nojalla komissiolle ilmoitettujen yli 850 toimenpideluonnoksen arvioinnin perusteella näyttäisi kuitenkin siltä, että puhelujen kohdeverkkomaksujen eli terminointimaksujen sääntelyssä esiintyy edelleen epä johdonmukaisuuksia.
- (2) Vaikka useimmissa jäsenvaltioissa edellytetään jonkinlaista kustannussuuntautuneisuutta, jäsenvaltioiden hintavalvontatoimenpiteissä on edelleen eroja. Sen lisäksi, että käytössä on huomattava valikoima erilaisia kustannuslaskentamenetelmiä, eroja on myös siinä, miten menetelmiä sovelletaan. Tämä kasvattaa Euroopan unionissa perittävien tukkutason kohdeverkkomaksujen hajontaa, joka on vain osin selitettävissä kansallisilla erityispiirteillä. Myös

komission päätöksellä 2002/627/EY⁽²⁾ perustettu eurooppalaisten sääntelyviranomaisten ryhmä ERG toteaa tämän yhteisessä kannassaan, joka koskee kiinteän verkon kohdeverkkomaksujen symmetriaa ja matkaviestintäverkon kohdeverkkomaksujen symmetriaa. Sääntelyviranomaiset ovat myös useassa tapauksessa sallineet pienempien kiinteän ja matkaviestintäverkon operaattorien perii korkeampia kohdeverkkomaksuja sillä perusteella, että ne ovat uusia markkinatulokkaita, eivätkä ole hyötynneet mittakaavaeduista ja/tai niiden kustannusrakenne on erilainen. Tällaista epäsymmetriaa esiintyy sekä maiden sisäisesti että niiden välillä, joskin erot ovat hitaasti kaventumassa. ERG toteaa yhteisessä kannassaan, että kohdeverkkomaksujen olisi normaalitilanteessa oltava symmetrisiä, ja epäsymmetriaa saisi esiintyä ainoastaan asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa.

- (3) Huomattavat erot kiinteän ja matkaviestintäverkon kohdeverkkomaksujen sääntelyssä luovat perustavanlaatuisia kilpailuvääristymiä. Kohdeverkkomarkkinat edustavat kaksisuuntaista yhteenliityntätilannetta, jossa kummankin keskinäistä yhdysliikennettä välittävän operaattorin oletetaan hyötynvän järjestelystä. Koska kyseiset operaattorit kuitenkin myös kilpailevat keskenään asiakkaista, kohdeverkkomaksuilla voi olla merkittäviä strategisia ja kilpailullisia vaikutuksia. Jos kohdeverkkomaksut asetetaan tehokkaiden kustannusten yläpuolelle, luodaan huomattavia tulo- ja kustannussiirtoja kiinteän ja matkaviestintäverkon markkinoiden ja kuluttajien välillä. Lisäksi markkinoilla, joilla operaattoreiden markkinaosuudet ovat epäsymmetriset, pienemmät yritykset voivat joutua maksamaan suuremmille kilpailijoilleen huomattavia summia. Matkaviestinnän kohdeverkkomaksujen toteutunut taso on lisäksi pysynyt useissa jäsenvaltioissa korkeana verrattuna useiden EU:n ulkopuolisten maiden vastaaviin, ja myös yleisesti ottaen verrattuna kiinteän verkon kohdeverkkomaksuihin, mikä edelleen näkyy korkeina, joskin laskussa olevina, loppukuluttajahintoina. Korkeat kohdeverkkomaksut johtavat usein myös korkeisiin vähittäishintoihin ja vastaavasti vähäisempään käytösteeseen, mikä on kuluttajien edun vastaista.

(¹) EYVL L 108, 24.4.2002, s. 33.

(²) EYVL L 200, 30.7.2002, s. 38.

- (4) Epäjohdonmukaisuudet siinä, miten kustannuslaskentaperiaatteita on tähän asti sovellettu kohdeverkkomarkkinoin, osoittavat, että tarvitaan yhteistä lähestymistapaa, joka tarjoaa parempaa oikeusvarmuutta ja oikeita kannustimia mahdollisille investoijille sekä vähentää usean jäsenvaltion alueella nykyisin toimivien operaattorien sääntelytaakkaa. Kohdeverkkomarkkinoiden johdonmukainen sääntely on selkeä sääntelyviranomaisten tunnistama tavoite, jonka myös komissio on toistuvasti ilmaissut arvioidessaan toimenpide-ehdotuksia direktiivin 2002/21/EY 7 artiklan nojalla.
- (5) Sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen sääntelyjärjestelmän tietyissä säännöksissä edellytetään tarkoituksenmukaisten kustannuslaskentajärjestelmien toteuttamista ja hintavalvontavelvoitteiden käyttöönottoa; tällaisia säännöksiä ovat erityisesti sähköisten viestintäverkkojen ja niiden liitännäistoimintojen käyttöoikeuksista ja yhteenliittämisestä 7 päivänä maaliskuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/19/EY⁽¹⁾ (käyttöoikeusdirektiivi) 9, 11 ja 13 artikla yhdessä johdanto-osan 20 kappaleen kanssa.
- (6) Sähköisen viestinnän sääntelyjärjestelmän mukaisista kirjanpidon eriyttämis- ja kustannuslaskentajärjestelmistä 19 päivänä syyskuuta 2005 annettu komission suositus 2005/698/EY⁽²⁾ on tarjonnut suuntaviivat kustannuslaskentaa ja kirjanpidon eriyttämistä koskevien säännösten johdonmukaiselle soveltamiselle ja sillä on pyritty parantamaan sääntelyssä käytettävien laskentajärjestelmien, menetelmien, tarkastusten ja raportointiprosessien läpinäkyvyyttä kaikkia osapuolia hyödyttävällä tavalla.
- (7) Tukkutason kohdeverkkopalvelua tarvitaan puheensiirrossa, jotta puhelu voidaan välittää kohdeverkossa tiettyyn paikkaan (kiinteissä verkoissa) tai tietylle tilaajalle (matkaviestintäverkoissa). EU:ssa kohdeverkkomaksujen veloitusjärjestelmä perustuu CPNP-malliin (Calling Party Network Pays, "soittajan verkko maksaa"), jossa kohdeverkkomaksun asettaa kohdeverkko ja sen maksaa lähdeverkko. Puhelun vastaanottajaa ei tästä palvelusta veloiteta, eikä vastaanottajalla yleensä ole mitään syytä reagoida verkko-operaattorinsa asettaman kohdeverkkomaksun suuruuteen tai pienuuteen. Näissä olosuhteissa sääntelyviranomaisten keskeisimmän huolenaiheen kilpailun kannalta muodostaa ylihinnointelu. Korkeat kohdeverkkomaksut katetaan viime kädessä loppukäyttäjiltä perittävillä korkeammilla puheluhinnoilla. Kun otetaan huomioon kohdeverkkomarkkinoiden luonne kaksisuuntaisena yhteenliittämistilanteena, mahdollisen kilpailuongelman muodostavat myös operaattorien väliset ristikkäissubventiot. Nämä potentiaaliset kilpailuongelmat ovat yhteisiä kiinteän verkon ja matkaviestintäverkon markkinoille. Näistä syistä, ja kun otetaan huomioon kohdeverkon operaattorin mahdollisuus nostaa hintoja huomattavasti yli kustannustason, voidaan kustannussuuntautuneisuusvaatimusta pitää toimivimpana interventiotapana ongelman ratkaisemiseksi keskipitkällä aikavälillä. Direktiivin 2002/19/EY johdanto-osan 20 kappaleessa todetaan, että kustannusvastaavuuden arviointimenetelmän olisi oltava asianmukainen olosuhteisiin nähden. Tiedostaen kohdeverkkomarkkinoiden erityispiirteet ja asiaan liittyvät kilpailu- ja tulonjako-ongelmat komissio on jo pitkään katsonut, että tehokkaiden kustannusten standardiin ja symmetristen kohdeverkkomaksujen soveltamiseen perustuvan yhteisen lähestymistavan vahvistaminen edistäisi tehokkuutta ja kestävää kilpailua ja auttaisi maksimoimaan kuluttajien edut hinnoittelun ja palvelutarjonnan suhteen.
- (8) Direktiivin 2002/21/EY 8 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansalliset sääntelyviranomaiset pyrkivät kaikin tavoin välttämään sitoutumista yksittäisiin tekniikoihin silloin, kun ne suorittavat tässä direktiivissä ja erityisdirektiiveissä säädettyjä sääntelytehtäviä ja varsinkin niitä tehtäviä, joiden tarkoituksena on varmistaa tehokas kilpailu. Direktiivin 2002/21/EY 8 artiklan 2 kohdan mukaan sääntelyviranomaisten on lisäksi edistettävä kilpailua muun muassa varmistamalla, että käyttäjille koituu mahdollisimman paljon hyötyä valinnanvaran lisääntymisestä, hintojen alentumisesta ja laadun parantumisesta, ja ettei kilpailua vääristetä tai rajoiteta. Näiden tavoitteiden saavuttamiseksi ja jotta sääntöjä sovellettaisiin kaikissa jäsenvaltioissa johdonmukaisesti, säännellyt kohdeverkkomaksut olisi mahdollisimman pian saatava laskettua tasolle, joka vastaa tehokkaasti toimivalle operaattorille koituvia kustannuksia.
- (9) Kilpailuympäristössä operaattorit kilpailevat nykykustannusten pohjalta, eivätkä ne saa tasoitusta kustannuksista, jotka ovat aiheutuneet tehottomuudesta. Historiallisia kustannuksia on siis suhteutettava nykykustannuksiin, jotka vastaavat nykyaikaista tekniikkaa käyttävän tehokkaan operaattorin kustannuksia.
- (10) Jos operaattori saa korvauksen kohdeverkkopalveluistaan toteutuneiden kustannusten perusteella, sillä on huonosti kannustimia parantaa tehokkuuttaan. Alhaalta ylös rakennettu malli (ns. bottom-up -malli) merkitsee operaattorin kustannusten vertaamista sellaisen teoreettisen operaattorin kustannuksiin, jolle on teknis-taloudellisesti mallinnettu tehokkaasti toimiva verkko nykykustannusten pohjalta. Se kuvastaa pikemminkin tarvittavaa kuin todellisuudessa hallussa olevaa laitemäärää ja jättää hallussa olevan laitemäärän hankintakustannukset huomiotta.
- (11) Kun otetaan huomioon, että alhaalta ylös rakennettu malli perustuu pitkälti johdettuihin tietoihin (esimerkiksi verkkokustannukset lasketaan käyttäen laitemyyjiltä saatuja tietoja), sääntelijät halunnevat suhteuttaa alhaalta ylös rakennetun mallin tuloksia ylhäältä alas rakennetun mallin tuloksiin tuottaakseen mahdollisimman luotettavia tuloksia ja välttääkseen suuria kuvittelun ja todellisen operaattorin välisiä eroavuuksia käyttökustannuksissa, pääomakustannuksissa ja kustannusten kohdentamisessa. Jotta voidaan selvittää ja korjata alhaalta ylös rakennetun mallin mahdolliset puutteet, kuten tiedon epäsymmetrisyys, kansallinen sääntelyviranomaisen voi verrata alhaalta ylös rakennetun mallin tuloksia vastaavan, tilintarkastustietoa hyödyntävän ylhäältä alas rakennetun mallin tuloksiin.

⁽¹⁾ EYVL L 108, 24.4.2002, s. 7.

⁽²⁾ EUVL L 266, 11.10.2005, s. 64.

- (12) Kustannuslaskentamallin olisi perustuttava tarkastellulla aikavälillä saatavilla oleville tehokkaille teknologiavaliinnoille siinä määrin kun sellaisia pystytään yksilöimään. Näin ollen nykypäivänä laaditussa alhaalta ylös rakennetussa mallissa voitaisiin periaatteessa olettaa, että kiinteän verkon runkoverkko on seuraavan sukupolven eli NGN-pohjainen (Next Generation Network) verkko. Matkaviestintäverkon alhaalta ylös rakennetun mallin olisi perustuttava oletetun tulevan tilanteen mukaisesti 2G- ja 3G-tekniikan yhdistelmään liityntäverkossa; runkoverkossa se voitaisiin perustaa NGN-pohjaisuuteen.
- (13) Kun otetaan huomioon kohdeverkkomarkkinoiden erityispiirteet, kohdeverkkopalvelujen kustannukset olisi laskettava käyttäen perustana pitkän aikavälin lisäkustannusmallia (LRIC-malli). LRIC-mallissa kaikista kustannuksista tulee muuttuvia, ja koska oletuksena on, että kaikki omaisuususerät korvataan pitkällä aikavälillä, maksujen määräytyminen LRIC-mallin pohjalta mahdollistaa kustannusten tehokkaan kattamisen. LRIC-mallissa otetaan huomioon vain ne kustannukset, jotka johtuvat tietyn lisäyksen toteuttamisesta. Lisäkustannusperiaate, jossa allokoidaan ainoastaan sellaiset tehokkaasta toiminnasta aiheutuvat kustannukset, jotka poistuisivat, jos lisäyksen muodostavaa suoritetta ei enää tarjottaisi (ollon siis vältettävissä olevia kustannuksia), edistää tehokasta tuotantoa ja kulutusta ja minimoi potentiaaliset kilpailuvääristymät. Mitä enemmän kohdeverkkomaksut poikkeavat lisäkustannuksesta, sitä suuremmaksi käyvät kilpailuvääristymät kiinteän ja matkaviestintäverkon markkinoiden välillä ja/tai epäsymmetrisiä markkinaosuuksia ja liikennöintimääriä omaavien operaattoreiden välillä. Näin ollen on perusteltua käyttää puhdasta LRIC-mallia, jossa tässä tapauksessa lisäpalveluna on puheensiirron tukkutason kohdeverkkopalvelu ja joka ottaa huomioon ainoastaan vältettävissä olevat kustannukset. LRIC-malli mahdollistaisi myös kaikkien sellaisten kiinteiden ja muuttuvien kustannusten kattamisen (koska kiinteiden kustannusten katsotaan pitkällä aikavälillä tulevan muuttuviksi), jotka lisääntyvät puheensiirron tukkutason kohdeverkkopalvelun tarjonnan myötä ja helpottaisi siten tehokasta kustannusvastaavuutta.
- (14) Vältettäväksi kustannuksiksi katsotaan se ero, joka syntyy kun verrataan koko palveluvalikoimaansa tarjoavan operaattorin todettuja pitkän aikavälin kokonaiskustannuksia ja kyseisen koko palveluvalikoimaansa tarjoavan operaattorin todettuja pitkän aikavälin kokonaiskustannuksia tilanteessa, jossa se ei tarjoaisi kolmansille osapuolille puheensiirron tukkutason kohdeverkkopalvelua (eli sellaisen operaattorin erilliskustannuksia, joka ei tarjoa kolmansille osapuolille kohdeverkkopalveluja). Kustannusten asianmukaisen kohdentumisen varmistamiseksi on erotettava toisistaan liikenneperusteiset kustannukset, eli kaikki kiinteät ja muuttuvat kustannukset, jotka kasvavat liikenteen kasvun myötä, sekä liikenteestä riippumattomat kustannukset, eli kaikki kustannukset, jotka eivät kasva liikenteen kasvun myötä. Puheensiirron tukkutason kohdeverkkopalvelun vältettävissä olevia kustannuksia määriteltäessä olisi jätettävä huomiotta liikenteestä riippumattomat kustannukset. Näin ollen voi olla tarkoituksenmukaista kohdentaa liikenneperusteiset kustannukset ensisijaisesti muille palveluille (esim. lähdeverkkopalvelut, tekstiviestit, multimediaiviestit, laajakaista, vuokrayhteydet jne.) ja ottaa puheensiirron tukkutason kohdeverkkopalvelu huomioon vasta viimeisessä vaiheessa. Tällä tavoin puheensiirron tukkutason kohdeverkkopalvelulle kohdennettavan kustannuksen pitäisi vastata tarkasti juuri kyseisen palvelun tarjonnasta aiheutuvaa lisäkustannusta. Näin ollen voitaisiin laskea LRIC-mallilla puheensiirron tukkutason kohdeverkkopalvelun kustannus kiinteän ja matkaviestintäverkon markkinoilla niin, että se kattaa ainoastaan ne kustannukset, joilta välttyttäisiin, jos puheensiirron tukkutason kohdeverkkopalvelua kolmansille osapuolille ei tarjottaisi.
- (15) Voidaan katsoa, että kohdeverkkopalvelu hyödyttää sekä soittajaa että vastaanottajaa (jos vastaanottaja ei hyötyisi, hän ei vastaisi puheluun), mikä toisaalta viittaa siihen, että molemmat osapuolet osallistuvat kustannuksen syntyn. Kustannuksen aiheutumisperiaatteiden soveltaminen kustannussuuntautuneiden hintojen määrittelemisessä tarkoittaisi, että kustannuksen aiheuttajan kuuluisi myös maksaa kyseinen kustannus. Kun ymmärretään kohdeverkkopalvelumarkkinan kaksitahoinen luonne, jossa kustannukset ohjautuvat kahdelta suunnalta, ei kaikkia siihen liittyviä kustannuksia tarvitse kattaa säännellyllä tukkutason kohdeverkkomaksulla. Tämän suosituksen soveltamiseksi katsotaan kuitenkin, että puheensiirron tukkutason kohdeverkkopalvelun tarjonnan kaikki vältettävissä olevat kustannukset, eli kaikki kustannukset, jotka kasvavat tukkutason laskevan liikenteen lisääntymisen myötä, voidaan kattaa tukkutason kohdeverkkomaksulla.
- (16) Kohdeverkkomaksuja asetettaessa olisi kaikki poikkeamat yhteisestä tehokkaasta kustannustasosta perusteltava objektiivisilla kustannuseroilla, joihin operaattori ei voi vaikuttaa. Kiinteissä verkoissa ei ole todettu olevan olemassa tällaisia operaattorin vaikutusvaltaan kuulumattomia objektiivisia kustannuseroja. Matkaviestintäverkoissa voidaan *taajuuksien käyttöoikeuksien epätasaista jakautumista* mahdollisesti pitää ulkopuolisena tekijänä, joka johtaa yksikkökustannusten eroihin matkaviestintäoperaattorien välillä. Ulkopuolisista tekijöistä johtuvia kustannuseroja voi syntyä, kun taajuuksien käyttöoikeuksia ei ole jaettu markkinaehtoisilla mekanismeilla vaan vaihteittaisessa toimilupaprosessissa. Jos taajuuksien käyttöoikeudet jaetaan markkinaehtoisella mekanismilla, kuten huutokaupalla, tai jos taajuuksilla on jälkimarkkinat, tulee taajuuseroihin perustuvista kustannuseroista enemmän yrityksen vaikutusvallassa olevia ja ne todennäköisesti pienevät huomattavasti tai poistuvat kokonaan.
- (17) Matkaviestintämarkkinoiden uudet tulokkaat voivat kuitenkin joutua maksamaan korkeampia yksikkökustannuksia siirtymäaikana ennen kuin ne saavuttavat tehokkaan toiminnan vähimmäismittakaavan. Tällaisissa tilanteissa kansalliset sääntelyviranomaiset voivat – todettuaan vähittäismarkkinoilla esiintyvän markkinoilletulon ja laajentumisen esteitä – antaa niiden kompensoida mallinnettuun operaattoriin verrattuna korkeampia lisäkustannuksiaan siirtymäkaudella, joka voi olla enintään neljän vuoden pituinen markkinoilletulosta laskettuna. ERG:n yhteisen kannan perusteella on kohtuullista arvioida,

että epäsymmetrioiden poistamiseen on syytä varata neljä vuotta. Tämä perustuu arvioon, jonka mukaan matkaviestintämarkkinoilla 15–20 prosentin markkinaosuuden eli tehokkaan toiminnan pienimmän mittakaavan saavuttaminen kestää tavallisesti kolmesta neljään vuotta markkinoilletulosta laskettuna. Tämä poikkeaa uusien tulokkaiden tilanteesta kiinteän verkon markkinoilla, joilla tulokkaat voivat päästä alhaisiin yksikkökustannuksiin keskitämällä verkkonsa tiiviisti asutetuille maantieteellisille alueille ja/tai vuokraamalla tarvittavat verkkohyödykkeet vaikiintuneilta toimijoilta.

- (18) Kohdeverkkopalvelun kustannuksia määriteltäessä tulisi käyttää sellaista poistomenetelmää, joka kuvastaa omaisuuden taloudellista arvoa. Jos kattavan taloudellisen poistomallin luominen ei kuitenkaan ole mahdollista, voidaan käyttää myös muita tapoja, kuten tasapoistoa, annuiteettimenetelmää tai elinkaariannuiteettimenetelmää (tilted annuity method). Valinta eri menetelmien välillä perustuu siihen, miten tarkasti ne todennäköisesti kuvaavat taloudellista arvonalennusta. Jos siis kattavan taloudellisen poistomenetelmän luominen ei ole mahdollista, kunkin alhaalta ylös rakennetussa mallissa keskeisen hyödykkeen poistomenetelmä olisi määriteltävä erikseen ja valittava se menetelmä, joka kuvastaa parhaiten hyödykkeen taloudellisen arvon alenemista.
- (19) Toiminnan tehokasta mittakaavaa määriteltäessä tarkastellaan kiinteän ja matkaviestintäverkon markkinoiden osalta eri tekijöitä. Pienin tehokas mittakaava saatetaan saavuttaa eri tasoilla kiinteän verkon toiminnassa ja matkaviestinnässä, koska se riippuu näiden toimialojen erilaisesta sääntelyllisestä ja kaupallisesta toimintaympäristöstä.
- (20) Säännellessään tukkutason kohdeverkkomaksuja kansalliset sääntelyviranomaiset eivät saisi estää tai haitata operaattorien pyrkimyksiä vaihtoehtoihin ratkaisuihin laskevan liikenteen järjestelyissä tulevaisuudessa edellyttäen, että järjestelyt ovat kilpailumarkkinoille soveltuvia.
- (21) Siirtymäkautta joulukuun 31 päivään 2012 saakka voitaneen pitää riittävänä, jotta kansalliset sääntelyviranomaiset voivat ottaa kustannuslaskentamallin käyttöön ja operaattorit ehtivät tehdä liiketoimintasuunnitelmiinsa tarvittavat muutokset, ja toisaalta saada vastattua mahdollisimman nopeasti tarpeeseen tuoda kuluttajille mahdollisimman suuret hyödyt tehokkaan toiminnan perusteella määritellyistä kustannussuuntautuneista kohdeverkkomaksuista.
- (22) Ne kansalliset sääntelyviranomaiset, joiden resurssit ovat vähäiset, voivat poikkeuksellisesti tarvita lisäsiirtymäkauden suositellun kustannusmallin valmistelua varten. Jos kansallinen sääntelyviranomainen tällaisessa tapauksessa pystyy osoittamaan, että jokin muu menetelmä kuin nykykustannuksiin perustuva alhaalta ylös rakennettu LRIC-malli (esimerkiksi benchmarking-vertailu) johtaa tämän

suosituksen mukaisiin tuloksiin ja vaikuttaa hintatasoon kilpailtuja markkinoita vastaavalla tavalla, se voi mahdollisesti asettaa vaihtoehtoisen mallin pohjalta väliaikaisia hintakattoja 1 päivään heinäkuuta 2014 saakka. Jos tällaiselle vähäiset resurssit omaavalle kansalliselle sääntelyviranomaiselle olisi objektiivisesti katsoen kohtuuttoman vaikeaa soveltaa suositeltua kustannusmallia tämän päivämäärän jälkeen, se voi jatkaa vaihtoehtoisen mallin soveltamista tämän suosituksen uudelleentarkastelun ajankohdaksi saakka, elleivät kansallisten sääntelyviranomaisten ja komission yhteistyötä varten perustettu elin tai siihen liittyvät työryhmät tarjoa riittävää käytännön tukea ja ohjeistusta resurssien vähyydestä ja varsinkin suositellun mallin käyttöönotosta aiheutuvista kustannuksista johtuvien ongelmien ratkaisemiseksi. Mitkään tällaiseen vaihtoehtoiseen malliin perustuvat hintakatot eivät saisi olla korkeampia kuin suositeltua kustannuslaskentamenetelmää käyttävien kansallisten viranomaisten asettamien enimmäiskohdeverkkomaksujen keskiarvo.

- (23) Tästä suosituksesta on järjestetty julkinen kuuleminen,

SUOSITTAA:

1. Asettaessaan direktiivin 2002/19/EY 13 artiklan mukaisesti hintavalvontaan ja kustannuslaskentaan liittyviä velvoitteita operaattoreille, jotka se on direktiivin 2002/21/EY 16 artiklan mukaisen markkina-analyysin tehtyään nimennyt huomattavan markkinavoiman yrityksiksi tukkutason markkinoilla, jotka koostuvat puhelujen välittämisestä kohdeverkkona toimivassa yleisessä kiinteässä puhelinverkossa (jäljempänä 'kiinteän verkon kohdeverkkomarkkinat' ja 'matkaviestintäverkon kohdeverkkomarkkinat'), kansallisen sääntelyviranomaisen olisi edellytettävä kohdeverkkomaksuja, jotka perustuvat tehokkaasti toimivalle operaattorille aiheutuviin kustannuksiin. Tämä merkitsee, että ne olisivat myös symmetrisiä. Kansallisten sääntelyviranomaisten olisi toimittava asiassa seuraavassa esitetyllä tavalla.
2. On suositeltavaa, että tehokkaat kustannukset määritellään käyttäen perustana nykykustannuksia ja alhaalta ylös rakennettua mallinnusta pitkän aikavälin lisäkustannusmallin (LRIC-malli) pohjalta.
3. Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat verrata alhaalta ylös rakennetun mallin tuloksia ylhäältä alas rakennetun, tilintarkastustietoa käyttävän mallin tulosten kanssa tarkentaakseen ja parantaakseen tuloksia, ja tehdä tarvittavat tarkistukset.
4. Kustannusmallissa olisi käytettävä vertailuperustana mallin tarkastelujaksona saatavilla olevaa tehokasta teknologiaa. Sekä kiinteiden että matkaviestintäverkkojen tarkastelussa voitaisiin näin ollen käyttää verkon ydinosien osalta pohjana seuraavan sukupolven ns. NGN-verkkoja. Matkaviestintäverkon liityntätasolla olisi tarkasteltava 2G- ja 3G-palvelujen yhdistelmää.

5. Tässä käytettävät kustannusluokat olisi määriteltävä seuraavasti:

- a) ”lisäkustannukset” ovat kustannuksia, joita ei aiheutuisi, jos tarkasteltavaa palvelua ei enää tarjottaisi (ns. vältettävissä olevat kustannukset);
- b) ”liikenneperusteisia kustannuksia” ovat kaikki kiinteät ja muuttuvat kustannukset, jotka kasvavat liikenteen kasvun myötä.

6. LRIC-mallissa tarkasteltavaksi toiminnoksi olisi tässä yhteydessä määriteltävä kolmansille osapuolille tukkutasolla tarjottava puheensiirron kohdeverkkopalvelu. Tämä merkitsee, että kyseisen palvelun lisäkustannuksia arvioidessaan kansallisten sääntelyviranomaisten olisi määriteltävä erotus, joka jää kun verrataan kaikkia palvelujaan tarjoavan operaattorin pitkän aikavälin kokonaiskustannuksia ja saman operaattorin pitkän aikavälin kokonaiskustannuksia, jos se ei tarjoaisi kolmansille osapuolille tukkutasolla puheensiirron kohdeverkkopalvelua. Liikenneperusteiset kustannukset on erotettava liikenteestä riippumattomista kustannuksista, ja jälkimmäiset on jätettävä huomiotta laskettaessa tukkutasoon kohdeverkkomaksutasoja. Suositeltava tapa määritellä asianmukaiset lisäkustannukset on kohdentaa ensin muiden palvelujen kuin puheensiirron tukkutasoon kohdeverkkopalvelujen liikenneperusteiset kustannukset ja vasta tämän jälkeen jäljelle jääneet liikenneperusteiset kustannukset, jotka siis kohdentuvat puheensiirron tukkutasoon kohdeverkkopalveluille. Tämä merkitsee, että ainoastaan ne kustannukset, joilta vältyttäisiin, jos puheensiirron tukkutasoon kohdeverkkopalvelua ei enää tarjottaisi kolmansille osapuolille, olisi kohdennettava säännellyille puheensiirron kohdeverkkopalveluille. Puheensiirron tukkutasoon kohdeverkkopalvelun lisäkustannuksia kiinteissä verkoissa ja toisaalta matkaviestintäverkoissa käsitellään tarkemmin liitteessä.

7. Omaisuuseristä tehtävissä poistoissa suositellaan käytettäväksi taloudellista arvonalennusmallia aina kun se on mahdollista.

8. Määritellessään mallinnetun operaattorin tehokkainta asianmukaista kokoa kansallisten sääntelyviranomaisten olisi sekä kiinteiden verkkojen että matkaviestintäverkkojen osalta otettava huomioon liitteessä esitetyt asiaa koskevat periaatteet.

9. Mikäli tehokas kustannustaso määritellään edellä tarkoitetuista periaatteista poikkeavalla tavalla, poikkeamat olisi perusteltava objektiivisilla kustannuseroilla, joihin kyseiset operaattorit eivät voi vaikuttaa. Matkaviestintään kohdeverkkomarkkinoilla tällaisia objektiivisia kustannuseroja saattaa

syntyä taajuuksien käyttöoikeuksien epätasaisen jakaantumisen vuoksi. Siltä osin kuin kustannusmallissa otetaan huomioon lisätaajuuksien hankinta, jota mahdollisesti tarvitaan tukkutasoon kohdeverkkopalvelujen tarjontaan, kansallisten sääntelyviranomaisten olisi tarkasteltava objektiivisia kustannuseroja säännöllisesti uudelleen ottaen huomioon muun muassa se, onko ennakoitavissa, että lisätaajuuksia tulee saataville markkinapohjaisen jakoprosessin myötä, mikä saattaisi poistaa nykyisestä käyttöoikeuksien jakautumisesta aiheutuvat kustannuserot, sekä se, pieneneekö kyseinen suhteellinen kustannushaitta ajan myötä myöhemmin markkinoille tulneiden yritysten toimintavolyymien kasvassa.

10. Jos voidaan osoittaa, että pienimmän tehokkaan mittakaavan alapuolella toimivalle matkaviestintämarkkinoiden uudelle tulokkaalle aiheutuu korkeampia yksikkökohtaisia lisäkustannuksia kuin mallinnetulle operaattorille, kansalliset sääntelyviranomaiset voivat – todettuaan vähittäismarkkinoilla esiintyvän markkinoilletulon ja laajentumisen esteitä – sallia, että nämä korkeammat kustannukset kompensoidaan siirtymäkauden ajan säännellyillä kohdeverkkomaksuilla. Siirtymäkauden pituus ei saisi ylittää neljää vuotta markkinoilletulosta.

11. Tämä suositus ei vaikuta kansallisten sääntelyviranomaisten aiempiin sääntelypäätöksiin suosituksessa käsitellyissä asioissa. Tästä huolimatta kansallisten sääntelyviranomaisten olisi varmistettava, että 31 päivään joulukuuta 2012 mennessä sovelletaan kustannustehokkaita ja symmetrisiä kohdeverkkomaksuja, ellei niihin liity 9 ja 10 kohdan mukaisesti todettuja objektiivisia kustannuseroja.

12. Poikkeuksellisissa olosuhteissa jos kansallinen sääntelyviranomainen ei erityisesti rajallisten resurssiensa takia kykene ottamaan suositeltua kustannuslaskentamallia käyttöön ajoissa ja pystyy osoittamaan, että muu menetelmä kuin nykykustannuksiin perustuva alhaalta ylös rakennettu/LRIC-malli johtaa tämän suosituksen kanssa johdonmukaisiin tuloksiin ja tuottaa tehokkaasti tulosta kilpailumarkkinoita vastaavalla tavalla, se voi mahdollisesti asettaa vaihtoehtoisen mallin pohjalta väliaikaisia hintakattoja 1 päivään helmikuuta 2014 saakka. Jos tällaiselle vähäiset resurssit omaavalle kansalliselle sääntelyviranomaiselle olisi objektiivisesti katsoen kohtuuttoman vaikeaa soveltaa suositeltua kustannusmallia tämän päivämäärän jälkeen, se voi jatkaa vaihtoehtoisen mallin soveltamista tämän suosituksen uudelleentarkastelun ajankohtaan saakka, elleivät kansallisten sääntelyviranomaisten ja komission yhteistyötä varten perustettu elin tai siihen liittyvät työryhmät tarjoa riittävää käytännön tukea ja ohjeistusta resurssien vähyydestä ja varsinkin suositellun mallin käyttöönotosta aiheutuvista kustannuksista johtuvien ongelmien ratkaisemiseksi. Mitkään tällaiseen vaihtoehtoiseen malliin perustuvat hintakatot eivät saisi olla korkeampia kuin suositeltua kustannuslaskentamenetelmää käyttävien kansallisten viranomaisten asettamien enimmäiskohdeverkkomaksujen keskiarvo.

13. Tätä suositusta tarkastellaan uudestaan viimeistään neljän vuoden kuluttua sen soveltamispäivästä.

14. Tämä suositus on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 7 päivänä toukokuuta 2009.

Komission puolesta

Viviane REDING

Komission jäsen

LIITE

Tukkutason kohdeverkkomaksujen laskentaperiaatteet kiinteissä verkoissa

Puhelujen tukkutason kohdeverkkopalvelun asianmukaiset lisäkustannukset (eli vältettävissä olevat kustannukset) muodostuvat erosta, joka syntyy kun verrataan koko palveluvalikoimaansa tarjoavan operaattorin pitkän aikavälin kokonaiskustannuksia ja kyseisen operaattorin pitkän aikavälin kokonaiskustannuksia, mikäli se ei tarjoaisi kolmansille osapuolille puheensiirron tukkutason kohdeverkkopalvelua.

Liikenneperusteisten kustannusten ja liikenteestä riippumattomien kustannusten oikeaksi kohdentamiseksi ne on erotettava toisistaan. Liikenteestä riippumattomat kustannukset olisi jätettävä huomiotta laskettaessa tukkutason kohdeverkkomaksuja. Liikenneperusteisista kustannuksista ainoastaan ne, jotka vältettäisiin, jos puheensiirron tukkutason kohdeverkkopalvelua ei tarjottaisi, olisi kohdennettava kyseiselle kohdeverkkopalvelulle. Nämä vältettävissä olevat kustannukset voidaan laskea kohdentamalla ensin liikenneperusteiset kustannukset muille palveluille kuin tukkukohdeverkkopalvelulle (esim. lähdeverkkopalvelut, datapalvelut, IPTV jne.) ja kohdentamalla tämän jälkeen jäljelle jäävät liikenneperusteiset kustannukset puhelujen tukkutason kohdeverkkopalvelulle.

Liikenneperusteisten kustannusten ja liikenteestä riippumattomien kustannusten oletusarvoinen raja sijoittuu tyypillisesti verkon siihen kohtaan, joka muodostaa liikenteen ensimmäisen keskittämispisteen. Yleisessä PSTN-puhelinverkossa täksi kohdaksi katsotaan yleensä (etä-)keskittimen linjakortin runkoverkon puoleinen liityntä. Laajakaistaisessa NGN-verkossa vastaavan pisteen muodostaa DSLAM/MSAN-elementin ⁽¹⁾ linjakortti. Jos DSLAM/MSAN sijaitsee katujakokaapissa, on ratkaistava, onko jakokaapin ja keskuksen/ristikytöntäkaapin (MDF) välinen yhteysväli yhteiskäyttöinen siirtokanava ja näin ollen luokiteltava liikenneperusteiseen kustannusluokkaan, missä tapauksessa liikenneperusteisten ja liikenteestä riippumattomien kustannusten rajakohta on sijoitettava katujakokaappiin. Jos puhelujen kohdeverkkopalvelulle on varattu omaa erityistä kapasiteettia käytetystä teknologiasta riippumatta, rajakohta pysyy (etä-)keskittimen tasolla.

Edellä hahmotellun lähestymistavan mukaisesti esimerkkejä kohdeverkkopalvelun lisäkustannuksista ovat tukkutason lisääntyvän laskevan liikenteen välittämiseksi tarvittava lisäverkkokapasiteetti (eli verkkoinfrastruktuurin lisäys siinä määrin kuin se johtuu tarpeesta lisätä kapasiteettia lisääntyneen tukkutason laskevan liikenteen välittämiseksi) sekä kolmansille osapuolille tukkutasolla tarjottavan kohdeverkkopalvelun tarjoamisesta suoraan aiheutuvat tukkutason kaupalliset kustannukset.

Määritellessään kustannusmallissa tehokkaan operaattorin kokoa kansallisten sääntelyviranomaisten olisi otettava huomioon, että kiinteän verkon puolella operaattoreilla on mahdollisuus rakentaa verkkonsa tietyllä maantieteellisellä alueella ja keskittäviä tiiviisti asutuille alueille ja/tai vuokrata tarvittavia verkkohyödykkeitä vakiintuneilta toimijoilta. Määritellessään yleistä tehokasta mittakaavaa mallinnetulle operaattorille kansallisten sääntelyviranomaisten olisi siis otettava huomioon tarve edistää toimijoiden tehokasta markkinoilletuloa, mutta myös se, että tietyissä tapauksissa pienet operaattorit pääsevät alhaisempiin yksikkökustannuksiin pienemmillä maantieteellisillä alueilla. Lisäksi voidaan olettaa, että pienemmät operaattorit, jotka eivät pysty suurimpien operaattorien mittakaavaetuihin laajoilla maantieteellisillä alueilla, hankkivat tukkutason palveluja pikemminkin kuin tuottavat kohdeverkkopalvelut itse.

Tukkutason kohdeverkkomaksujen laskentaperiaatteet matkaviestintäverkoissa

Puhelujen tukkutason kohdeverkkopalvelun asianmukaiset lisäkustannukset (eli vältettävissä olevat kustannukset) muodostuvat erosta, joka syntyy kun verrataan koko palveluvalikoimaansa tarjoavan operaattorin pitkän aikavälin kokonaiskustannuksia ja kyseisen operaattorin pitkän aikavälin kokonaiskustannuksia, mikäli se ei tarjoaisi kolmansille osapuolille puheensiirron tukkutason kohdeverkkopalvelua.

Liikenneperusteisten kustannusten ja liikenteestä riippumattomien kustannusten oikeaksi kohdentamiseksi ne on erotettava toisistaan. Liikenteestä riippumattomat kustannukset olisi jätettävä huomiotta laskettaessa tukkutason kohdeverkkomaksuja. Liikenneperusteisista kustannuksista ainoastaan ne, jotka vältettäisiin, jos puheensiirron tukkutason kohdeverkkopalvelua ei tarjottaisi, olisi kohdennettava kyseiselle kohdeverkkopalvelulle. Nämä vältettävissä olevat kustannukset voidaan laskea kohdentamalla ensin liikenneperusteiset kustannukset muille palveluille kuin tukkukohdeverkkopalvelulle (esim. lähdeverkkopalvelut, tekstiviestit, multimediasivestit jne.) ja kohdentamalla tämän jälkeen jäljelle jäävät liikenneperusteiset kustannukset puhelujen tukkutason kohdeverkkopalvelulle.

Puhelimen ja SIM-kortin kustannukset eivät ole liikenneperusteisia, ja ne tulisi jättää puheensiirron tukkutason kohdeverkkopalvelun kustannusmallin ulkopuolelle.

Verkon kattavuus voidaan parhaiten kuvata sen valmiutena tai mahdollisuutena toteuttaa yksittäinen puhelu mistä tahansa verkon pisteestä tiettyä ajankohtana. Kapasiteetti taas liittyy verkon lisäkustannuksiin, joita liikennemäärien kasvattaminen edellyttää. Se, että tilaajille on tarjottava verkossa tällainen kattavuusalue, aiheuttaa liikennemääriin perustumattomia kustannuksia, joita ei pitäisi kohdentaa puhelujen tukkutason kohdeverkkopalvelulle. Kypsillä matkaviestintämarkkinoilla investoinnit perustuvat suuremmalta osin kapasiteetin kasvattamiseen ja uusien palvelujen kehittämiseen. Tämän tulisi näkyä kustannusmallissa. Puheensiirron tukkutason kohdeverkkopalvelun kustannuksista olisi siis jätettävä pois verkon peittokustannukset, mutta niihin olisi sisällytettävä kapasiteetinlisäyskustannukset siinä määrin kuin ne aiheutuvat puhelujen tukkutason kohdeverkkopalveluista.

⁽¹⁾ Digital Subscriber Line Access Multiplexer/Multi-Service Access Node.

Taajuuksien käytön (taajuuksien hallussapidon ja käyttöluvan) kustannukset, jotka liittyvät vähittäispalvelujen tarjoamiseen verkon tilaajille, ovat alun perin sidoksissa tilaajien määrään, eivätkä näin ollen ole liikenneperusteisia, joten niitä ei pitäisi kohdentaa puhelujen tukkutason kohdeverkkopalvelulle. Kustannukset lisätaajuuksista, joita hankitaan kapasiteetin lisäämiseksi (suuremmassa määrin kuin on välttämätöntä pelkkien vähittäispalvelujen tarjoamiseksi tilaajille) sitä varten, että voitaisiin välittää puheensiirron tukkutason kohdeverkkopalvelujen tarjonnasta aiheutuva lisäliikenne, olisi mahdollisuuksien mukaan otettava huomioon tulevana vaihtoehtokustannuksina.

Edellä hahmotellun lähestymistavan mukaisesti yksi esimerkki kohdeverkkopalvelun lisäkustannuksista on tukkutason lisääntyvän laskevan liikenteen välittämiseksi tarvittava lisäverkkokapasiteetti (eli verkkoinfrastruktuurin lisäys siinä määrin kuin se johtuu tarpeesta lisätä kapasiteettia lisääntyneen tukkutason liikenteen välittämiseksi). Tällaisia verkkoon liittyviä kustannuksia voisivat olla uudet matkapuhelinkeskukset (MSC) tai runkoverkkoinfrastruktuuri, jota kohdeverkkopalvelujen tarjoaminen kolmansille osapuolille edellyttää suoraan. Lisäksi jos tiettyjä verkkoelementtejä, esimerkiksi tukiasemia ja tukiasemapaikkoja, yhteiskäytetään lähde- ja kohdeverkkopalvelujen tarjoamista varten, nämä verkkoelementit sisällytetään kohdeverkkopalvelun kustannusmalliin vain siltä osin kuin niitä tarvitaan kapasiteetin lisäämiseksi kolmansilta osapuolilta tulevan laskevan liikenteen välittämistä varten. Lisäksi huomioon otettaisiin myös kolmansille osapuolille tukkutasolla tarjottavan kohdeverkkopalvelun tarjoamisesta suoraan aiheutuvat lisätaajuuskustannukset ja tukkutason kaupalliset kustannukset. Tämän mukaisesti kuuluvuusaluekustannuksia, liiketoiminnan välttämättömiä yleiskustannuksia ja vähittäistason kaupallisia kuluja ei oteta huomioon.

Pienimmän tehokkaan mittakaavan määrittelemisessä kustannusmallia varten – ja ottaen huomioon markkinaosuuksien kehittyminen useissa EU-jäsenvaltioissa – mittakaava suositellaan asetettavaksi 20 prosentin markkinaosuuden tasolle. Oletettavaa on, että matkaviestintäoperaattorit pyrkivät markkinoille tultuaan maksimaaliseen tehokkuuteen ja liikevaihtoon ja ovat näin ollen kykeneviä saavuttamaan vähintään 20 prosentin markkinaosuuden. Jos kansallinen sääntelyviranomainen voi osoittaa, että kyseisen jäsenvaltion alueella vallitsevat markkinaolosuhteet viittaisivat muun suuruiseen pienimpään tehokkaaseen mittakaavaan, se voisi poiketa suosituksesta.

OIKAISUJA

Oikaistaan neuvoston asetus (EY) N:o 43/2009, annettu 16 päivänä tammikuuta 2009, yhteisön vesialueilla ja yhteisön aluksiin sellaisilla muilla vesialueilla, joilla sovelletaan saalisrajoituksia, sovellettavien eräiden kalakantojen ja kalakantaryhmien kalastusmahdollisuuksien ja niihin liittyvien edellytysten vahvistamisesta vuodeksi 2009

(Euroopan unionin virallinen lehti L 22, 26. tammikuuta 2009)

1. Sivulla 32–35, liitteessä I

a) poistetaan teksti: "Germa alalunga ALB Valkotonnikala"

b) korvataan: "Lampanyctus achirus",

seuraavasti: "Nannobranchium achirus";

c) korvataan: "Pseudochaenichthus georgianus",

seuraavasti: "Pseudochaenichthys georgianus";

d) korvataan: "Radjiformes",

seuraavasti: "Rajiformes";

2. Sivulla 32–35, liitteessä I, ja sivulla 118, toisessa taulukossa

korvataan: "Tetrapturus alba",

seuraavasti: "Tetrapturus albidus";

3. Sivulla 32–35, liitteessä I, ja sivulla 96, ensimmäisessä ja toisessa taulukossa

korvataan: "Trisopterus esmarki",

seuraavasti: "Trisopterus esmarkii";

4. Sivulla 32–35, liitteessä I

korvataan: "Luikeromolva SLI Molva macrophthalmus"

seuraavasti: "Luikeromolva SLI Molva macrophthalma"

5. Sivulla 41, liitteessä IA, toisessa taulukossa: Laji: Silli, Alue: Sivusaaliit alueella IIIa

korvataan: "(HER/03A-BC)",

seuraavasti: "(HER/03A-BC)";

6. Sivulla 41, liitteessä IA, kolmannessa taulukossa: Laji: Silli, Alue: Sivusaaliit alueilla IV, VIId ja EY:n vesillä alueella IIa

korvataan: "(HER/2A47DX.)",

seuraavasti: "(HER/2A47DX)";

7. Sivulla 42, liitteessä IA, ensimmäisessä taulukossa: Laji: Silli, Alue: VIId; IVc

korvataan: "(HER/4CXB7D.)",

seuraavasti: "(HER/4CXB7D)";

8. Sivulla 43, liitteessä IA, kolmannessa taulukossa: Laji: Silli, Alue: VIIa

korvataan: "(HER/07A/MM.)",

seuraavasti: "(HER/07A/MM)";

9. Sivulla 65, liitteessä IA, ensimmäisessä taulukossa: Laji: Mustakitaturkska, Alue: VIIIc, IX ja X, EY:n vedet CECAF-alueella 34.1.1

korvataan:

"Laji:	Mustakitaturkska <i>Micromesistius poutassou</i>	Alue:	VIIIc, IX ja X; EY:n vedet CECAF-alueella 34.1.1 (WHB/8C3411)
Espanja	12 124	Analyyttinen TAC Sovelletaan asetuksen (EY) No 847/96 3 artiklaa. Sovelletaan asetuksen (EY) No 847/96 4 artiklaa. Sovelletaan asetuksen (EY) No 847/96 5 artiklan 2 kohtaa.	
Portugali	3 031		
EY	15 155 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
TAC	590 000		

⁽¹⁾ Josta enintään 68 % voidaan pyytää Norjan talousalueella tai Jan Mayenia ympäröivällä kalastusalueella (WHB/*NZJM2).

⁽²⁾ Josta enintään 27 % voidaan pyytää Färsaarten vesillä (WHB/*05B-F)."

seuraavasti:

"Laji:	Mustakitaturkska <i>Micromesistius poutassou</i>	Alue:	VIIIc, IX ja X; EY:n vedet CECAF-alueella 34.1.1 (WHB/8C3411)
Espanja	12 124	Analyyttinen TAC Sovelletaan asetuksen (EY) No 847/96 3 artiklaa. Sovelletaan asetuksen (EY) No 847/96 4 artiklaa. Sovelletaan asetuksen (EY) No 847/96 5 artiklan 2 kohtaa.	
Portugali	3 031		
EY	15 155 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
TAC	590 000		

⁽¹⁾ Josta enintään 68 % voidaan pyytää Norjan talousalueella tai Jan Mayenia ympäröivällä kalastusalueella (WHB/*NZJM2).

⁽²⁾ Josta enintään 27 % voidaan pyytää Färsaarten vesillä (WHB/*5B-F).";

10. Sivulla 67, liitteessä IA, toisessa taulukossa: Laji: Molva, Alue: EY:n vedet alueella IV

korvataan:

"Laji:	Molva <i>Molva molva</i>	Alue:	EY:n vedet alueella IV (LIN/04.)
Belgia	18	Analyyttinen TAC Sovelletaan asetuksen (EY) No 847/96 3 artiklaa. Sovelletaan asetuksen EY No 847/96 4 artiklaa. Sovelletaan asetuksen (EY) N:o 847/96 5 artiklan 2 kohtaa.	
Tanska	286		
Saksa	177		
Ranska	159		
Alankomaat	6		
Ruotsi	12		
Yhdistynyt kuningaskunta	2 196		
EY	2 856"		

seuraavasti:

"Laji:	Molva <i>Molva molva</i>	Alue:	EY:n vedet alueella IV (LIN/04.)
Belgia	18	Analyyttinen TAC Sovelletaan asetuksen (EY) No 847/96 3 artiklaa. Sovelletaan asetuksen EY No 847/96 4 artiklaa. Sovelletaan asetuksen (EY) N:o 847/96 5 artiklan 2 kohtaa.	
Tanska	286		
Saksa	177		
Ranska	159		
Alankomaat	6		
Ruotsi	12		
Yhdistynyt kuningaskunta	2 196		
EY	2 854"		

11. Sivulla 67, liitteessä IA, kolmannessa taulukossa: Laji: Molva, Alue: EY:n vedet alueella V

korvataan:

"Laji:	Molva Molva molva	Alue:	EY:n ja kansainväliset vedet alueella V (LIN/05.)
Belgia	9	Analyyttinen TAC Sovelletaan asetuksen (EY) N:o 847/96 3 artiklaa. Sovelletaan asetuksen (EY) N:o 847/96 4 artiklaa. Sovelletaan asetuksen (EY) N:o 847/96 5 artiklan 2 kohtaa.	
Tanska	6		
Saksa	6		
Ranska	6		
Yhdistynyt kuningaskunta	6		
EY	34"		

seuraavasti:

"Laji:	Molva Molva molva	Alue:	EY:n ja kansainväliset vedet alueella V (LIN/05.)
Belgia	9	Analyyttinen TAC Sovelletaan asetuksen (EY) N:o 847/96 3 artiklaa. Sovelletaan asetuksen (EY) N:o 847/96 4 artiklaa. Sovelletaan asetuksen (EY) N:o 847/96 5 artiklan 2 kohtaa."	
Tanska	6		
Saksa	6		
Ranska	6		
Yhdistynyt kuningaskunta	6		
EY	33		

12. Sivulla 68, liitteessä IA, ensimmäisessä taulukossa: Laji: Molva, Alue: EY:n ja kansainväliset vedet alueilla VI, VII, VIII, IX, X, XII ja XIV

korvataan:

"Laji:	Molva Molva molva	Alue:	EY:n ja kansainväliset vedet alueilla VI, VII, VIII, IX, X, XII ja XIV (LIN/6X14.)
Belgia	40	Analyyttinen TAC Sovelletaan asetuksen (EY) N:o 847/96 3 artiklaa. Sovelletaan asetuksen (EY) N:o 847/96 4 artiklaa. Sovelletaan asetuksen (EY) N:o 847/96 5 artiklan 2 kohtaa.	
Tanska	7		
Saksa	147		
Espanja	2 969		
Ranska	3 166		
Irlanti	793		
Portugali	7		
Yhdistynyt kuningaskunta	3 645		
EY	10 776		
Norja	5 638 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Färsaaret	250 ⁽³⁾ ⁽⁴⁾		
TAC	16 664		

(...)"

seuraavasti:

"Laji:	Molva <i>Molva molva</i>	Alue:	EY:n ja kansainväliset vedet alueilla VI, VII, VIII, IX, X, XII ja XIV (LIN/6X14.)
Belgia	40		
Tanska	7		
Saksa	147		
Espanja	2 969		
Ranska	3 166		
Irlanti	793		
Portugali	7		
Yhdistynyt kuningaskunta	3 645		
EY	10 774		
Norja	5 638 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Färsaaret	250 ⁽³⁾ ⁽⁴⁾		
TAC	16 662		

Analyttinen TAC

Sovelletaan asetuksen (EY) N:o 847/96 3 artiklaa.

Sovelletaan asetuksen (EY) N:o 847/96 4 artiklaa.

Sovelletaan asetuksen (EY) N:o 847/96 5 artiklan 2 kohtaa.

(…)"

13. Sivulla 81, liitteessä IA, ensimmäisessä taulukossa: Laji: Rauskut, Alue: EY:n vedet alueilla VIa-b ja VIIa-c, e-k

korvataan:

"Laji:	Rauskut <i>Rajidae</i>	Alue:	EY:n vedet alueilla VI a-b ja VII a-c, e-k (SRX/67AKXD)
Belgia	1 422 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Viro	8 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Ranska	6 383 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Saksa	19 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Irlanti	2 055 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Liettua	33		
Alankomaat	6 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Portugali	35 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Espanja	1 718 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Yhdistynyt kuningaskunta	4 070 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
EY	15 748 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
TAC	15 748 ⁽²⁾		

Varo-TAC

Sovelletaan asetuksen (EY) N:o 847/96 3 artiklaa.

Asetuksen (EY) N:o 847/96 4 artiklaa ei sovelleta.

Sovelletaan asetuksen (EY) N:o 847/96 5 artiklan 2 kohtaa.

⁽¹⁾ Marmoriraukku (*Leucoraja naevus*) (RJN/67AKXD), okaraukku (*Raja clavata*) (RJC/67AKXD), pilkkuraukku (*Raja brachyura*) (RJH/67AKXD), pisteraukku (*Raja montagui*) (RJM/67 AKXD), palettiraukku (*Raja microcellata*) (RJE/67 AKXD), hietaraukku (*Leucoraja circularis*) (RJI/67 AKXD) ja käkiraukku (*Leucoraja fullonica*) (RJF/67 AKXD) saaliit ilmoitetaan erikseen.

(…)"

seuraavasti:

"Laji:	Rauskut <i>Rajidae</i>	Alue:	EY:n vedet alueilla VI a-b ja VII a-c, e-k (SRX/67AKXD)
Belgia	1 422 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	Varo-TAC Sovelletaan asetuksen (EY) N:o 847/96 3 artiklaa. Asetuksen (EY) N:o 847/96 4 artiklaa ei sovelleta. Sovelletaan asetuksen (EY) N:o 847/96 5 artiklan 2 kohtaa.	
Viro	8 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Ranska	6 383 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Saksa	19 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Irlanti	2 055 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Liettua	33		
Alankomaat	6 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Portugali	35 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Espanja	1 718 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Yhdistynyt kuningaskunta	4 070 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
EY	15 749 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
TAC	15 749 ⁽²⁾		

⁽¹⁾ Marmoriraukun (*Leucoraja naevus*) (RJN/67AKXD), okaraukun (*Raja clavata*) (RJC/67AKXD), pilkkuraukun (*Raja brachyura*) (RJH/67AKXD), pisteraukun (*Raja montagui*) (RJM/67AKXD), palettiraukun (*Raja microocellata*) (RJE/67AKXD), hietaraukun (*Leucoraja circularis*) (RJI/67AKXD) ja käkiraukun (*Leucoraja fullonica*) (RJF/67AKXD) saaliit ilmoitetaan erikseen.

(…)"

14. Sivulla 81, liitteessä IA, toisessa taulukossa: Laji: Rauskut, Alue: EY:n vedet alueella VII d

korvataan:

"Laji:	Rauskut <i>Rajidae</i>	Alue:	EY:n vedet alueella VII d (SRX/07D)
Belgia	94 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	Varo-TAC Sovelletaan asetuksen (EY) N:o 847/96 3 artiklaa. Asetuksen (EY) N:o 847/96 4 artiklaa ei sovelleta. Sovelletaan asetuksen (EY) N:o 847/96 5 artiklan 2 kohtaa.	
Ranska	789 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Alankomaat	5 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Yhdistynyt kuningaskunta	157 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
EY	1 044 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
TAC	1 044 ⁽²⁾		

(…)"

seuraavasti:

"Laji:	Rauskut <i>Rajidae</i>	Alue:	EY:n vedet alueella VII d (SRX/07D)
Belgia	94 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	Varo-TAC Sovelletaan asetuksen (EY) N:o 847/96 3 artiklaa. Asetuksen (EY) N:o 847/96 4 artiklaa ei sovelleta. Sovelletaan asetuksen (EY) N:o 847/96 5 artiklan 2 kohtaa.	
Ranska	789 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Alankomaat	5 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Yhdistynyt kuningaskunta	157 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
EY	1 045 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
TAC	1 045 ⁽²⁾		

(…)"

15. Sivulla 82, liitteessä IA, ensimmäisessä taulukossa: Laji: Rauskut, Alue: EY:n vedet alueilla VIII ja IX

korvataan:

"Laji:	Rauskut <i>Rajidae</i>	Alue:	EY:n vedet alueilla VIII ja IX (SRX/8910-C)
Belgia	13 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	Varo-TAC Sovelletaan asetuksen (EY) N:o 847/96 3 artiklaa. Asetuksen (EY) N:o 847/96 4 artiklaa ei sovelleta. Sovelletaan asetuksen (EY) N:o 847/96 5 artiklan 2 kohtaa.	
Ranska	2 435 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Portugali	1 974 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Espanja	1 986 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Yhdistynyt kuningaskunta	14 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
EY	6 423 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
TAC	6 423 ⁽²⁾		

⁽¹⁾ Marmoriraukseen (*Leucoraja naevus*) (RJN/8910-C) ja okarauskun (*Raja clavata*) (RJC/8910-C) saaliit ilmoitetaan erikseen.

(...)"

seuraavasti:

"Laji:	Rauskut <i>Rajidae</i>	Alue:	EY:n vedet alueilla VIII ja IX (SRX/8910-C)
Belgia	13 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	Varo-TAC Sovelletaan asetuksen (EY) N:o 847/96 3 artiklaa. Asetuksen (EY) N:o 847/96 4 artiklaa ei sovelleta. Sovelletaan asetuksen (EY) N:o 847/96 5 artiklan 2 kohtaa.	
Ranska	2 435 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Portugali	1 974 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Espanja	1 986 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Yhdistynyt kuningaskunta	14 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
EY	6 422 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
TAC	6 422 ⁽²⁾		

⁽¹⁾ Marmoriraukseen (*Leucoraja naevus*) (RJN/89-C.) ja okarauskun (*Raja clavata*) (RJC/89-C.) saaliit ilmoitetaan erikseen.

(...)"

16. Sivulla 86, liitteessä IA, ensimmäisessä taulukossa: Laji: Makrilli, Alue: VIIIc, IX ja X; EY:n vedet CECF-alueella 34.1.1

korvataan:

"Laji:	Makrilli <i>Scomber scombrus</i>	Alue:	VIIIc, IX ja X; EY:n vedet CECF-alueella 34.1.1 (MAC/8C3411)
Espanja	29 529 ⁽¹⁾	Analyttinen TAC Asetuksen (EY) N:o 847/96 3 artiklaa ei sovelleta. Asetuksen (EY) N:o 847/96 4 artiklaa ei sovelleta. Sovelletaan asetuksen (EY) N:o 847/96 5 artiklan 2 kohtaa.	
Ranska	196 ⁽¹⁾		
Portugali	6 104 ⁽¹⁾		
EY	35 829 ⁽¹⁾		
TAC	35 829		

⁽¹⁾ Muiden jäsenvaltioiden kanssa vaihdettavat määrät voidaan pyytää ICES-alueilta VIIIa, VIIIb ja VIId (MAC/*8ABD). Espanjan, Portugalin tai Ranskan vaihtoa varten toimittamat ja alueilta VIIIa, VIIIb ja VIId pyydetty määrät eivät saa kuitenkaan olla yli 25 % luovuttavan jäsenvaltion kiintiöstä.

(...)"

seuraavasti:

"Laji:	Makrilli <i>Scomber scombrus</i>	Alue:	VIIIc, IX ja X; EY:n vedet CECAF-alueella 34.1.1 (MAC/8C3411)
---------------	-------------------------------------	--------------	---

Espanja	29 529 ⁽¹⁾
Ranska	196 ⁽¹⁾
Portugali	6 104 ⁽¹⁾
EY	35 829 ⁽¹⁾
TAC	35 829

⁽¹⁾ Muiden jäsenvaltioiden kanssa vaihdettavat määrät voidaan pyytää ICES-alueilta VIIIa, VIIIb ja VIId (MAC/*8ABD.). Espanjan, Portugalin tai Ranskan vaihtoa varten toimittamat ja alueilta VIIIa, VIIIb ja VIId pyydettävät määrät eivät saa kuitenkaan olla yli 25 % luovuttavan jäsenvaltion kiintiöstä.

(…)"

17. Sivulla 91, liitteessä IA, toisessa taulukossa: Laji: Kilohaili, Alue: VIId ja VIIe

korvataan:

"Laji:	Kilohaili <i>Sprattus sprattus</i>	Alue:	VIId ja VIIe (SPR/7DE.)
---------------	---------------------------------------	--------------	----------------------------

Belgia	31
Tanska	1 997
Saksa	31
Ranska	430
Alankomaat	430
Yhdistynyt kuningaskunta	3 226
EY	6 144
TAC	6 144"

Varo-TAC
Sovelletaan asetuksen (EY) N:o 847/96 3 artiklaa.
Asetuksen (EY) N:o 847/96 4 artiklaa ei sovelleta.
Sovelletaan asetuksen (EY) N:o 847/96 5 artiklan 2 kohtaa.

seuraavasti:

"Laji:	Kilohaili <i>Sprattus sprattus</i>	Alue:	VIId ja VIIe (SPR/7DE.)
---------------	---------------------------------------	--------------	----------------------------

Belgia	31
Tanska	1 997
Saksa	31
Ranska	430
Alankomaat	430
Yhdistynyt kuningaskunta	3 226
EY	6 145
TAC	6 145"

Varo-TAC
Sovelletaan asetuksen (EY) N:o 847/96 3 artiklaa.
Asetuksen (EY) N:o 847/96 4 artiklaa ei sovelleta.
Sovelletaan asetuksen (EY) N:o 847/96 5 artiklan 2 kohtaa.

18. Sivulla 101, liitteessä IB, ensimmäisessä taulukossa: Laji: Turska, Alue I ja IIb korvataan:

"Laji:	Turska <i>Gadus morhua</i>	Alue:	I ja IIb (COD/1/2B.)
Saksa	3 476		
Espanja	8 984		
Ranska	1 483		
Puola	1 628		
Portugali	1 897		
Yhdistynyt kuningaskunta	2 226		
Kaikki jäsenvaltiot	100 ⁽¹⁾		
EY	19 793 ⁽²⁾		
TAC	525 000		

Asetuksen (EY) N:o 847/96 3 artiklaa ei sovelleta.
Asetuksen (EY) N:o 847/96 4 artiklaa ei sovelleta.
Sovelletaan asetuksen (EY) N:o 847/96 5 artiklan 2 kohtaa.

(...)"

seuraavasti:

"Laji:	Turska <i>Gadus morhua</i>	Alue:	I ja IIb (COD/1/2B.)
Saksa	3 476		
Espanja	8 984		
Ranska	1 483		
Puola	1 628		
Portugali	1 897		
Yhdistynyt kuningaskunta	2 226		
Kaikki jäsenvaltiot	100 ⁽¹⁾		
EY	19 794 ⁽²⁾		
TAC	525 000		

Asetuksen (EY) N:o 847/96 3 artiklaa ei sovelleta.
Asetuksen (EY) N:o 847/96 4 artiklaa ei sovelleta.
Sovelletaan asetuksen (EY) N:o 847/96 5 artiklan 2 kohtaa.

(...)"

19. Sivulla 120, liitteessä IE, viidennessä taulukossa: Laji: Etelänkrilli, Alue: FAO 58.4.2 Antarktis korvataan:

"(...)

Alue 58.4.2 läntinen	1 448 000
Alue 58.4.2 itään pituuspiiristä 55° E	1 080 000

⁽¹⁾ Tätä TACia sovelletaan 1.12.2008–30.11.2009."

seuraavasti

"(...)

Alue 58.4.2 läntinen (KRI/*F-42W)	1 448 000
Alue 58.4.2 itään pituuspiiristä 55° E (KRI/*F-42E)	1 080 000

⁽¹⁾ Tätä TACia sovelletaan 1.12.2008–30.11.2009."

20. Sivulla 125, liitteessä IIA, yleisissä säännöksissä, 4 kohdassa: Säänneltyt pyydykset;

sivuilla 129 ja 130, liitteen II A lisäyksessä 1,

taulukoidessa ja sivulla 131, liitteen II A lisäyksessä 2, taulukossa III: Tietojen muoto

a) korvataan: "GN1",

seuraavasti: "GN";

b) korvataan: "GT1",

seuraavasti: "GT";

c) korvataan: "LL1",

seuraavasti: "LL";

21. Sivulla 163, liitteessä III, D osan "Itäinen Tyynimeri" 21.1 kohdassa

korvataan: "21.1. Kielletään kurenuotta-aluksilta keltaevätonnikalan (*Thunnus albacares*), isosilmätonnikalan (*Thunnus obesus*) ja boniitin (*Katsuwonus pelamis*) kalastus joko 1 päivän elokuuta ja 28 päivän syyskuuta 2009 välisenä aikana tai 10 päivän marraskuuta 2009 ja 31 päivän joulukuuta 2010 välisenä aikana alueella, jota rajaavat (...).",

seuraavasti: "21.1. Kielletään kurenuotta-aluksilta keltaevätonnikalan (*Thunnus albacares*), isosilmätonnikalan (*Thunnus obesus*) ja boniitin (*Katsuwonus pelamis*) kalastus joko 1 päivän elokuuta ja 28 päivän syyskuuta 2009 välisenä aikana tai 10 päivän marraskuuta 2009 ja 8 päivän tammikuuta 2010 välisenä aikana alueella, jota rajaavat (...)."

SUOSITUKSET

Komissio

2009/396/EY:

- ★ **Komission suositus, annettu 7 päivänä toukokuuta 2009, kiinteän ja matkaviestintäverkon kohdeverkkomaksujen sääntelystä EU:ssa** 67

Oikaisuja

- ★ **Oikaistaan neuvoston asetus (EY) N:o 43/2009, annettu 16 päivänä tammikuuta 2009, yhteisön vesialueilla ja yhteisön aluksiin sellaisilla muilla vesialueilla, joilla sovelletaan saalisrajoituksia, sovellettavien eräiden kalakantojen ja kalakantaryhmien kalastusmahdollisuuksien ja niihin liittyvien edellytysten vahvistamisesta vuodeksi 2009 (EUVL L 22, 26.1.2009)** 75

TILAUSHINNAT 2009 (ilman ALV:a, sisältää normaalit lähetyskulut)

Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	1 000 euroa/vuosi (*)
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	100 euroa/kk (*)
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, paperipainos, vuosittainen CD-ROM	22 EU:n virallista kieltä	1 200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	700 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	70 euroa/kk
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	400 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	40 euroa/kk
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, kuukausittainen (kumulatiivinen) CD-ROM	22 EU:n virallista kieltä	500 euroa/vuosi
Virallisen lehden täydennysosa (S-sarja), tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat, CD-ROM, ilmestyy kahdesti viikossa	Monikielinen: 23 EU:n virallista kieltä	360 euroa/vuosi (= 30 euroa/kk)
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja – kilpailut	Kilpailua koskevilla kielillä	50 euroa/vuosi

(*) irtonumeroiden hinnat: – enintään 32 sivua: 6 euroa
– 33–64 sivua: 12 euroa
– yli 64 sivua: hinta määritellään tapauskohtaisesti

Euroopan unionin virallisilla kielillä ilmestyvästä *Euroopan unionin virallisesta lehdestä* on tilattavissa 22 eri kieliversiota. Tilaus käsittää L-sarjan (Lainsäädäntö) ja C-sarjan (Tiedonannot ja ilmoitukset).

Jokainen kieliversio tilataan erikseen.

Virallisessa lehdessä L 156 18. kesäkuuta 2005 julkaistun neuvoston asetuksen (EY) N:o 920/2005 mukaan velvollisuus laatia kaikki säädökset iirin kielellä ja julkaista ne tällä kielellä ei väliaikaisesti sido Euroopan unionin toimielimiä, joten iirin kielellä julkaistavat viralliset lehdet ovat myynnissä erikseen.

Virallisen lehden täydennysosan (S-sarja – tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat) tilaukseen sisältyvät kaikki 23 virallista kieliversiota yhdellä monikielisellä CD-ROM-levyllä.

Euroopan unionin virallisen lehden tilaajat voivat pyynnöstä saada virallisen lehden liitteitä. Tilaajille ilmoitetaan liitteiden ilmestymisestä *Euroopan unionin viralliseen lehteen* sisältyvässä kohdassa "Huomautus lukijalle".

Myynti ja tilaukset

Julkaisutoimiston toimittamat maksulliset julkaisut ovat saatavilla jälleenmyyjiltämme. Luettelo jälleenmyyjistä löytyy seuraavasta internet-osoitteesta:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_fi.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) on suora ja maksuton portti Euroopan unionin lainsäädäntöön. Sivustolla voi tarkastella *Euroopan unionin virallista lehteä* ja siellä ovat nähtävillä myös sopimukset, lainsäädäntö, oikeuskäytäntö ja lainsäädännön valmisteluasiakirjat.

Lisätietoja Euroopan unionista löytyy osoitteesta: <http://europa.eu>